

॥ कोबातीर्थमंडन श्री महावीरस्वामिने नमः ॥

॥ अनंतलब्धिनिधान श्री गौतमस्वामिने नमः ॥

॥ गणधर भगवंत श्री सुधर्मस्वामिने नमः ॥

॥ योगनिष्ठ आचार्य श्रीमद् बुद्धिसागरसूरीश्वरेभ्यो नमः ॥

॥ चारित्रचूडामणि आचार्य श्रीमद् कैलाससागरसूरीश्वरेभ्यो नमः ॥

आचार्य श्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर

पुनितप्रेरणा व आशीर्वाद

राष्ट्रसंत श्रुतोद्धारक आचार्यदेव श्रीमत् पद्मसागरसूरीश्वरजी म. सा.

जैन मुद्रित ग्रंथ स्केनिंग प्रकल्प

ग्रंथांक : १

श्री महावीर जैन आराधना केन्द्र

आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
कोबा, गांधीनगर-श्री महावीर जैन आराधना केन्द्र
आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
कोबा, गांधीनगर-३८२००७ (गुजरात)
(079) 23276252, 23276204
फेक्स : 23276249

Websiet : www.kobatirth.org

Email : Kendra@kobatirth.org

शहर शाखा

आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
शहर शाखा
आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
त्रण बंगला, टोलकनगर
परिवार डाइनिंग हॉल की गली में
पालडी, अहमदाबाद - ३८०००७
(079) 26582355

(૮૨)

શ્રી સિકાયલનું
સાચિત્ર વર્તમાન
વાર્ણન.

પ્રગટકર્તા,

શા. અમરચંદ બહેચરદાસ.

જૈન બુકસેલર, એન્ડ પબ્લીશર્સ—પાલીતાણા.

॥ ॐ सिद्धम् ॥

શ્રી સિદ્ધાચળનું વર્તમાન વર્ણન.

આખેહુબ નવ દુકોના સુંદર ફેરા સાથે
દર્શન, મનન કરવા લાયક

તૈયાર કરનાર,

શ્રી શેત્રુંજય જૈન સુધારક મિત્ર મંડળ.

હા. ગુલાબચંદ શામળ કોરડીયા.

સહાયક

શેઠ કંકુચંદ મૂળચંદ પટણી—મુંબઈવાળા.

પ્રકટકર્તા.

બુકસેલર અમરચંદ બેહેચરદાસ—પાલીતાણા.

વીર સં. ૨૪૪૨

વિ. સં. ૧૯૭૨

ઇ. સ. ૧૯૧૬

આવૃત્તિ ૧ લી

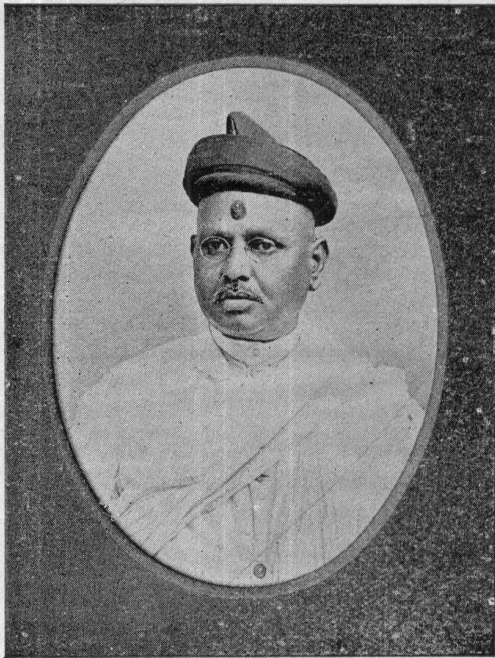
પ્રત ૨૦૦૦

પ્રસિદ્ધ કર્તાએ સર્વ હક્ક સ્વાધિન રાખ્યા છે.

શેઠ ~~મુકુન્દચંદ મૂળચંદ~~

કંકુચંદ મૂળચંદ—તરફથી ભેટ.

ભાવનગર-આનંદ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. ગુલાબચંદ બદલુભાઈએ છાપ્યું.

મુંબઈવાળા શેઠ કંકુચંદ મુળચંદ પટણી.

આનંદ પ્રી. પ્રેસ-ભાવનગર.

આમારાર્પણ.

શુદ્ધ શ્રદ્ધાવાંત, મુરખી શ્રી શેઠજી
કંકુચંદ મૂળચંદ પટણી.
મુ. મુ'બઈ.

પ મહાશય અમારા સાથે થોડા વખતના સ-
માગમમાં આવી અમો પ્રત્યે જે પ્રેમભરી લા-
ગણી બતાવી છે, તે ભૂસાય તેમ નથી. કેમકે
તિર્થાધિરાજ શ્રી શેત્રુંજય સ્વામીની વરસ-
ગાંઠના શુભ દિવસને જગજાહેર કરવાને આપે
પૂર્ણ તસ્દી લઈ સફળતા મેળવાવી આપી છે.

લાવ, દયા, ને ઉપકારબુદ્ધિ આદિ ગુણોના ભારથી આપ ન-
મેલા વૃક્ષ તુલ્ય છો. સમરૂપ જળસિંચન વડે આશ્રિત મનુષ્યોનો

૨

તાપ હરવાને મૈધ સમાન છે. સજ્જનોરૂપ હંસના આશ્રયને માનસરૌવરજ છે. સ્થાવર જંગમ તિર્થસેવામાં નિયમિત તત્પર છે. વળી સ્વપરના હૃદયરૂપ નંદનવનમાં ધર્મરૂપ કટ્પ-વેલડી ઉગાવી વૃદ્ધિંગત કરવાને શક્તિવાન છે. દક્ષ અને વિવેકી હોઈ સાદા પોષાકથી શોભિત છે. પરને રૂચતી ઉપદેશવાણી વડે ઉત્તમ આચાર શિખવવાનો આપ અનુપમ ગુણ ધરાવો છે. વિશેષ અમો મિત્રોનું હિત કરવા ભક્તિ નિરંતર એક સરખો ચાહુ ધરાવો છે. વિગેરે આપના ઉત્તમ ગુણોથી આકર્ષાઈ આ ત્રણ ભુવન શિરોતાજ તિર્થવર્ણન રૂપ સુવર્ણમુદ્રિકા આપની કરઅંગુલીમાં સમર્પીએ છીએ. કે જેમને જગત્તા હીરા પેઠે આપ શોભાવી અમને કૃતાર્થ કરશો. કિંબહુના !

શ્રી. માલીતાજી }
 શ્રી રીતુજય જૈન સુધારક
 મિત્રમંડળ.

લિખે અમો છીએ આપનું
 શ્રી રીતુજય જૈન સુધારક
 મિત્રમંડળ.

પરત્રાવના.

તિર્થાધિરાજ શ્રી શત્રુંજય મહાતિર્થ પર અનંતા જીવો સદ્ગતિ યાને મોક્ષ ગયા છે. તે સિદ્ધાંત શાસ્ત્રદ્વારા વડે કોઈ પણ જૈનથી અબળાયું નથી, અને તે તિર્થાધિરાજના ભારી મહિમા ઉપરથી વિશેષ સિદ્ધ થાય છે. આવા મહાન પવિત્ર તિર્થના, તેની ભૂમિના, અને પ્રભુના ગદ્ય પદ્માત્મક વડે ગુણોત્કર્ષન કરવાથી આત્માનું કલ્યાણ થાય છે.

ધણા વર્ષો ઉપર નયસુંદરાદિ મુનિમહારાજઓએ શ્રી શત્રુંજય તિર્થ ઉપર કેટલી ટુંકો, કેટલાં દહેરાં, ને તે કોના કોના છે, ને ક્યાં ક્યાંથી જવાય છે તે માટે તે સમયના રાસાદિકથી વર્ણવી ગયા છે. આ વખતે શ્રી શત્રુંજય ઉપર વર્તમાન કાળ જોટલો વિસ્તાર નહોતો. મોટો વિસ્તાર આશરે એકસો વરસ થયાં વૃદ્ધિ પામ્યો છે. તેમાં તે પછી દિનદિન ઉત્ત-તિના અને વિશાળતાના સર્વ પ્રકારમાં વધારો થતો ગયો છે. વર્તમાન શ્રી સિદ્ધાયલ ઉર્ફે શત્રુંજય ઉપર કેટલી ટુંકો ને દરેક ટુંકમાં કેટલાં કેટલાં દહેરાં અને દહેરીઓ આવેલી છે તથા કૂલ દહેરાં દહેરીઓમાં કેટલી પ્રતિમાઓ અને પાદુકા જોડીઓ છે, તે તે દહેરાંઓ કઈ સાલમાં કાણ મહા પુન્યવાન મહાશયે બંધાવ્યા વિગેરે તિર્થરાજ ઉપર જાણ-વાને બની આવે તે સારૂ અમોને ધણા ગૃહસ્થો તરફથી પ્રેરણા થઈ હતી. તેથી અમોએ પૂર્ણપણે શ્રમ ઉઠાવી તિર્થરાજનું અને તિર્થભૂમિનું સંપૂર્ણ બ્યાન સત્તાવાર એકત્ર કરી નિચે પ્રમાણે જનસમુહની સેવામાં મૂક્યું છે.

પ્રથમ પ્રકરણમાં શ્રી શત્રુંજયનું સ્વરૂપ, ખીજા પ્રકરણમાં યાત્રાએ આવતો સંઘ અને યાત્રુ, ત્રીજામાં પાલીતાણાની મૂળ ઉત્પત્તિ અને હાલનું રાજ્ય, પછી તિર્થભૌમ શહેર પાલીતાણાની જૈન વસ્તી અને તેમની સ્થિતિ, ધાર્મિક સંસ્થાઓ, વૈદિક જગ્યાઓ, સર્વે

૬

ધર્મશાળાઓનાં નામ, લેવાતા-અપાતા નકરા-લાગા, તલેટીરોડ, તિર્થરોડ, કિલ્લો. દાદા શ્રી આદિશ્વર ભગવાનની ટુંક, મોતીશાની ટુંક, બાલાભાઇની ટુંક, પ્રેમચંદ મોદીની ટુંક, હેમાભાઇની ટુંક અને ઉજ્જવળાઇની ટુંક, સાકરવસીની, છીપાવસીની, ને પાંડવનું દહેરું, ચૌદમાં ચૌમુખજીની ટુંક અને ખરત્તરવસી, ત્યારપછી પ્રદક્ષિણાઓ, પંચતિર્થનાં ગામો, ચમતકાર, પ્રભાવ, ને મહિમાવાળી જગ્યાના સ્વરૂપો આપ્યાં છે, ને છેલ્લા પ્રકરણમાં ખાસ ગિરીરાજ ઉપર ગવાતાં સ્તવનો સાથે દક્ષિણ દેશના કેટલાંક દહેરાનાં સ્તવનો ઉમેરી ગ્રંથને એવો અમૂલ્ય કીધો છે કે જે વાંચતાં ભણતાં વીર્યોલાસ પ્રગટે છે. દરેક પ્રકરણમાં ટુંકમાં, તે તે ટુંકના સુંદર ફોટા ખાસ દર્શન કરવા સારૂ લાંબો અર્થ કરી બહાર લાવ્યા છીએ.

મૂળ ભાગમાં અમોને આ પુસ્તક બહાર લાવવામાં અગવડો હતી તે દૂર કરવાને મુખ્ય નિવાસી શેઠ કંકૂચંદ મૂળચંદે ધર્મસ્નેહ ભાવે કિમતી સહાય આપી છે તેથી તેઓ સાહેબનો ફોટો અને સંક્ષિપ્ત જવનવૃત્તાંત યોગ્ય જાણી આપ્યું છે. તે દરેકને મનન કરવા લાયક છે.

આ પુસ્તકની યોજના માસ્તર ગુલાબચંદ કોરડીયાએ કરી આપેલી તેથી તેમનો તથા લખાએલ મેટરમાં વિરોધતા ન આવે માટે ભાવનગર નિવાસી શેઠ અમરચંદ જસરાજે તપાસીને યોગ્ય સ્થળે સુધારો કરી આપ્યાથી તેમનો અત્રે પૂર્ણપણે ઉપકાર માની ધન્યવાદ આપીએ છીએ.

આ પુસ્તક પાલીતાણામાં પ્લેગ હોવાના કારણે ટાઇમસર નીકળી શક્યું નથી તેથી અમારા મુખ્યારક ગ્રાહકો પાસે ક્ષમા યાચીએ છીએ.

સિદ્ધગિરી-પાલીતાણા.

મેરૂ તેરશ

સં. ૧૯૭૨

લી. પ્રસિદ્ધકર્તા.

શ્રીયુત શેઠ કંકુચંદ મૂળચંદ પટણીનું સંક્ષિપ્ત.

જીવનવૃત્તાંત.

પૂર્વે પાટણના રહેવાશી શેઠ કંકુચંદભાઈ હાલ મુંબાઈમાં ચોપાટી ઉપર રહે છે. તેમની આર્થિક સહાયતાથી આ ઉપયોગિ પુસ્તક પ્રગટ કરવામાં આવ્યું છે. તો અમે હંસચંદ્રવત્ પત્ની તેઓશ્રીનું તદ્દન સંક્ષિપ્તમાં જીવનવૃત્તાંત અત્રે પ્રગટ કરવા યોગ્ય વિચાર્યું છે.

સેંકડો જિનમંદિરોથી અને વિવિધ જ્ઞાતિવાળી જૈનપ્રજાથી અ-
ભંકૃત થયેલા સંખ્યાબંધ વાડા, પાડા, ને પોલ-મોહોલ્લાથી ગર્જના
કરતું ગુજરાત દેશની પ્રાચીન રાજધાની-વર્તમાન જૈનપુરી પાટણ-
શહેરમાં રાજકાવાડાના નાકા ઉપર આવેલા નિશાળના પાડામાં દશા-
ઓસવાળ જ્ઞાતિનું રાજ્યની માનવંત મહેતાગિરી કરીતું અટક ધારણ
કરતું મહેતા કુટુંબમાં ઇચ્છાચંદ શેઠનું કુટુંબ સદરહુ પાડામાં નાકા ઉપર
આવેલા પોતીકા ધરમાં વસે છે. તેઓ ધનવાન ગૃહસ્થ નહોતા, પરંતુ
રાજ્યવંશની ઉંચા હોદ્દાવાળી નોકરી કરીને યથેચ્છ સુખ ભોગવતા હતા.
ઇચ્છાચંદ શેઠને મૂળચંદ (કંકુચંદભાઈના પિતા) કરીને પુત્ર હતા.
તેઓએ નાની વયમાંથીજ ધંધારોજગાર ઉપર ચડીને કંધક દ્રવ્ય મેળવ્યું
હતું. તેમનું પાણીગ્રહણ પાટણશહેરમાં કોટવાળ કુટુંબમાં વીરચંદ કોટ
વાળના પુત્રી ભાગાભાઈ (કંકુચંદભાઈના માતૃશ્રી) સાથે થયું હતું.
શેઠ મૂળચંદ મહેતા થોડા વરસોથી દક્ષિણદેશ પુનાજિલ્લામાં આવેલા જી-
નેરગામે ગુજરાનાથે ગયા હતા. શેઠ મજકુરે જીનેરગામમાં રહી રૂડા
પ્રકારની ઇજત-આખરના વ્યવહારમાં સારો વધારો કરી જાણીતા થયા

હતા. જોકે તે સાથે દ્રવ્યની વૃદ્ધિ નહોતી થઈ પણ ચારદિશા રૂપ ચારપુત્રો ભાડિશા, કંકુચંદ, ચૂનીલાલ ને મોતીલાલ અનુક્રમે પ્રાપ્ત થયા.

આપણા ચરિત્રનાયક કંકુચંદભાઈનો જન્મ જુનેરમાં સંવત. ૧૯૧૯ના ફાગણ શુકલ પંચમીના દિવસે થયો હતો. આલપણામાંથીજ તેઓ ચંચલતા ધરાવતા જણાયા હતા. પાંચવરસની ઉંમરે ગામની મરાડી સ્કુલમાં દાખલ થઈ મરાડી ચાર ચોપડીનું ફક્ત જ્ઞાન મેળવી ઉડી ગયા હતા. તેમનું ધ્યાન વેપાર ઉદ્યોગ તરફ ખેંચાયાથી દશ વરસની નાની ઉંમરમાં પોતીકા કાપડના ખીજનેસમાં પોતાનાં પિતાના સંઘાતે જોડાયા હતા. પણ વધારે હુશિયાર થવા લાલચંદ ઉમેદશા શેઠની શરારી દુકાને ટુંક પગારથી રહ્યા. ત્યાં ખંતથી કાર્ય બજાવતા રહી એક વરસ દરમ્યાન હિસાબ અને નામાના જ્ઞાનનો સારો અભ્યાસ કરી અનુભવ મેળવવા લાગ્યા.

યાદદાસ્તવાળા ઉદ્યોગી મનુષ્યને એક વખત જે જે દૃષ્ટીગોચર થાય તે તેઓ ભૂલતા નથી. તેમ કંકુચંદભાઈએ નામા-હિસાબના પૂર્ણ અનુભવના જોરે કાપડના ધંધાની ખીલવણી કરવાને તથા ભાગ્ય અજમાવવાને ખતરું કર્યું. તેથી જુનેરથી ચેવલા (નાશિક) ગામે ગયા એટલે ત્યાં તુર્તમાંજ લાલચંદ ઉમેદશાની કાપડનીજ દુકાને નોકરી રહ્યા. ભાગ્ય ખીલે છે, ત્યારે કશી ખામી રહેતી નથી. એ વરસ નોકરી કરતાં નહિં થયા તેટલામાં કંકુચંદભાઈને વેપાર કરવાની ગોઠવણ, ગણતરી, ઉદ્યમ, મેહેનત ને ખંતવાળા શેઠ મજકૂરે જોયા. કંકુચંદભાઈએ ઉપરના ટુંકા સમયમાં શેઠને હજારો રૂપિયા કમાવી આપ્યા. પ્રમાણિકપણાવાળી ચાલાતી જેઠ શેઠે કંકુચંદભાઈને ભાગીદાર તરીકે જોયા. આદ સં. ૧૯૩૩ માં જુનેરવાળા કરતૂરચંદ નથુરામની દીકરી નામે દીવાળી જેઠે શેઠ કંકુચંદભાઈનું બડી

૬

ધામધૂમયા (સંસારી લ્હાવના) પાણી ગ્રહણ કર્યું હતું. તેમની સાથે સંસારસુખ ભોગવતા ચાર પુત્ર થયા હતા. તેમાં ત્રણ ગુજરી ગયા ને એક **ભાગીલાલ** નામનો છેલ્લો પુત્ર થોડા સમયથી અવતરેલ જે હાલ વીસ વરસની ઉંમરે વિદ્યમાન છે.

આ અવસરે અવસર પામી પોતાના માતા પિતા અને બંધુઓ વિગેરે કુટુંબને જીન્નેરથી એવલા તેડાવીને હમણેને માટે ત્યાં સુકામ લાઇને રાખ્યા. ત્યાં પોતાના ભાઇઓને પણ વેપારમાં જોડી દઈ સર્વેને પરણાવી સારૂ દ્રવ્ય ખરચી સુવ્યવહારનો અને સુકિર્તીનો વધારો કર્યો. સંસારી સર્વ બાબતમાં સુખ અનુભવતા ગુરૂયોગથી ધર્મ તરફ વળી ગયા ને ધર્મરક્ત બન્યા, એટલે દિનપ્રતિદિન જિનપૂજા અને સ્નાત્રપાઠ કર્યા વિના ભોજન લેવું નહિ એવો સુટેકથી નિયમ કર્યો જે અદ્યામી પર્યંત એક સરખો છે. ધર્માબ્યાસથી ધીમે ધીમે લાગતા વળગતા દેશ-પરદેશના ધાર્મિક ખાતાઓની સુધારણા અર્થે હિંમત ધરી ને તેમાં પણ ચિત્ત પરોવી આગળ વધવા લાગ્યા.

આવા ધાર્મિક ઉત્સાહના સમયમાં-પુન્યના પસાયે ખંત અને પ્રમાણિકતાની કિર્તી પ્રસરવા માંડી. એવામાં શેઠ રંગીલદાસ દેવચંદે કંકૂચંદલાઇને બાદશાહી રકમ વેપાર ખેડવાને મદદમાં આપવાથી મિત્રો રૂપચંદે સિંતામણના આગ્રહથી કાપડ અને સુતરનો મોટો વેપાર કરીશનથી શરૂ કર્યો. પંદર વરસ ભાગમાં સારી રીતે વેપાર કરી અહરથપણાને જાજતી ઈજત વ્યવહાર ને યશની પ્રાપ્તિ દ્રવ્ય સાથે સારી કરવા પામ્યા. યોગ્ય જાહોજલાલીનો સમય છતાં પોતાની સાદાઇ અને વિવેક બિલકૂલ છોડ્યા નહીં, વર્તમાન પણ તેજ પ્રમાણે વર્તન છે. સુખસંપન્ન સમયમાં કેટલાક જીવો અહંપદ ધારણ કરી પોતાનું માર્ગાનુસારીપણું ખોઈ બેસે છે. પણ કંકૂચંદલાઇની

ધાર્મિક વૃત્તિ દઢ થતી ચાલી. આ વેપારની ખીલવણીમાં અમદાવાદના નગરશેઠ પ્રેમાભાઈ, શેઠ લાલભાઈ દલપતભાઈ, શેઠ સારાભાઈ મગનભાઈ તથા શેઠ હીરાચંદ રતનચંદ તથા મુંબઈવાળા શેઠ મોરારજી ગોકુળદાસ, શેઠ વીરચંદ દીપચંદ, અને શેઠ ગોકુળદાસ માધવજી વિગેરે પ્રખ્યાત ધનાઢ્ય વેપારી જોડે પીછાન થઈ, જે પીછાન હાલ મિત્રતાના આકારમાં જેમની તેમ તેમના કુટુંબો સાથે છે.

પિતા પરલોકવાસી થયા બાદ અઘાપી પર્યંત માતૃભક્તિમાં તેમનો પ્રેમ કોઈ અપૂર્વજ છે. તેમની જંગમ તિર્થ સેવા સૌ કોઈને દૃષ્ટાંતરૂપ છે. થોડા વખત પછી પુત્ર ભોગીલાલ દોઢ વર્ષ પૂરાંનો જ્યાં થવા આવ્યો એટલામાં તેમના પત્નિ દીવાળી પરલોક પામ્યા. આ વખતે શેઠ કંકૂચંદભાઈને લાગી આવ્યું. પરંતુ સંસાર બાળ અસાર જાણવાના ખીમંત હોવાથી ધૈર્યને ધારણ કર્યું. પણ બાળપુત્રની સંભાળ માટે પુનઃ પરણ્યા વિના ચાલે તેમ નહોતું, તેથી બોયણી તિર્થ પાસે આવેલાં નંદીશાળા ગામમાં રહેતા પાટણવાળા હપાણી કુટુંબના જાણીતા શેઠ મનસુખરામના સુપુત્રી સાક્ષાત્ શ્રીદેવીના સૌંદર્ય અને ગુણને જીતવા સમર્થ હોય એવી સમરત સાથે પ્રાણીગ્રહણ કર્યું.

સમરતઆઈ ગામડામાં ઉછર્યા છે, પરંતુ પિતા તરફનો પાસેના રાજ્યના ઠાકોરો સાથે સારો લાગવગ હોવાથી રાજકુટુંબમાં આવતા જતા રાજ્યવંશી ઉત્તમ ગુણ ગ્રહણ કરી ક્રિયિત ગુજરાતી કુળવણી લેવાને સમર્થ થયા હતા. ધરના કાર્યભારના ગુણોએ પ્રથમથીજ વાસ કર્યો હતો, આ બાઈ પિતાને ઘેર મોટા લાડમાં ઉછર્યા હતા, પણ પરણીને સાસરે જતા સાસરીયા પક્ષને અમૂલ્ય સલાહકાર થઈ પડીને મોટા કુટુંબનો કાર્યભાર જતાવેંત લીલા માત્રમાં ઉપાડી લઈ આરામ પુત્રને

૧૧

નિજકુક્ષિનો ગણી લાલન પાલન વડે મોટો કર્યો વિગેરે ગુણોથી સંપાદિત હોઈ ગુજરાત વર્નાકયુક્ત સોસાઈટીએ સ્ત્રી સમાજમાં યુવાલ દેશ તરફના વિભાગમાંથી સમરતબાઈને વરસ ૧૬ થી લાઈફ મેમ્બર તરીકે ચૂંટ્યા છે.

આ સુખી જોડું સંસારના સુખવિલાશી યથાશક્તિ ધર્મપરાયણ બની નીજ આત્માનું કલ્યાણ કરનારો ટાઈમ મેળવી સર્વેને સુખના ભાજનરૂપ થયા છે. જહોજલાલી ભોગવતા એક દશકા વરસ થયા એટલામાં એકાએક સં. ૧૯૬૦ માં વેપારમાં મોટું નુકશાન પહોંચ્યું ને મિત્રોએ ફટલીક ખલેલ પહોંચાડી. તેથી મોટું કષ્ટ આવી પડ્યું. પણ પોતાની પાસે જે હતું, તે લેણદારોને આપી પોતાની પ્રમાણીકતા સત્ય દેવાની અને ધર્મમાં વધારે દૃઢ થતા ગયા. આ વખતે ગુરૂભક્તિનો સંપૂર્ણ ઉદય તપાગચ્છલંકાર ન્યાયાભોનિધી શ્રીમદ્ આત્મારામજી મહારાજના પ્રશિષ્ય મુનીરાજ શ્રી રાજ્યવિજયજી મહારાજના પ્રસાદથી થયો. ત્યારથી અઘાપી પર્યંતમાં શ્રીમદ્ પન્યાસજી કમળવિજયજી અને તપગચ્છ નભોમણી વીજયનેમસુરીજી વીગેરે મહા પુરૂષોના સમાગમમાં આવવાને ધર્મકાર્યો હાથ ધરી તેઓ મહાત્માશ્રીનો વાસક્ષેપ ધારણ કર્યો.

સાધુસમાગમ થવાથી ધર્મરત્નના સ્થંભોનું જ્ઞાન થયું ને વિશેષ જન્મશ્રુતિ થઈ. સમતા સ્વરૂપને જાણતા હોવાથી આવા વિપદ સમયમાં પોતાની સુખની સમરત તરફથી ધણો ખોધ મળવા ઉપરાંત સુખે દીવસો પસાર થતા એવામાં પોતાના એક મીલવાળા મીત્ર શેઠ ગોકળદાસ માધવજી ધરમશીએ મુંબઈ ખોલાવી લઈ પોતાની મીલના સુપરવાઇઝર તરીકે સવાસો રૂપીઆનાં માસિકથી નોકરીએ રાખ્યા.

વળી કંકુચંદ શેઠનો સ્વર્ગ સતેજ ઉદય થયો. મિલ કામકાજમાં

પ્રવિણ શેઠે ટુંકે વખતમાં પોતાના શેઠને લાખો રૂપીઆ કમાવી આપ્યા જેથી શેઠે સંતુષ્ટ થઈને મીઠા કાપડના સેલ્સમેન સેક્રેટરીની ઉંચી જગ્યા આપી. અતિ કામનો ખોળે ઓછો કર્યો જેથી કંકુચંદલાઈને ટાઈમિંગ પુરૂજી મળવાથી અને પગારમાં પણ સારો ઉમેરો થવાથી ત્રણ કલાક સિવાયનો બધો વખત ફક્ત ધર્મકાર્ય તરફ ગાળવા માંડે છે. તેમણે કરેલા સુકાર્યો પૈકી કેટલાક અમારી જાણના નીચે મુજબ ટાંકીએ છીએ.

સમેતશીખરજીની પંચતિર્થી, પાવાપુરી-ગુણીયાજી, ચંપાપુરી, ક્ષત્રીકુંડ, ને રાજગ્રહીના દહેરાના જીર્ણોદ્ધાર માટે કલકતે જઈ વલભજી હીરજીની સહાયત સુધારવા માટે મહારાજ સાહેબની પરવાનગી મેળવી દેશમાંથી કારીખરો મોકલી કામની શરૂઆત કરાવી જેમાં મોટી રકમ પોતાના ભાગીદાર રૂપચંદ રંગીલદાસ પાસેથી લઈ કામ કરાવી આપ્યું.

અહમદ નગરમાં બે જૈનશાળા થવાથી સંઘમાં પેઠેલો કુસંપ, કંતુલ ગામમાં બાર વરસથી પડેલાં તડો અને ગ્વાલીયર-લશ્કરનાં કુસંપ, વાડા ગામના સંઘમાં કુસંપ અને પુતાના લશ્કરના સંઘના પડેલાં તડો વીગેરે સ્થળે કુસંપ પેઠેલો તે દરેક સ્થળે જઈ સંઘના નેતાઓને સમજાવીને કુસંપને એવી રીતે દુર કર્યો કે તે સંઘ હજી કંકુચંદ શેઠની શુદ્ધિના વખાણ કરે છે.

મંચર, વાડા, પાંચલ ને ખેડગામનાં દહેરા લાંબી મુદતથી અપૂર્ણ દૃષ્ટીગોચર થતા હતા, તેને શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીની અને મુંબઈના સંઘની તેમજ ગામના સંઘની સહાયતા મેળવી અપાવી. પોતાની જાતી દેખરેખ તળે જીર્ણોદ્ધારનું કામ પૂર્ણ કરાવી કમ પ્રમાણે મોટી ધામધુમથી પ્રતિષ્ઠા કરાવી આપીને દેવદ્રવ્યમાં વૃદ્ધિ કરી. આરસની મદદ માટે મીત્ર શેઠ જમનાલાઈની સહાયતાથી શ્રી ભોયણીજીમાંથી મેળવી અપાવી છે.

૧૩

વળી આબેગામ, ઘોડેગામ, નિંબગામ, દેહું ને માલુંગાના દહેરા-
ઓનાં તથા દક્ષીણ દેશના જીર્ણોદ્ધારો કરાવવા ઉમેદ વરતાય છે અને
દરેક સ્થળે તન, મન, ધનથી મદદ કરે છે.

હાલમાં દેહું ગામની પ્રતિષ્ઠા ચાલુ સાલનાં માહા શુદ્ધ ૧૩ નું પ્ર-
તિષ્ઠા મુહુર્ત છે, અને તે ઉક્ત શેઠની માર્ફતેજ ચાલુ થઈ છે.

વળી કેળવણી ખાતામાં દર વર્સે નાના નાના પણ ઉપયોગી પુ-
સ્તકો ઘણી જાતના હજારોની સંખ્યામાં છપાવી' ક્રી (બેટ) વહેંચીને
લક્ષ્મીનો સુવ્યય કર્યો છે ને કરતા ચાલુ રહ્યા છે.

પાંજરાપોળો અને પાઠશાળાઓમાં યથાશક્તિ મદદ કરતા રહે છે
તેમજ જાતિભાઈ સિવાય કોઈપણ પોતાનું નામ સાંભળી જે જે કોઈ ગુ-
જરાનના સાધન માટે આવે તો તેમને ધંધે અને નોકરીએ સેંકડોને વળ-
ગાઝા હોવાથી દક્ષીણ દેશના જીર્ણોદ્ધારના હિમાયતી નરરત્ન કહેવાય છે.

સાંસારીક લ્હાવમાં પોતાના લઘુ અંધવોને તથા લત્રિજનને અને
પોતાની પુત્રીને પરણાવી સારી રકમ ખરચીને જ્ઞાતી તરફનો યશ મેળવી-
મહોત્સવો જૈન મંદીરમાં કરાવી, આત્મિક લાભમાં પણ સુલક્ષ્મીનો
વ્યય કર્યો છે.

સ્વભાવે શાન્ત અને અભિગ્રહધારી છે, શીયળવ્રત આજપણથી
નેમધારી છે તે પ્રતાપે યશસ્વી નીવડ્યા છે.

શેઠ વનમાં પેટેલા ઉમરવાળા થયા છતા પ્રાતઃકાળે ચાર વાગે
હઠી ધર્મકાર્યનો નિત્ય નિયમ સાચવી ખાસ ધર્મકાર્યની પોસ્ટનું કામ
કરતા રહે છે.

આજસને તો હાંકી કાઠી લીધેલું કાર્ય પુર્ણ થાય ત્યાં સુધી સતત
પ્રયાસથી જરૂરી રાખવાને ઉદ્યોગના ઉદ્યોગી નરરત્ન છે. વળી અમારા શત્રુ-

૧૪

જ્ય તિર્થપતિની વરસગાંઠના ભગીરથ પ્રયાસને સફળ કરવવામાં (આખી હીંદુસ્તાનમાં તહેવાર તરીકે પળાવવા) શ્રી આણંદજીકલ્યાણજીની દ્વારા શ્રી સંઘને જાહેર ખખર અપાવવા તેઓશ્રીનો લાંબો વગવાળો હાથ હતો.

ઉપરાંત શેઠશ્રીએ નીજ કુટુંબને સાથે તેડી હીંદુસ્તાનની મોટી મુસાફરી યાત્રા અર્થે નીકળી મોટામોટા તીર્થની ભેટ લીધી છે અને જીન્નેરઆદી સંખેશ્વર ભોયણી કેશરીયાજી વીગેરે સ્થળે વારસીક દરવરસે યાત્રા કરવાનો નીયમ છે એવી રીતે દરેક તિર્થમાં જાતે જઈ જત્રા કરી આવ્યા છે ને આખો હીંદુસ્તાન ફરી દેશાવરનો અનુભવ મેળવ્યો છે, તેમ દરેક સ્થળે પોતાના મીત્રાથી અલંકૃત છે, નામથી પણ જાહેર છે.

ઉપર મુજબ ધર્મકાર્યને સાંસારીક કાર્યમાં ઉદાર ઉન્નત ને ઉચ્ચ ગુણોવાળા સાધારણ ગૃહસ્થ રત્નનરતું જીવન આ લોકમાં અનુકરણિય છે તેમની કૃતિઓ ઉપરથી ભવિષ્યમાં પણ કામને યથાશક્તી હીતકર્તા થશે, એમા શંકય નથી. આવા નરતું જીવનવૃત્તાંત વાંચવાથી અનેક પ્રકારનાં લાભ થાય છે ને ખીજને ઉત્તેજક થાય છે. પરમાત્મા શેઠ કંકુચંદ્રભાઈને દિર્ઘાયુ આપો.

કીમ્બહુના.

લી. પ્રગટકર્તા.

અમરચંદનાં જયજીનેંદ્ર નમન.

કંચનગિરી વરની રચી, મૂલ્યવાન આ ખૂક,
કુમતિ પંથ ઉથાપશે, લાહીને જ્ઞાન અનૂપ;
ચંદન સમ સુગંધ છે, ચંદ્ર સમ કરે શીત,
દર્શન સિદ્ધાચળ તણા, દાખ્યા કરતાં હિત.

સિદ્ધાચળનું વર્તમાન વર્ણન.

પ્રકરણ ૧ લું.

શેત્રુંજયનું સ્વરૂપ.

બુદ્ધીપના ભરતક્ષેત્રના મધ્ય ભરતખંડને વર્તમાનકાળે હિન્દુસ્તાન પણ કહેવાય છે. તેના અંદર આવેલા આર્યદેશ પૈકી સૌરઠ નામા દેશ, કે જેને હાલ કાઠિયાવાડ કહે છે, તેમાં ગોહિલવાડ પ્રાંતમાં આવેલા પાલીતાણુ શહેરમાં

શહેરની દક્ષિણે આપણું (જેનોનું) મોટામાં મોટું સર્વોત્કૃષ્ટ પુન્ય પવિત્ર તિર્થાધિરાજ શ્રી શેત્રુંજય ચાને સિદ્ધાચળતિર્થ આવેલું છે. તેને આહુતધર્મ પાળનારી કોઈ પણ વ્યક્તિ આ

૨

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

તિર્થરાજને ભેટવા-સ્પર્શવા કદાચિત્ લાગ્યવંત નીવડી ન હોય ! પરંતુ તેમના નામથી તો જૈન કે જૈનેતર કોઈ પણ વ્યક્તિ અજ્ઞાત છેજ નહિં. તિર્થરાજના એકસો આઠ નામ બોલાય છે, જે દેવો અને મુનિઓ મળીને પાડે છે. તેમાં સિદ્ધાચળ અને શેત્રુંજય એ બે નામ જગદ્વિખ્યાત મશહૂર છે.

દરેક ઉત્સર્પિણીના છેલ્લા અને દરેક અવસર્પિણીના પહેલા આરામાં આ તિર્થરાજનું માન એંશી જોજનનું વિસ્તારમાં હોય છે. અને દરેક અવસર્પિણીના છેલ્લા તથા ઉત્સર્પિણીના પહેલા આરામાં સાત હાથનુંજ ફક્ત માન રહે છે. કાળે કરીને વધઘટ થાય છે. પણ સર્વથા આ તિર્થરાજનો નાશ નહિં હોવાથી પ્રાયઃ સદા શાશ્વત તિર્થ છે. જેની સાબિતિમાં વડનગર, વલ્લભીપુર અને પાદલિપ્તપુરની જીની તળેટીઓ વર્તમાન મોજુદ મુચિન્દો ધરાવતી દ્રષ્ટીગોચર થાય છે. દરેક પિણીમાં છ આરા હોય છે. તેમાં વર્તમાન અવસર્પિણી ચાલે છે તેનો હાલ પાંચમો આરો કળિયુગ નામથી બોલાય છે. તેમાં તિર્થરાજનું માન બાર જોજન એટલે અડતાલીસ ગાઉનું વિસ્તાર છે.

આ તિર્થરાજ ઉપર અનંતા તિર્થંકરો, ગણધરો, મુનિવરો, મનુષ્યો અને ત્રિર્યંચો શિવગતિ અને દેવગતિને પામ્યા છે. ને પામશે. આ તિર્થરાજના મોટા ઉદ્ધારો દેવો અને મનુષ્યો દરેક ચોવીશીમાં કર્યા કરે છે. વર્તમાન ચોવીશીના આઠ તિર્થંકર આદિશ્વર ભગવાન યાને ઋષભદેવ થયા છે. તેઓ પોતાના આયુષ્યના છેલ્લા બાકી રહેલ એકલાખ પૂર્વ વરસમાં નવાણું પૂર્વ

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૩

વખત આ તિર્થરાજ ઉપર આવીને સમોસર્યા છે. (આ કારણથી નવાણું યાત્રાનો મહિમા વધ્યો છે.) તેથી સર્વ તિર્થોના પતિ શ્રી શેત્રુંજયતિર્થરાજના મૂકુટમણી આદિશ્વર ભગવાન હોવાથી તેમની ભવ્ય અને મનોહર પ્રતિમાજી તિર્થપતિ રૂપે ખિરાજે છે. કેવલી ભાષિત વચનાનુસારે વર્તમાન ચોવીશીમાં મોટા ઉદ્ધાર સતર થવાના છે. તેમાં વર્તમાન સોલમો ઉદ્ધાર જયવંત વર્તી રહ્યો છે. આ ઉદ્ધાર કરોડ દ્રવ્ય ખરચી વિક્રમ સં. ૧૫૮૭ માં વૈશાખવદ છઠના દિવસે ઉદ્ધાર કરી વર્તમાન પ્રતિમા શ્રી આદિશ્વર ભગવાનને તખ્તનશિન કર્યા છે. આ શુભદિવસ હિન્દના સમગ્ર જૈનોએ ઉજવવો યા પાળવો પળાવવો. “ મહાન્ લાભનું તેમજ તિર્થરાજ પતિની શેવા-ભક્તિના માનનું, કારણ જાણી પાલીતાણાવાલા શ્રી શેત્રુંજય જૈન સુધારક મિત્ર મંડળે દૂરદેશાવરમાં જાહેર કરી, તથા સમસ્ત શ્રી સંઘની શ્રી આણંદજી કલ્યાણજીની હેડ ઓફીસ તરફથી જાહેરખબર છપાવી બહાર પડાવ્યાથી હવે સર્વ જૈન સંઘ પોતપોતાના ગામમાં ચોખ્ખી રીતે વૈશાખ વદ ૬ને પાળી શ્રી તિર્થરાજ શેત્રુંજયને માન આપે છે ને પુણ્ય ઉપાજે છે તે પ્રશંસનિય છે. કદાચિત્ કોઈ પણુ ગામનો જૈન સંઘ અજાણુ રહ્યો હોય તો નમ્રવિનંતી છે કે હવેથી વૈશાખવદ છઠને એક તેહેવાર પ્રમાણે પાળી શ્રીસંઘની પેહેડીના હુકમને માન આપશે ”

જાણે મત્સ્યાધિરાજ શાન્તપણે ખેઠેલ ના હોય! તેમ દૂર દેશથી નિહાળતા નજરે પડે છે. પર્વતના છેક માથા ઉપર આ-

૪

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

વેલી ટેકરી ઉપર ચામુખજીની ટુંકના શ્રૃંગ (શિખર) નાં પ્રેક્ષકો ને ચોખ્ખાં દર્શન થાય છે. આવી રીતે પણ દર્શન કરનાર ભવ્ય જીવોને સાક્ષાત્ ગિરીરાજના દર્શન કર્યા બરાબર લાભ અને આનંદ પ્રાપ્ત થાય છે.

મકરાળ ૨ મું

✦══════યાત્રાએ આવતા સંઘ અને યાત્રુ══════✦

ર્થરાજ શ્રી સિદ્ધાચળની યાત્રાસાડૂ પૂર્વે ધણા દેશના સંઘ સેંકડો અને હજારો માણસોથી આવતા હતાં. જે અકેક ઉદ્ધારના વચ્ચે થયેલા સંઘપતિઓના હજારો બદકે લાખોના અંકની સંખ્યા રાસાદિ ગ્રંથ ઇતિહાસના પૃષ્ઠ ઉપર વાંચતા જણાઈ આવે છે. પૂર્વે આવતા સંઘની દરેક વ્યક્તિ પ્રાયઃ તિર્થયાત્રા કૃણ વર્તન પ્રમાણે વર્તન કરી લાભ લેતી હતી. પાંચ દાયકા ઉપર આવનારા સંઘ પણ સાડૂ વર્તન કરતા માલુમ પડ્યા છે. અમદાવાદના નગરશેઠ હેમાલાઈ, મુંબઈવાળા શેઠ મોતીશા, શેઠ પ્રેમચંદ રાયચંદ, કચ્છી શેઠ નરશી કેશવજી, અને શેઠ નરશી નાથા

સિદ્ધાચળનું વર્ણન

૫

શેઠ પોપટલાઈ અમરચંદ વિગેરે વર્તમાનકાળના રત્નપુરુષોના સંઘ છહુરી પાલતા સંખ્યાબંધ ગાડાં એને બહેલો જોડાવી રસ્તામાંથી ખીબા ગામના સંઘને સાથે લઈ મોટા સંઘપતિ બની થોડા થોડા ગાઉની મજલ કરીને તિર્થરાજને એવી રીતે ભેટયા છે કે રસ્તાની અંદર આવતા સ્થાવર અને જંગમ તિર્થની પૂજા વંદના કરતા હતા. ઉપરાંત સાધમીકોની સ્થિતીની સારી સંભાળ લેઈ તેમને યોગ્ય ધર્મશાધન માટે દેહેરાં ઉપાશ્રય જે ધર્મશાળા પ્રમુખ સાધનોની જોગવાઈ કરી આપેલ છે. તે આધુનિક સમયે મુંબઈ (દક્ષિણ) ગુજરાતને કાઠિયાવાડમાં ધણુ સ્થલે પ્રત્યક્ષ છે. અને તેઓના તથા તેમના સોબતીઓના અમરનામના કરેલા કામ તિર્થરાજમાં અત્યંત આદર પમાડે છે.

બ્રિટીશ રાજ્યની ન્યાય નિર્મલી શિતળ છાંયમાં દરેક દેશની ચારે દિશાએ વરાલયંત્રથી ચાલનાર રેલ્વેઓનું સુખસાધન થવાથી એક માસનો રસ્તો એક દિવસમાંજ કાપી શકાય છે. તેથી સંઘનો મોટો ભાગ ધાર્યા દિવસે રેલ્વેમાં આવીને તિર્થરાજને ભેટે છે. ગુજરાત કાઠિયાવાડાદિ દેશના ગામોના કેટલાક સંઘ પૂર્વવત્ આવે છે. ને ન્યાયોપાર્જિત લક્ષ્મિનો સાતક્ષેત્રે વ્યય કરી અધવસાય પ્રમાણે ભાવોદલસિતવડે પુણ્ય ઉપાર્જન કરે છે. અને કર્મ રૂપી શત્રુને છતવા તિર્થરાજ શેત્રુંજય મહાતિર્થની પુનઃ સેવા ઇચ્છે છે.

અપાર અફસોસની સાથે જાહેર કરવું પડે છે કે વર્તમાન નીકળતા કેટલાક ગામના સંઘમાં પોતાનીજ વ્યક્તિથી

૬

સિક્ષાયળનું વર્ણન.

એવું શ્રવણ થાય છે કે ‘ અમે તો બહુજ હેરાન થયા; સવા-
રમાં ચાપાણી કે ભાતાના તો ફાંફાં, શેઠીઆઓને સારા મકાન
કે સારી સોઈવાળી જગ્યા મળે, અમે તો ટાઢના હડખડતા ઓ-
ઢવે પાથરવે દુઃખી થયા. વિગેરે. ’ ટુંકામાં પોતાના સાથની
સંભાળ જોઈએ તેવી લઈ શકાતી નથી. વળી જે ખાતાને વિશેષ
પૂછી આપવી જોઈએ તેના બદલે લાગવગીઆની રાગદ્વેષથી
ભરતામાં ભરતી કરે છે. યા તો નહિં જેવી જરૂર તેને પોષે છે,
તેથી દુઃખી તે દુઃખીજ રહેવા પામે છે. સંઘ માંહેની યાત્રાએ
આવેલ દરેક વ્યક્તિ કદાચિત્ ધર્મક્રિયાદિ કાર્ય ભલે ન કરે,
પણ ધર્મને નહીં છાજતી એવી રમતો તો વિશેષ પ્રકારે ન જ
કરે તેમ સંઘના આગેવાનોએ સુસિક્ષીતપણું વાપરવું યોગ્ય
લેખાય. આજકાલ શુભ દિવસોમાં કે યાત્રાએ આવેલામાં ગં-
જિક્ષાની (પાનાની) રમતે આડો આંક વાજ્યો છે. તો તેવા
યાત્રુવર્ગને ઉતરવાની જગ્યાએ સુસિક્ષીત ધારા-કલમ વડે
સૂચના આપવી. જેથી ઉભયનું કલ્યાણ થાય છે.

તિર્થરાજની આબુખામુથી ભાવનગર જેવાં શહેરમાંથી
છહુરી પાળી નીકળતો સંઘ શિયળ પાળતો ઉભય ટંકના પ્રતિ-
ક્રમણ અને નાના પ્રકારના નિયમ ધારતો તિર્થપતિને ભેટી
આત્મકલ્યાણ સાધે છે.

સંઘ કે યાત્રુ દરેક યાત્રાર્થે આવતા તેમને રહેવાનું-વસ-
વાનું-ઠામ, તિર્થરાજની તળેટીમાં સુશોભિત અને રોનકદાર

સિદ્ધાયણનું વર્ણન.

૭

ધણી વિશાળ ધર્મશાળાઓથી અલંકૃત થયેલ શહેર પાલીતાણા ગામ વિદ્યમાનકાળે આવેલું છે. સંઘના સંઘપતિ તિરથમાળ પહેરીને તિર્થના સંઘપતિઓની કોટીમાં ગણાય છે.

મુકરણ ૩ જી.

શ્રી સિદ્ધાયણનો ઉદ્ધાર તથા શેત્રુંજય તિર્થનાં મુખ્ય એકવીસ નામ પાડવાનું કારણ.

વિત્ર શેત્રુંજ તીર્થે શ્રી રિષભદેવ ભગવાનના વારાથી તે આજસુધીમાં સોળ મોટા ઉદ્ધાર થયા અને પાંચમા આરાને છેડે સત્તરમો ઉદ્ધાર થશે તે કોણે કરાવ્યા અને કોણ કરાવશે તેનાં નામ નિચે મુજબ:—

- ૧ શ્રી ભરતચક્રવર્તીનો. શ્રી આદીનાથના ઉપદેશથી.
- ૨ શ્રી દંડવીર્ય રાજાએ કરાવ્યો. ભરતનાં આઠમા પટોધરથી.
- ૩ શ્રી ઈશાન ઇંદ્રે કરાવ્યો. મંધરજીનના ઉપદેશથી.
- ૪ ચોથા દેવલોકના સ્વામી શ્રી મહાઇંદ્રે કરાવ્યો.
- ૫ પાંચમા દેવલોકના સ્વામી શ્રી બ્રમેંદ્રે કરાવ્યો.

૮

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

- ૬ ભુવનપતિના સ્વામી શ્રી પ્રમરંદરે કરાવ્યો.
- ૭ શ્રી સગર ચક્રવર્તીએ કરાવ્યો. રત્નના ઝીંખ ભંડાર્યા.
- ૮ શ્રી વ્યંતરના ઇંદરે કરાવ્યો.
- ૯ શ્રી ચંદ્રજસા રાજાએ. શ્રી ચંદ્રપ્રજ્ઞના ઉપદેશથી કરાવ્યો.
- ૧૦ શ્રી ચક્રાયુધ રાજાએ. શ્રી શાંતીનાથના ઉપદેશથી કરાવ્યો.
- ૧૧ શ્રી રામચંદ્રજી (દશરથના નંદને) શ્રી મુનીસુવ્રતજીના વખતમાં કરાવ્યો.
- ૧૨ શ્રી પાંચ પાંડવે શ્રી નેમનાથના વખતમાં કરાવ્યો. તે પછી વીરપ્રભુજીએ ઇંદ્રના પુછવાથી આવતે કાળે થયે. તે પછી કદ્યા તેનાં નામ.
- ૧૩ શ્રી જાવડશાએ સંવત ૧૦૮ ની સાલમાં શ્રી વેરસ્વામીના ઉપદેશથી કરાવ્યો. તે ગુરૂ દશ પૂરવધારી હતા.
- ૧૪ શ્રીમાળી વંશના શ્રી બાહાડ મંત્રીએ સંવત ૧૨૧૩ માં કરાવ્યો. તે બાહાડદે પાટણમાં કુમારપાળ રાજાના પ્રધાન હતા. તે વખતમાં શ્રી દેવચંદ્રસુરીના શિષ્ય કલીકાલ સર્વજ્ઞ નામ ખીરૂદધારી ૩૥ કરોડ ગ્રંથ કરતા શ્રી હેમાચાર્ય સંવત ૧૧૪૫ ના કાર્તીક સુદી ૧૫ ને દિવસે જન્મ્યા તે વખતે તેમનું નામ ચંગદેવ પાડ્યું. ૧૧૫૪ માં દિક્ષા લીધી. તે વખતે તેમનું નામ સોમદેવ સ્થાપ્યું. ૧૧૬૨ માં સૂરિપદ આપી હેમાચાર્ય નામ પાડ્યું. તેમણે

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૯

કુમારપાળને પ્રતિજોધી શ્રાવક કર્યો. વળી ઘણા સંસ્કૃતમાં ગ્રંથ રચી અનેક બ્રાહ્મણોને પ્રતિજોધ્યા.

૧૫ શા. સમરોસા ઓસવાળે સંવત ૧૩૭૧ માં કરાવ્યો.

૧૬ શા. કરમાસાએ સંવત ૧૫૮૭ માં કરાવ્યો તે ઉદ્ધાર હાલ વરતે છે.

હવે છેલ્લો ઉદ્ધાર શ્રી વિમલવાહન રાજા શ્રી ગુરૂ દુપ-સહસૂરિના ઉપદેશથી પાંચમા આરાને છેડે કરાવશે.

એવી રીતે આ અવસરપિણીમાં શ્રી ભરતરાજાથી તે કરમાસા સુધી ૧૬ મોટા ઉદ્ધાર થયા ને ૧૭ મો થશે, તેમાં નાના ઉદ્ધાર તો ઘણા થયા એવી રીતે ગઈ ચોવીસી-ઓમાં અનંતા ઉદ્ધાર થયા ને થશે.

જગતપ્રસિદ્ધ શેત્રુંજય તિર્થનાં મુખ્ય એકવીસ નામ શા સંબંધથી પાડ્યાં તે નીચે મુજબ.

૧ શ્રી વિમળગીરિ—એ તીર્થનો અર્થ વાંદે, ફરસે પુજ્યે ગુણ સ્તુતિ કરવે જીવ કર્મમલ રહીત થાય તેથી એ તીર્થ વિમળાચલ. ૧

૨ શ્રી મુક્તિનીલય—ભરત ચક્રવર્તીને પાટે આઠ પાટ સુધી અરીસા ભુવનમાં કેવળજ્ઞાન પામી મુક્તિ પામેલા માટે એ તીર્થનું નામ મુક્તિનીલય. ૨

૧૦

સિદ્ધાયળનું વર્ણન.

૩ શ્રી શેત્રુંજય-જીતારી રાજાએ તીર્થને સેવી ૭ માસ
સુધી આંગેલ તપ કીધો, અને તેથી શત્રુ જીત્યા માટે
શેત્રુંજય. ૩

૪ શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર એ તીર્થે કાંકરે કાંકરે અનંતા તીર્થકરો
વીગેરે સિદ્ધિ વર્યા, માટે સિદ્ધક્ષેત્ર. ૪

૫ શ્રી પુંડરિક ગીરી-પુંડરિક ગણધર ચૈત્ર શુદ્ધ પુનમે
પાંચ કોડ મુનિ સાથે સિદ્ધ થયા માટે અથવા સર્વ તીર્થ
કમલમાં પુંડરીક કમલ સમાન સર્વોત્તમ માટે પુંડરિક-
ગીરિ. ૫

૬ શ્રી સિદ્ધશેખરો-અઢીઢીપના ઘણા પ્રાણી આ તીર્થ
ઉપર સિદ્ધિ વર્યા માટે સિદ્ધશેખરો. ૬

૭ શ્રી સિદ્ધ પર્વત-સઘળા તીર્થો તથા સઘળા પ-
ર્વતોમાં સૌથી વધારે પ્રસિદ્ધ પર્વત માટે સિદ્ધ પ-
ર્વત. ૭

૮ શ્રી સિદ્ધરાજ ઘણા રાજા કેવળજ્ઞાન પામી સિદ્ધિ
વર્યા માટે સિદ્ધરાજ. ૮

૯ શ્રી બાહુબળી બાહુબળનામા રીષીશ્વરે કાઉસગ્ગ
કર્યો માટે બાહુબળી. ૯

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૧૧

૧૦ શ્રી મરૂદેવ—શ્રી રીષભ માતા શ્રી મરૂદેવીની એ તીરથે ટુંક છે માટે મરૂદેવ. ૧૦

૧૧ શ્રી ભગીરથ—એ તીર્થનું રખોપું કરવા સગર ચ-
ક્રવતીએ ઈંદ્રને વચનેથી સમુદ્રની ખાઈ આણી તેથી ભગીરથ. ૧૧

૧૨ શ્રી સહસ્ર પત્ર—એ પર્વત પુઠે સહસ્રકુદ છેટે એ નામની ટુંક છે, માટે સહસ્રપત્ર. ૧૨

૧૩ શ્રી શયવતુ—એ પર્વતની પુઠે સેવત્રાની ટુંક છે માટે શયવતુ. ૧૩

૧૪ શ્રી અષ્ટોત્તર સતકુટ—એ પર્વતની પુઠે એકસો આઠ કુટના શીખર છે માટે અષ્ટોત્તરસતકુટ. ૧૪

૧૫ શ્રી નગાધીરાજ સર્વે પર્વતોમાં એ પર્વત રાજ સમાન છે માટે નગાધીરાજ. ૧૫

૧૬ શ્રી સહસ્રકમળા એ પર્વતની પુઠે કમળની પર સહસ્ર નામની ટુંક છે માટે સહસ્રકમળ. ૧૬

૧૭ શ્રી ઢંકગીરિ—આ પર્વતમાં ઢંક નામે ટુંક છે માટે ઢંકગીરિ. ૧૭

૧૮ શ્રી કોડી નિવાસો—કવડ નામા જક્ષનું દેરાસર છે માટે કોડીનિવાસ. ૧૮

૧૨

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૧૯ શ્રી લોહીતગિરિ—આ તીર્થની પાસે લોહિતદ્વજ પર્વત છે, માટે લોહિતગીરિ. ૧૯

૨૦ શ્રી તાલધ્વજ—આ તીર્થની પાસે તાલધ્વજ નામે પર્વત છે માટે તાલધ્વજ.

૨૧ શ્રી કદંબગીરિ—ગદ્ય ચોવીસીમાં નિર્વાણી નામા તીર્થકરના ગણધર કદંબ નામે ડોડ મુનિ સાથે આ તીર્થની ટુકે સિદ્ધિ વર્યા, માટે કદંબગીરિ. ૨૧

પદ્મજાળ ૪ થું.

પાલીતાણાની અંદર જૈન વસ્તી અને સ્થિતિ. ૭

શેત્રુંજનની શિતળ છાંયામાં પાલીતાણા શહેર હાલના ખ્રિષ્ટીય અમલમાં બીજા ક્લાસનું ગામ છે. તિર્થરાજ પાલીતાણાના મૂકુટ રૂપે છે. તેથી યાત્રાએ આવતા યાત્રુઓને નિવાસ-ઠામ પાલીતાણામાં જ થાય છે. કેમકે તેની અંદર વિશાળ આડ-

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૧૩

ત્રીશ નાના મોટી ધર્મશાળાઓ અને ઉપાશ્રયાદિ વિગેરે ધાર્મિક સંસ્થાઓ આવેલી છે. ગામની મૂળ જૈન વસ્તી ચારસો ઘરથી ગણાય છે. પરંતુ છપ્પનિયો હુકાળ પકતાં જુદા જુદા નજીકના ગામોમાંથી દોઢસો આશરે ઘર જુદી જુદી જ્ઞાતિના આજિવીકા અર્થે આવીને વસ્યા છે.

ખહાર ગામથી અત્યાર સુધીમાં આવી વસેલાનો ભાગ પૈકી થોડોજ ભાગ ધંધો-રોજગાર કરે છે, ને તેથી મોટો ભાગ કનિષ્ઠ નોકરી કરતો જણાય છે. અને હલકા પગારની નોકરી-વાળા પૈકી કેટલોક ભાગ યાત્રુવર્ગમાં યાત્રના કરી ઉદર-પોષણ કરે છે.

મૂળવસ્તીનો મોટો ભાગ નાના પ્રકારના વેપાર-રોજગાર કરે છે, ને થોડો ભાગ નોકરી કરે છે. કાપડના તમામ વેપારી જૈનોજ છે. ગાંધી-કરિયાણાના ત્રણ ચાર દુકાનદાર સિવાય સર્વે જૈનોજ છે. અનાજના બે ત્રણ સિવાય જૈનોજ છે. ઘી ગોળના સર્વે જૈનોજ છે. કપાસ, રૂ, અને શરાફના ધંધાદારીઓ સઘળા જૈનોજ છે. અને બે ત્રણ દુકાનો સિવાય મોદીખાનાનો ધંધો પણ જૈનોજ કરે છે. બાકી મણીઆર, કુંટ, ને વ્યાસલેટ આદિ ધંધો કરનારા પરચુરણ થોડી સંખ્યા છે. દહિં, દૂધ, શિખંડ, દૂધપાક અને આંખારસ વિગેરે વરદી પ્રમાણે કરી આપી વેચનારા ગામના અને ખહારના મળીને પણ જૈનોજ છે. થોડો ભાગ દરબારી તથા આણંદજી કલ્યાણજીની અને વ્યાપારી વર્ગની નોકરી કરનારો છે.

૧૪

સિક્ષાયજનું વર્ણન.

ચારસો ઘર આશરે વીશાશ્રીમાળીના, એકસો આશરે દશાશ્રીમાળીના, પંદર વીશ એસવાળના, અને પચાશ ઘર આશરે સોરઠીયા લોકોના મળી એકંદર સાડાપાંચસો કંઈકે અધિક ઘરની એકંદર જૈન વસ્તી છે. દશ બાર વરસ અગાઉ સોરઠીઆના ચાર ઘર હતા. થોડા વરસ થયા હુમડ (દિગમ્બરી) નું એક ઘર ગોધામાંથી દરબારી નોકરીનાં અર્થે આવ્યેથી વસવા પામ્યું છે. તેમજ એક કચ્છીનું ઘર વેપારાર્થે આવી વસ્યું છે.

દરેક જાતનો ધંધો કરનારા જો પ્રમાણિકપણે ધંધો કરે તો આ તિર્થમાં ઘણી બરકત થાય. પણ અફસોસ સાથે મૈત્રી-ભાવનાવડે નિરપક્ષપાતે મધ્યસ્થ દ્રષ્ટિથી સત્ય કહેવું પડે છે કે કાપડ, રૂં, શરાણી વિગેરે ઉત્તમ જાતિના, અને ઘી, ગોળ, અનાજ વિગેરે જથ્થાબંધી ધંધાના વેપારીઓ ઘણે દરજ્જે પ્રમાણિકતાથી વર્તન કરતા હોવાથી તમામ વર્ગમાં શ્રેષ્ઠ છે. અને મોદીખાનાં, દહિં, દૂધ આદિના વેપારીઓ ઘણે ભાગે મોટા ભાગ પ્રમાણિકપણું જાળવતા નથી, અને કનિષ્ઠ ધંધાદારીઓ માટે કહેવુંજ શું. દૂધપાકાદિ અને દહિં વિગેરેના વેપારીઓનો દગો પાપી પેટના કારણે એટલો વધ્યો છે કે વ્રતધારીઓના વ્રતને દુષણ લાગે તો તેમાં નવાઈ નથી. ઉપરાંત શારીરિક સુખનો ભંગ થાય તે બુદ્ધો. ઘણા યાત્રિકો મોટી ખૂમે તેવા વેપારી માટે મારતા રહ્યા છે. કદોઈ લોકો ત્રણ ચાર બ્રાહ્મણ સિવાયના જોનો છે. તેઓ પકવાણાદિ ચીજો પ્રમાણમાં

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૧૫

સારી બનાવે છે. રસોઈનો ધંધો કરનારા એકાદ મેશ્રી સિવાયના પણ રસોઈ સારી રીતે કરી શકે છે. ઘર રસોડાં માટે રસોઈ કરનાર સ્ત્રી વર્ગનો ભાગ બુદ્ધા બુદ્ધા દેશના લોકો ને રસોડે રસોઈ કરી જાણનાર ઠીક જોવાય છે. પણ તે મજૂરી કામ કરનારીઓ (દળણાં પાણી વિગેરે) નો જે ભાગ છે તેમાં પણ કળિયુગ પ્રવર્ત્યો છે.

ગામમાં કુસંપની ભાર્યા ઇર્ષાનું જોર વધ્યું છે. જમાનાની વર્તમાન વ્યવહારિક ઉચ્ચ કેળવણીનો પૂર્ણ અભાવ છે. ફક્ત પોતીકા ધંધાને અંગે છાજતી એટલીજ કેળવણી માળાપો પોતાના બાળકોને અપાવી ધંધે વળગાડી દે છે. ધાર્મિક કેળવણીનો પ્રચાર બાલ્ય પ્રજામાં સારો થવા પામે છે. પરંતુ આચાર વિચાર ધર્મ ફરમાન મુજબ કોઈ કુટુંબમાં હોય એમ કહેવું અશક્ય છે. વૃત્ત પરચખખાણુ, દર્શન પૂજા, અને સામાયિક પડિક્કમણાદિ ક્રિયા અનુષ્ઠાન સમયાનુસાર સારા જોવાય છે. વિનયનો સંપૂર્ણ અભાવ કહીએ તો ખોટું નથી. અને વિવેક જે કાંઈ માલુમ પડે છે, તે ખાસ પોતીકી પરપાસેના કામ પૂરતી રીતભાતને લઈ જળવાતો સ્વાર્થતાનો છે. આગત સ્વાગત શેહેરીઓ જેવી થવા લાગી છે. સંપનો દેખાવ ઓછો થવા લાગ્યો છે. પણ મહાજન વર્ગનો (જૈન જ્ઞાતિઓનો) સંપ ખીજ ગામ કે દેશના કરતાં ચડીઆતો જોવાય છે. તે વર્તમાન નગર શેઠ અને જોડીદારોના પુન્યબળનું કારણ છે. જ્ઞાતિ-સ્થાનિક સંઘમાં કેટલીક હાનીકારક રીતો

૧૬

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

દર્શન દે છે. તે બે ખુદ આગેવાનો સત્ય રીતે વર્તી પગ પર કૂહાડો લઈ યોગ્ય સુધારા માટે પગલા ભરે તો વસ્તી હજુ પૂર્ણ કહ્યાગરી છે. એટલે આગેવાનોનું પંચ જે કંઈ મંજુર કરે તે આખી કોમને કબૂલ રાખવું પડે છે. હજુ તેવો સમય વર્તાય છે. આગળ જ્ઞાની જાણે.

ખાવા માટેનો લાલચુ ભાગ જે છે તેને માટે કાંઈ યોગ્ય ઉદ્યોગ હુન્નરાદિ બતાવાય તેવા સાધનો થાય તો ખાત્રી છે કે સ્ત્રી અને બાળવર્ગ નીમકહુલાલ ધંધે વળગે અને યોગ્ય કેળવણીએ પહોંચે પરંતુ પારાવાર દિલગિરી છે કે દર પ્રતિવર્ષ હજારો રૂપિયા યાત્રુઓ આવી ખાવા-પીવાને રોકાદાન દેવામાં વાપરી જઈ તિર્થકાંઠાના પોતાના સ્વધર્મીઓની સ્થિતિ બિગાડે છે. પણ છોકરાઓ માટે બાળાશ્રમાદિ બોડીઓ બોલી-ને કેળવણીનું સાધન શરૂ કર્યું છે. તેમ સ્ત્રી વર્ગ માટે ભરત ગુંથણ કે તેવાજ બીજા સ્ત્રીઓને લગતા ધંધા સાફ વૃત્તિથી બોલવાની આવશ્યકતા છે. પણ કોણ જાણે શું છે કે આવી વાતની ખુદ્દિ કોઈપણ વીર ધનાઢ્યને ઉદ્ભવતી નથી. કદાચિત્ ઉદ્ભવતી હશે તો કરી શકવાની ખામીઓના કારણ ખડા થતા હશે. પણ હિમ્મત પકડીને તિર્થકાંઠો શુદ્ધ કરવો ધારતા હો તેમણે આ ક્ષેત્રમાં મરણ પછવાડે કીધેલા ધર્માદા દ્રવ્યનો ખવરાવા પછવાડે વાપરવાને દેશી-પરદેશી કોઈપણ યાત્રુએ ખુદ્દિ કરવી નહિ. તેવું નિર્માદ્ય દ્રવ્ય અન્ય શુભ ખાતામાં વાપરવું. આવા-ખવરાવવામાં શુદ્ધ દ્રવ્યનો ઉપયોગ કરવો

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૧૭

આજકાલ આપણી કોમમાં સંઘંધીના મરણ પાછળ કરેલો ધર્મઘાનો મોટો ભાગ જુદા જુદા દેશના યાત્રુ આ તિર્થક્ષેત્રમાં આવી વધારે વાપરી જાય છે. ને તે ચતુર્વિધ સંઘના (અત્રે આવાગમન કરનારા) પેટમાં જાય છે. તે શાસ્ત્રોક્ત રીતિએ ગેરવ્યાજબી છે. આવા કેટલાક કારણોને લઈ આહાર તેવો ઓડકાર, અને ઓડકાર તેવી બુદ્ધિ—અહિંની વસ્તીમાં થવા પામી છે. માટે ઉત્તમ ગુરૂવર્યો અને શુદ્ધ ઉપદેશકો ઉપદેશ દ્વારા આ બાબતને ચર્ચાને કંઈ સુધારો કરે તો ઉભય કલ્યાણ છે.

પાલીતાણા માંહેના જૈનોમાં એકજ ઘર લક્ષદ્રવ્ય ધરાવે છે. દશ વીશ હજારી પચીસ ઘર આશરે છે. પચાસ ઘર ઇજ્જત વ્યવહારેથી સુખી છે. થોડો ભાગ સાધારણ સ્થિતીનો છે. ને મોટો ભાગ લાત ખાઈ લાલ મોટું રાખનારાનો છે ને કંઈક બાકીનો જે ભાગ રહ્યો તે તદ્દન નબળી સ્થિતીનો અંદરખાનેથી દુઃખી અવસ્થા ભોગવનારનો છે.

પાલીતાણામાં તપાગચ્છ સિવાય બીજા કોઈ ગચ્છની સમાચારી પાળનારા ગચ્છ મતભેદ નથી. તેથી કોઈ ધર્મ પંથ અથવા મૂળ વસ્તીમાં નથી. હર્ષ થવાનું મોટું કારણ પાલીતાણા જૈન સંઘ માટે એ મળે છે કે તેમના પાસે દહેરાસરાદિ કોઈ પણ ધાર્મિક સંસ્થા નહીં હોવાથી તેવા દ્રવ્યથી પ્રથમથીજ અલગ રહ્યો છે, ને જે કંઈ પોતે દેવદ્રવ્યાદિ કાર્ય કરે તે સઘળું તિર્થરક્ષક આપણી શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીની પેહેડીમાં

૧૮

સિક્ષામર્ણનું વર્ણન.

ભરાય છે. જેથી તેવા દ્રવ્યના સાધનના લોગવટા કબજાના અભાવે સાધારણ સ્થિતીમાં લાંબા વખતથી એક સરખો ટકી રહ્યો છે. દર વરસે કાર્તિકી, ચૈત્રી, ફાગણ અને અષાઢી જેવા ચાર મેળામાં સૌ સૌના સંબંધના પ્રમાણમાં સૌને ઘેર મેમાનોની હોટ લાંબા વખતથી થયા કરે છે. તે કારણસર સ્થાનિક સંઘ ખોતાની સ્થિતિમાં એક સરખો ટકી રહ્યો કહેવાણો છે. કિમ્મહુના !

મુકરણ ૫ મું.

પાલીતાણામાં ધાર્મિક સંસ્થાઓ.

શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીની પહેડી.

સંસ્થાની કમિટી આખા હિન્દુસ્તાનના બુદ્ધા બુદ્ધા દેશના સંઘના આગેવાનો એટલે પ્રતિનિધીઓથી બનેલી છે. તેની મુખ્ય પહેડી ને હેડ ઓફીસ અમદાવાદ ઉર્ફે રાજનગરમાં છે. અહિંની આ પહેડી શાખા પહેડી છે. તેને અત્ર તરફના વતનિઓ 'કારખાનું' એ ઉપનામથી ખેલે છે. એક બાહોશ મુનિમના હાથ નિચે આ સંસ્થા ચાલે છે. આણંદજી

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૧૯

કલ્યાણુજનો વહીવટ એટલે જૈન તિર્થ સંરક્ષણુનો હક તથા કાર્યભાર મોગલ મહાન પાદશાહ અકબર અને જહાંગીરના સમયથી અમદાવાદ નગરશેઠ શાંતિદાસના હસ્તક મૂકવામાં આવ્યો હતો, તે અઘાળી પર્યંત મજદૂર નગરશેઠના તનુજોના આધિપત્ય નિયે રહેતો આવ્યો છે. શાંતિદાસ શેઠથી તે શેઠ પ્રેમાલાઈ સૂધી તિર્થની સંભાળ તેઓ પાસે સ્વતંત્રપણે રહી. ગુરૂ વચનાનુસાર અવસર જાણી શેઠ પ્રેમાલાઈએ શ્રી શેત્રુંજ્યાદિ તિર્થની સંભાળ માટે ઉત્તરાવસ્થામાં એક કમિટી નિમી. તેમાં કેટલાક દેશના લાખોપતી ગૃહસ્થોને પણ જોડ્યા હતા તથા અત્યારે તમામ દેશના અગ્રેસરો કુલ એકસોને નવની કમિટી છે, તેમાં પણ નગરશેઠ મજદૂરનાજ તનુજો પ્રેસીડેન્ટપણામાં રહે છે. તે વહીવટ કરનારા પ્રતિનીધીઓ પણ ખાસ અમદાવાદના અમીર કુટુંબના નબીરા છે. તેઓ તિર્થરાજની જાહોજલાલી યાવતચંદ્ર દિવાકરૌ સૂધી જળવાવવાને તન મનને ધનથી બનતું કરી રહ્યા છે. આ કારખાનામાં નાનાં પ્રકારના ધાર્મિક ખાતાથી આવકવાળો ભંડાર રહે છે. તેની જળવણી તથા અભિવૃદ્ધિ કરવાને મુનિમના હાથ નિચે સંખ્યાબંધ મેહેતાઓ, સિપાઈઓ અને નોકરો છે. આ સંસ્થા વિવિધ પ્રકારે ચતુર્વિધ સંઘની અને તિર્થયાત્રાએ આવતા યાત્રિકોની ઉત્તમ પ્રકારની સગવડ સાચવવાને બનતું કરી રહી છે.

સાધુ-સાધ્વિ અને શુદ્ધ માર્ગે પ્રવર્તનાર યતિવર્ગને ખાતરાં, ખાલા, વાટકા, તરપણી વિગેરે ગોચરીને લગતાં ઉપ-

૨૦

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

કરણો મફત પૂરાં પાડે છે. જો કોઈ ગૃહસ્થ તેમના તરફથી ચીજો બદલ કંઈ રકમ આપે તો લેવાય છે. તેઓને અંબર, કસ્તૂરી ને કાયકૂટી આદિ તેલ દવાના સાડ અપાય છે. રંગ, બેલતેલ આદિ પાતરાં રંગવાનો સામાન પણ જોઈતો અપાય છે. વિહારમાં આવાગમન માટે મનુરને અમૂક મજલ સૂધીની મનુરી અપાય છે. તેમજ ચાતુર્માસ રહેતાં પાટ, પાટલા, ફૂંડી, ઘડા, ઘડમાંથી વિગેરે લાકડા, માટીની ચીજો વાપરવાને આપે છે.

શ્રાવક-શ્રાવિકા અને ભોજકાદિ જે નિરાધાર થઈ આવે તેને યોગ્ય મદદ આપે છે.

પાંજરાપોળમાં નાનાં મોટાં સંખ્યાબંધ જીવોનું રક્ષણ કરે છે. શ્રી ભાવનગર દરબારે શેઠ આણુંદજી કલ્યાણજીની પાંજરાપોળના રક્ષણાર્થે ઘણા ઘાસને આપતું છાપરીઆલી નામનું ડુંગરી ગામ બક્ષીશ ઘણાં વરસથી કરેલું છે. આ ગામ પાલીતાણાથી અગીઆર ગાઉ ઉપર આવેલું છે. શેત્રુંજીની પંચતિથીમાં જતાં આ ગામ રસ્તામાં આવે છે. શેહેરમાં પાંજરાપોળનું વિશાળ મકાન છે. પણ હાલ ત્યાં ફક્ત પંચોતેર જીવ ઉપરાંત રાખવામાં આવતાં નથી. વધારે થતાં ગાડાં ભરી સઘળાને છાપરીઆળી મોકલી આપે છે. ઉક્ત જીવોની સારવાર માટે એક વૈદ અને મહેતો તથા માણસો રાખ્યા છે.

ટુંકામાં—સાત ક્ષેત્રને પુષ્ટી કરે છે.

યાત્રાળુઓને પ્રભુભક્તિ માટે કેશર, બરાસ, સુખડ, અગર-

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૨૧

ખતી, દશાંગધુપ, બાદલુ, વરખ વિગેરે પૂજેપકરણિય સા-
માન શુદ્ધ અને ઉંચો મુદલ લાવે-પડતી કિમતે આપવાની
સારી સગવડ રાખી છે.

મહેતા, પૂજારી, કાળવાળા, સિપાઈ, ભૈયા, ને પટાવાળા
વિગેરે ત્રણસો ઉપરાંત કાયમી નોકરિયાત ખાસ તિર્થવહીવટ
માટે રાખે છે. તે ઉપરાંત પાણીની પરખવાળા સારી સંખ્યામાં
રાખીને ડુંગર ચડતાં વિસામે વિસામે ગરમ-અને થંડા પા-
ણીની જોગવાઈ યાત્રીકો માટે ઉત્તમ પ્રકારની છે.

તિર્થના કિલ્લાની અંદર નાનું મોટું રીપેર કામ હમેશાં
ચાલુ હોય છે. તેથી લાકડાં, પથ્થર, ચૂનો, આરસ, વિગેરે
ચીજો ડુંગર ઉપર ચડાવાને માટે સેંકડો મજૂરોને કાયમ રોજી
આપતા રહેતા હોવાથી આ કારખાનાને એટલે શેઠ આણુંદણ
કલ્યાણજીને ‘ નાનો દરબાર ’ કહેવામાં અતિશયોક્તિ લે-
ખાશે નહિં.

ખુશી થવા જેવું એ છે કે-યાત્રુ યાત્રા કરી તળેટી ઉપર
આવતાં તેમને વિશ્રાંતિલોજન એટલે ઉત્તમ પ્રકારના જાતજા-
તના પકવાનોનું* લાતુ અપાવાનું લાંબા વખતથી ચાલુ કર્યું
છે. તથા વ્રતધારીઓ સાડે આઠ માસ કાયમ ઉકાળેલું પાણી તૈ-

* શ્રી કલ્યાણવિમળ મહારાજના ઉપદેશથી આ લાતુ ખાણ સિ-
તાબચંદણ નહારના દાદાએ પ્રથમ પહેલ કરી ખુલ્લું કર્યું છે. જે અઘાપી
પર્યંત મોટા યશ-પુણ્યને આંધે તેવી રીતે પ્રસાંસનિય રીતે શરૂ છે.

૨૨

સિક્કાચળનું વર્ણન.

ચાર રહે છે. ને દર ચૌદશે તેમજ ચૈત્રી ઝોળીમાં આયંબિલ તપની જોગવાઈ ઘણી સારી રીતે કરાવે છે. વિગેરે—

શેત્રુંજય તિર્થ ઉપર આશરે એકંદર અઢીસો માણસ છે. તેની દેખરેખ સંબંધીના કાર્ય માટે એક હુશિયાર ઇન્સ્પેક્ટરની નિમણૂક કરાવી હોવાથી પૂજા-પખાલ અને જાળવણી વિગેરેનું કામ રીતસર જોવાય છે.

સંસ્થાને કબજે સ્થાવર-જંગમ મિલકત સારી છે. અને કેટલીક ધર્મશાળાનો ભોગવટો-કબજો માલિકો તરફથી સુપ્રત થયેલો છે.

દરેક ધર્મશાળામાં ઉતરેલા યાત્રુની સંભાળ લેવા માટે એકથી વધારે મહેતાને રોકવામાં આવે છે.

તિર્થરાજ શ્રી શત્રુંજયાદિ બીજા તિર્થોમાં જ્યાં આશુ-દંડ કલ્યાણજીનો વહીવટ છે. તેની જે કમિટી છે તે બંધાનું આધિપત્ય-પ્રેસીડેન્ટપણું અમદાવાદના નગરશેઠ કે જેમને લાંબા વરસોથી અધ્યાપી પર્યંત બ્રિટીશ સરકાર પણ સારી રકમનું સાલિયાણું આપે છે. તેવા વર્તમાન નગરશેઠ શેઠ કસ્તુરભાઈ મણીભાઈ પ્રેમાભાઈનું છે. અને સાથે જોઈંટ શેઠ મણીભાઈ દલપતભાઈ ભગુભાઈ છે. ઇત્યદમ્ વિસ્તરેણુ.

ગૌશાળા.

આ સંસ્થા શેઠ નરશી કેશવજીના મુનિમ રા. વલ્લભજી વસ્તાએ ઉભી કરીને પોતાના મિત્રો વડે કાર્ય ચલાવી રહે છે.

સિદ્ધાચળનું વર્ણન

૨૩

કમિટી છે, પણ સત્તા રા. વલ્લભજીની ઉત્તમ દેખરેખવાળી છે. અપંગ, અનાથ અને કસાઈઓના હાથથી છોડાવીને ગાયો રાખવાને મકાન લબ્ય બાંધ્યું છે. જગ્યા મરહૂમ ઠાકોર સાહેબ સર માનસિંહજી બહાદૂરે ઉત્તમ લાભ બાણીને મી. વલ્લભજીની અરજીથી આપી છે. મકાનની ડેલીએ રસ્તાપર એક હવાડો બાંધ્યો છે. તેમાં આઠ માસ સૂધી પાણી ભરાવીને સઘળા ઢોરોને પીવાને માટે સાધન કર્યું છે. આ કામ મહાન પુણ્યો પાર્જનવાળું બન્યું છે.

સદાવ્રતો.

અખમ, અપંગ, અશક્ત ને નિરાધાર વાણિયા ને લોજ-કાદિ પાલીતાણામાં આવી રહેતાં તેમને એક ટંક રોટલા, દાળ, અને એક ટંક ખીચડી એમ અકેક દિવસ ખવરાવવાના સદાવ્રતો બે દાયકા ઉપર એકવીશની સંખ્યા ધરાવતા હતા. હાલ તેના સદાવ્રતોના ફક્ત છ સાત વારા રહ્યા છે. શેઠ પટવાવાળા રતલામવાળા, ને હાલાકંડીવાળાના એમ બે વારા ગોરજીના ડેલામાં ગોરજીના માર્ફત ચાલે છે. દુધેડીયા બાબુ, નહારબાબુ, ને નવલબા બાબુવાળાના એમ ત્રણ વારા ભીખા સ્વરૂપચંદ્ર હુસ્તક ચાલે છે. ને બાબુ કોઠારીવાળાનો બારોઠ ભવાન નારણ માર્ફતે એક વારો ચાલે છે.

રસોડાં.

ખાસ સાધુ-સાધ્વિની ભક્તિના કારણે થોડા વરસ ઉપર

૨૪

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

રસોડાંની સંખ્યા સારી હતી. હાલ તો શેઠ મગનલાલ કરમચંદ્રવાળાનું નરશી નાથામાં અને દેવશી પુનશીમાં તથા અવારનવાર મોતી સુખીઆમાં રાજમલજી મારવાડી માર્ફતે એમ ચાલતા દેખાય છે. પનાલાલમાં ઉના પાણીની જોગવાઈ રહે છે.

વર્દ્ધમાન તપ.

આ તિર્થસ્થળમાં કાયમ આચાર્ય (આચંબિલ) શરૂ રહે તેવા હેતુથી આ સંસ્થા પોષ્ટ ઓપીસ પાસે ધૂળિયાવંડામાં ખોલવામાં આવી છે. દેખરેખ શેઠ મોતીશાના મુનિમોની હાલ છે.

ધાર્મિક કેલ્લવળી.

રાયબાબૂ બુદ્ધિસિંહજી જૈન પાઠશાળા-પાલીતાણા—શહેરના તથા બહાર ગામના યાત્રાળુઓના છોકરાઓને રાત્રીએ તથા કન્યાઓ સાથે સ્ત્રી વર્ગને દીવસના બપોર વખતે અને સામાયિક લઈને પુરૂષ વર્ગ લાંબે તે પ્રભાતે તેમજ સાધુ સાધ્વીને તેઓના મકાને જઈને આહે તેવા ટાઇમે સંસ્કૃત વ્યાકરણાદિ ગ્રંથો, માગધી પ્રકરણાદિ સાર્થ, વિધી સહીત અભ્યાસની જોઈતી સગવડતાથી લાયક જૈન માસ્તરો વર્ષ આલીશ ઉપરાંતથી શાળાનું કામ અદ્ભૂત ચલાવે છે, તેની દેખરેખ મોટી ટોળી (મેડીવાળા) પૈકી સ્થાનિક કમીટીના પ્રમુખ શેઠ આનંદ પેઢીના મુનીમની છતાં ખર્ચની જોગવાઈ

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૨૫

ભાવનગરી અમરચંદ જસરાજ તથા કુંવરજી આણંદજી મારફત છે.

રાયબાબૂ ધનપતિસિંહજી પાઠશાળા—આ શાળામાં પણ ગામના છોકરાઓ લાલ લે છે. તેની દેખરેખ નાની ટોળીવાળાની છે. લગભગ ત્રીશ વરસથી ચાલે છે. માસ્તર પ્રતિક્રમણ ને પ્રકરણ લખાવે છે.

જૈન સૂક્ષ્મ તત્વબોધ પ્રકરણાદિ પાઠશાળા—આ શાળા થોડાજ વખતથી મેસાણાવાળા શેઠ વેણીચંદ સૂરચંદના પ્રયાસથી ચાલે છે. તેમાં કર્મગ્રંથાદિનું સાડું શિક્ષણ વ્યોવૃદ્ધ અને આંખે અખમ માસ્તર હંશરાજભાઈ જામનગરવાળા આપે છે. દરેક સાધુ—સાધ્વિ અને શ્રાવક—શ્રાવિકા યાત્રુ વ્યક્તિને સુગમ પડવા શેઠ રતનચંદ પાટણવાળાની ધર્મશાળામાં રાખેલ છે.

બાળાશ્રમ—આ બોડીંગ સંસ્થા છપનિયા દુષ્કાળમાં જૈન ગરિબ બાળકો લિક્ષાવૃત્તિ તરફ દોરાતા જણાયાથી ઉત્પન્ન થઈ છે. દેશ—પરદેશના ખાસ ગરિબ બાળકોને ઉભય કેળવણીના હિતાર્થે ખુલ્લી છે. ખાવા—પીવા લૂગડાં—પુસ્તકાદિનાં સર્વ સાધન ટીપો કરીને પૂરાં પાડે છે. ફંડ છે. માસ્તરો છે. વિગેરે એક કમિટીના હાથમાં બાહોશ મેનેજરની દેખરેખ તળે ચાલે છે. મકાન ભાડુતી છે.

યશોવિજય જૈન પાઠશાળા—આ સંસ્થા બાળા-

૨૬

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

શ્રમ જેવાજ કારણે ત્રણ ચાર વરસથી નીકળી છે. તે ઉપર પ્રમાણેજ લણનાર છોકરાને સાધન પૂરા પાડે છે. આ સંસ્થામાં ફક્ત સંસ્કૃત-ભાગધી ભાષાનું જ્ઞાન અપાય છે. ને થોડું ઇંગ્રેજી શીખવાય છે. હાલ કમિટીની નિમણૂક થઈ છે. દેખરેખ હાલ તો મુનિ ચારિત્રવિજયજીની છે. મકાન જમીન પટે લઈ સંસ્થાએ ફંડમાંથી ખંધાવ્યું છે.

વીરબાઈ પાઠશાળા—આ સંસ્થા શેઠ કેશવજી નાયકના સુપત્નિ વીરબાઈએ લબ્ય મકાન ખાંધી આપીને શ્રી ચતુર્વિધ સંઘની દરેક વ્યક્તિને ન્યાય, વ્યાકરણ, કાવ્ય ને કોષાદિ સંસ્કૃત જ્ઞાન પ્રાપ્તિ માટે ખુલ્લી છે. લણાવનાર કાશીના પ્રકિત રહે છે. દેખરેખ મુનિમની છે. ટસ્ટીઓની મુખત્યારી છે.

પુસ્તકમંડાર અને લાયબ્રેરીઓ.

શેઠ તલકચંદ માણેકચંદ લાયબ્રેરી—આ સંસ્થા સિદ્ધગિરીમાંની નીજ કોમને અને યાત્રુને વાંચવા માટે શેઠ મજકૂરે શહેરના મધ્ય ભાગમાં ખોલી હતી. પણ યથાર્થ લાભ મળતો ન હોવાથી હાલમાં શેત્રુંજી દરવાજા ખદારના ભાગમાં રાખી હોવાથી લાભ સારો લેઈ શકાય છે. ઇંગ્રેજ ગુજરાતી પેપરો ચોપાનિયાં અને પુસ્તકો વાંચવાને સાડે સાધન છે. સત્તા માલિકી શેઠ મજકૂરના પુત્રોની ઉત્તમ વિચારવાળી છે. દેખરેખ એક શહેરી મિત્રની છે. લાયબ્રેરીયન ટાઈમસર હાજરી આપે છે.

સિદ્ધાયળમું વર્ણન

૨૭

વીરબાઈ લાયબ્રેરી—શેઠ કેશવજી નાયકના સુપત્નિ વીરબાઈએ પોતાના મકાનમાં ખોલેલી છે. પ્રથમ ઘણા પેપરો ચોપાનિયા આવતા ત્યારે સારો લાભ વાંચકો મેળવતા હતા. હાલ તેવું કંઈ નથી. ફક્ત ત્રણ ચાર જાતના અઠવાડીક પેપરો અને ત્રણ ચાર ચોપાનિયા આવે છે. તેથી સંખ્યા વાંચકોની નથી. પુસ્તક પોથીનો સંગ્રહ કબાટોમાં સારો છે. વાંચવા જોઈએ તેમને શરત મુજબ મળે છે. દેખરેખ મુનિમની છે.

પનાલાલ લાયબ્રેરી—આ સંસ્થા પોતાની ધર્મશાળામાં ખુલ્લી છે. પુસ્તકોનો જથ્થો સાધારણ છે. વાંચવા મળી શકે છે. દેખરેખ મુનિમની છે.

મોહનલાલજી લાયબ્રેરી—આ સંસ્થા ઉજમબાઈની મેડીમાં છે. ફક્ત પુસ્તકોનો નાનો જથ્થો છે. વાંચવા મળે છે. દેખરેખ નાની ટોળીવાળા માસ્તરની છે.

અંબાલાલ જ્ઞાન ભંડાર—શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીના તાબામાં પોતાની પેહેડીમાં છે. તે ઉપર મુનિમની દેખરેખ છે. પુસ્તક પ્રતો કાઢવા તપાસવા કે સાધુ સાધ્વિને ફક્ત અમુક વખત લાણવા-અવલોકવા દેવા એક નોકર રાખેલ છે.

બાબૂ ધનપતસિંહ જ્ઞાન ભંડાર—આ સંસ્થા તળેટી ઉપર પોતાના દહેરામાં મુનિમની દેખરેખના કબજે છે. સાધુ-સાધ્વિને ઉપયોગ અર્પે સ્થાપી છે. અપી જીવને પુસ્તક ગ્રંથ લેટ અપાય છે.

૨૯

સિક્ષાયળનું વર્ણન.

શ્રેયસ્કર મંડલ—આ સંસ્થા મેસાણાવાળા શેઠ વેણીચંદ સૂરચંદ હસ્તકના ખાતામાંથી ઉભી થઈ છે. દેખરેખ કૃષ્ણને લોચવટો પોતાનો છે, એક મહેતો રાખી તથા નોકર રાખી સંસ્થા ચલાવે છે. શેત્રુંજી ઉપર નાના મોટાં સઘળા મિત્રોને હમેશાં પુષ્પ ચડાવવાનું, તેમજ ધુપ ફેરવવાનું તથા મેસાણા તરફથી છપાતા લેટના પુસ્તકો ખપી જીવોને લેટ આપવાનું તથા ચતુર્વિધ સઘમાં દરેક ધર્મશાગે ફરી એક વૈદ્ય રાખી દવા આપવાનું તથા દાદા આદિશ્વર ભગવાનને જે દિવસે કોઈ તરફથી આંગી રચાવાની ન હોય તે દિવસે આ સંસ્થા તરફથી રચાય છે. વિગેરે.

શ્રી શેત્રુંજય જૈન મુદ્યારક મિત્રમંડળ—આ સંસ્થા પાંચ છ વરસથી ઉભી થઈ છે. સ્થાપક કોરડીયા શુલાખચંદ શામજી છે. દાદાની વરસગાંઠ વૈશાક વદ ૬ ના દિવસે આખા હિન્દના જૈન સંઘમાં એક તહેવાર પ્રમાણે પળાવવા બનતું કરેલું છે. તેવી રીતે પોતપોતાના ગામના મુખ્ય દહેરાના મૂલનાયકજીનો જન્મ અને મોક્ષ દિવસ દરેકે પોતાના ગામમાં પાળવા બાબત બનતું કરે છે. તેમજ શહેરમાં થતી પ્રભાવના સ્ત્રી-પુરૂષોને જુદે જુદે દરવાજેથી વહેંચાવા અને નવકારશી પાઠણા જમણામાં સ્ત્રી-પુરૂષોની બેઠક ઇલાયદી રાખવા, વિગેરે બાબતોનો આચાર વિશુદ્ધિવાળો પ્રસરાવવા પ્રયત્ન કરનાર આ સંસ્થા છે. કાર્યક્રમ યોજક અને કાર્ય પ્રસરાવનાર સ્થાપક મી. કોરડીયા તથા મિત્રો તારાચંદ ત્રિલોચન મહેતા વિગેરે છે.

સિદ્ધાચળનું વર્ણન

૩૬

મોટી ટોળી—આ સંસ્થા સંવેગી સાધુ જે મુહુપત્તિ મુખે નહિં બાંધતાં હાથમાં રાખીને શુદ્ધ ઉપદેશ આપે છે તે મુનિરાજેના આશ્રય નીચે ચાર દાયકા પહેલાંથી ઉભી થઈ છે. રાસાદિક વાંચવાનું તથા વગર પૂરીએ ચાત્રિકોની રાગ-રાગિણી બાળી લટકાળી દેશીઓમાં ગાંઝ-પખાજમાં પૂજા લણાવવાનું કામ કરે છે. આ ટોળીમાં ગામનો મોટો ભાગ સમાવેશ કરે છે. અંતર્ગત એક આશ્રય ટોળી નાની ઉભી થઈ છે. તે સર્વે રાત્રીજગા (તપસ્યાવાળાઓ કરે છે તેમાં) તથા અષ્ટાધિકા મહોત્સવોમાં ગાવા-ગજવવાનું કામ વગર લાલચે ફક્ત શાસન શોભાને કારણે કરતી રહે છે. આ ટોળીવાળા મેડીવાળાથી ઓળખાય છે. સ્થળ મોતીકડીમાંની ધર્મશાળામાં છે.

નાની ટોળી—આ સંસ્થા મોટી ટોળીની સંસ્થા સ્થાપન થયા પછી થોડા વરસે ઉભી થઈ છે. તે સંવિજ્ઞપક્ષિ મુખે મુહુપત્તિ બાંધનાર (આખ્યાને) મુનિરાજેના આશ્રયની છે. તે પણ મોટી ટોળીવાળાની પેઠેજ શાસનશોભા વૃદ્ધિના કામ વગર લાલચે કરે છે. આ ટોળીવાળા ઉપાશ્રયવાળા કહેવાય છે. મકાન ઉજમબાઈની ધર્મશાળામાં છે.

ગાયન મંડળી—હારમોનિયમ અને નૃત્યાદિથી પ્રભુભક્તિનો શોખ વધવાથી આ સંસ્થા ઉભી થઈ છે. તે પૂજા લણાવવાનું તથા લાવનાનું કામ પૂરી લઈને કરે છે. એક બ્રાહ્મણ ત્રીલોવનદાસના ઉસ્તાદપણા નીચે અને એક બારોટ ઉસ્તાદના હાથ નીચે એમ જે મંડળી હાલ છે.

૩૦

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

પ્રકરણ ૬ કું.

પાલીતાણા શહેરમાં દેહેરાં આદિક વંદનિક જગ્યાઓ.

યાને

શહેર યાત્રા.

થરાજ સ્થળ શહેર પાલીતાણામાં વિદ્યમાનકાળે નવ દેહેરાં હસ્તિ ધરાવે છે. તેમાં ત્રણ ગામમાં અને છ બહાર ધર્મશાળામાં આવેલાં છે. તદુપરાંત જુની તળેટી અને ચરણ પાદુકાની દેહરીઓ જુદા જુદા લત્તાપર આવેલી છે. ને ત્રણ ઉપાશ્રયો પણ છે. શહેર યાત્રા કરનારાઓને આ પ્રકરણ ઘણું ઉપયોગી થઈ પડે તેમ છે.

(૧) મોટું દેહરું.

આ દેહરામાં મૂળનાયક શ્રી આદિત્થર ભગવાન હોવાથી તેમને નામે પણ ઓળખાય છે. સંવત ૧૮૧૭ માં દિવખંદર નિવાસી શેઠ રૂપચંદ બીમશીએ આ દેહરું બંધાવીને મહાશુદ્ધર ના દિવસે પ્રભુ તખ્ત પધરાવવામાં આવ્યા છે. આ દેહેરાંની દેખરેખ અને કબજો શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીનો છે. દેહેરામાં

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૪૨

એકંદર પ્રતિમાજી ૧૪૨ અને પાદુકા જોડી ર છે. દહેરાને ફરતો ફોટ છે. અંદર ભમતિના એક ખૂણે ખારી છે. તેની અંદર પૂજા ભણાવવાનો આરસમય નાજુક સુંદર ચોક છે. તે પર આરસનું નકશીદાર પ્રભુ પધરાવવા સિંહાસન ગોઠવ્યું છે. આ દેહેરું શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીના કારખાના પાસે આવેલું છે. દહેરાના દરવાજાની ભીંતે બે બાજુ બે મોટા હાથી ચિત્રેલા છે.

(૨) નાનું દહેરું. યાને ગોડીજીનું દહેરું.

આ દહેરું સંવત ૧૮૫૦ માં સુરતનિવાસી ભણશાળી હીરાચંદ ધર્મચંદના સુપત્નિ હેમકુંવર શેઠાણીએ ખોતાને રહેવાના મકાનમાં ઘરદહેરાસર તરીકે બંધાવ્યું હતું, પણ પાછળથી તેમણે શ્રી સંઘને સુપ્રત કરી દીધું હોવાથી નિચેના ભાગમાં યાત્રુ ઉતરતા હતા હોલ ધર્મશાળાઓ વધતી જતી હોવાથી આખું મકાન દહેરાના કામકાજમાં વાપરવામાં આવે છે. દેખરેખ અને કબજે શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીનો છે. આ દહેરું વિશાળ કરવાને તેમજ અંદર એક ભાગમાં ધર્મશાળા બંધાવવાને કારણે પ્રભુજીને સાતઔરડાવાળી તેમની સામેની ધર્મશાળાના અંદરના ગાળામાં અચલગચ્છના ઉપાશ્રય વાળા મકાનનાં ફેરવવામાં આવ્યા છે. જ્યાં સૂધી દહેરું સંપૂર્ણ નહિ થાય, ત્યાં સૂધી પ્રભુજી અહીં સાત ઔરડા માંહે નીજઆમાં બિરાજશે. આ દહેરામાં મોટી ટોલીના નાની ટોલીના અને ગામના કેટલાક ગૃહસ્થોના પ્રભુજી પરાણાં રૂપે રહેલા છે.

૬૨

સિદ્ધાચળનું વર્ણન

તે તથા જાં હાં કારાદિના મળી એકંદર પ્રતિમા ૧૨૩ છે, ને પગલાં એક ૨ છે. ઠેકાણું કંદોઈ બળરને છેડે, મામાની છીપર પાસે આવેલ છે.

(૩) શાંતિનાથનું યાને ગોરજના ડેલાનું દહેરું.

ખરતરગચ્છના ચતિવર્ચ શ્રી કરમચંદ્રજી હીરાચંદ્રજી પોતોના કબજવાળા વિશાળ ડેલાની અંદરની મેડીના એક નાના લાગમાં સં. ૧૯૫૦ માં રાયબાણુ ધનપતસિંહજીના અંજન સલાકા સમયે પ્રતિષ્ઠા કરાવી છે. તેમાં પ્રતિમાજીયો ને પગલાંની જોડો છે. દેખરેખ હાલમાં ડેલાવાળા ચતિવર્ચ લક્ષ્મિચંદ્રજી છે. કે. કાપડ બળરને છેડે દરખાસ્તગઠના દરવાજાની જોડેજ છે.

ઉપર મુજબ ત્રણ દહેરાં ગામમાં જાણવા. હવે નિચે મુજબ છ દહેરાં ધર્મશાળાઓમાં આવેલાં છે.

(૪) ચૌમુખનું યાને નરશી કેશવજીનું દહેરું.

સંવત ૧૯૨૧ માં પોતાના એટલે કચ્છી શેઠ કેશવજી નાયકના અંજનશલાકા સમયે પોતાની ધર્મશાળામાં આ દહેરાની પ્રતિષ્ઠા કરાવવામાં આવી છે. ને ચૌમુખજી સ્થાપ્યા છે. દેખરેખ શેઠશ્રીના પૌત્ર જુહુલાઈ નરશીની છે. તેમના તરફથી મુનિમ સંલાળ રાખવા માટે રાખવામાં આવે છે. હાલ ત્રીશ વરસ આશરેથી મી. વલ્લભજી વસ્તા મુનિમગીરી ઉપર છે. તેમના પ્રયાસથી દહેરાનું કામ સુશોભિત થવા ઉપરાંત

33

(૫) ચંદ્રપ્રભુનું યાત્રે નરશી નાથાનું દહેડું.

કચ્છી શેઠ નરશી નાથાએ ધર્મશાળા ખંઘાવીને કુવાના પાસેના ભાગમાં દહેડું ઉતરાવી સં. ૧૯૨૮ માં પ્રતિષ્ઠા કરાવી હતી. તેમાં ધર્મશાળાનો સુધારો થતાં દહેડું ત્યાંથી ફેરવીને મોટા દરવાજા પાસેના ભાગની મેડી ઉપર લાવવામાં આવ્યું છે. તેની નીચે એક ચોરડીમાં પરોણા બિંબો પ્રભુશ્રીના પધરાવ્યા છે. મળી એકંદર ૪૭ પ્રતિમા છે. દેખ-રેખ ઉક્ત શેઠના જમાઈ સર વસનજી ત્રીકમજીની છે. તેમના તરફથી મુનિમ રાખીને સંભાળ લેવાય છે. ઠઃ—મોટા વંડાના બેડે, સડકના કાંઠા ઉપર પણ ખારી આવજા માટે રાખી છે.

(૬) મહાવીરજીનું યાને પાઠશાળાનું દહેરું.

શેઠ કેશવજી નાયકના સુપત્નિ વીરબાઈએ ચતુર્વિધ સંઘના પઠન પાઠનાર્થે સં. ૧૯૫૪ એક લઘુ મકાન બંધાવી તેના અંદર એક ચોરડામાં પ્રતિષ્ઠા કરાવી છે. દેખરેખ કમિટીની છે. સંભાળ માટે મુનિમ રહે છે. એકંદર પ્રતિભાજી ૩ છે. ધાતુના

૩૪

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

ચોવીસી, પંચતિથી અને સિદ્ધચક્ર તથા અષ્ટ મંગલિક પશુ અકેક છે. પૂજા કરનારા માટે પાણીનો કુવો છે.

(૭) આદીશ્વરનું યાને મોતીસુખીયાનું દહેરું.

આ દહેરું સં. ૧૯૪૮ માં ચતુર્વિધ સંઘને ઉતરવાને એક ધર્મશાળા બંધાવી તેની અંદર શિખરબંધ દહેરું કરીને પ્રતિષ્ઠા કરી છે. કુલ પ્રતિમા ૧૪ છે. પાણીનો કુવો છે. દેખ-રેખ ધણી મજકુરના પત્નિ મોતીકુંવરની છે. સંભાળ માટે મુનિમ રહે છે.

(૮) પાર્વનાથનું યાને જસકુંવરનું દહેરું.

સુરત નિવાસી જસકુંવરે સં. ૧૯૪૯ માં ધર્મશાળા બંધાવીને જુદા કમ્પાઉન્ડમાં શિખરબંધ દહેરું કરાવી પ્રતિષ્ઠા કરી છે. અંદર પાણીનો કુવો છે. કુલ પ્રતિમા ૧૩ છે. દેખરેખ કબજો શેઠ આણુંદળ કચ્છાણીનો છે.

(૯) સાચાદેવનું યાને માધવલાલ બાબૂનું દહેરું.

કલકત્તાનિવાસી માધવલાલ દુગ્ગડ બાબૂએ સં. ૧૯૫૮ માં એક ધર્મશાળા બાંધી તેમાં શિખરબંધ દહેરું કરી પ્રતિષ્ઠા કરાવી છે. કુલ-પ્રતિમા ૩૧ છે. પાણીનો કુવો તથા બગીચો આવેલા છે. દેખરેખ બાબૂ મજકુરની છે. સંભાળ માટે મુનિમ રહે છે. ઉપરના બંને દહેરાં તળેટીરોડ પર ધર્મ-શાળાઓ પાસે આવેલા છે.

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૩૫

પાદુકા દેહેરીઓ.

દહેરી નં. ૧—ઋષભદેવના ચરણની વિગેરે પગલાં જોડી ત્રણ છે. ઠે—તળાવમાં (કચ્છી રણસીંહ દેવરાજની ધર્મશાળા પાસે ગલીમાં) આ દેહેરી આવેલી છે. દેહેરીને ફરતો કોટ કરેલો છે. આ તળાવ વસ્તુપાળ તેજપાળ મંત્રીશ્વરોએ પોતાની ભાયાં લલિતાદેવીના નામે “લલિતાંગ” નામથી સાડાબાર લાંબ રૂપિયા ખરચી બંધાવ્યું હતું. સાઠ સીતેર વરસ ઉપર તળાવ અસલ મુજબ બાંધેલું નજરે પડતું હતું. હાલ તેમાં માળી લોકોએ ફૂલના વાડા અને કુંભારોએ ઘર ક્યાં છે.—

દાદાસાહેબની દેહેરી નં. ૧—દાદાસાહેબના* પગલાંની સુંદર ચોરડામાં દહેરી હોવાથી ધ્યાન ધરાય તેમ એકાંત સ્થળની ગણાય તેમાં પગલાં જોડી છ છે. ઠે—ગોધાવાળાની ધર્મશાળા પાસે ગલીમાં ગોરણની વાડીમાં આવેલ છે.

જુની તળેટીની દહેરી—શ્રી શેત્રુંજી તિર્થની વર્તમાન તળેટીના અગાઉ આ સ્થળ તળેટીનું હતું. એક ચોતરા પર દહેરી નં. ૨ માં પગલાં જોડી ત્રણ આવેલાં છે. આ દહેરીના ચોતરા ઉપર જુનું રાયણનું વૃક્ષ છે. પર્યુષણમાં ચૈત્ય પરીપાટી કરતાં શેહેરનો જૈન સંઘ વાજતે ગાજતે અહિં દર્શન

* ખરતર ગચ્છના જિનદત્તસૂરિજીના પગલાંને દાદાસાહેબના પગલા કહેવાય છે.

૩૬

સદ્ધાચળનું વર્ણન.

કરી શ્રી સિદ્ધાચળની સ્તુતિ-ચૈત્યવંદન કરે છે. કે.—ખાવાના અખાડા પાસે અને સરકારી સ્કૂલના પછવાડે આવેલ છે. જુની તળેટીની આટલી નિશાની રાખવા ચોતરાને ફરતી જળી કરાવી લઈ રીપેરીંગ કામ સાથે મુશોભીત કરવાની ખાસ જરૂરીઆત ગણાય. તેથી શ્રી સંઘની પહેડીના આગેવાન વહીવટદાર પ્રતિનીધીઓને નમ્ર સૂચના-વિનંતી છે.

ગોડીજનાં પગલાંની દહેરી નં. ૧—ધાંધરકા નદીના ઘાટ ઉપર સ્મશાનથી થોડે દૂર આવેલી છે. ઓળી પર્વમાં ઓળી કરનારાઓ દશમને દિને અહીં દર્શન કરવા આવી ધ્વજ ચડાવે છે.

શ્રી ઉપાશ્રય.

શહેરમાં ત્રણ ઉપાશ્રય છે. (૧) તપગચ્છનો, (૨) ખરત્તરગચ્છનો, (૩) અંચળગચ્છનો.

તપગચ્છના ઉપાશ્રયને મોટા અપાશ્રયના નામે ઓડી ઓળખવામાં આવે છે. તે પાલીતાણાના સંઘે ચતુર્વિધ સંઘને ધર્મક્રિયા કરવા માટે બંધાવેલ છે. અહીં ઘણા વખતથી યતિ-વર્ગ (ગોરજ) ઉતરે છે. તેની જોડમાં તપગચ્છના શ્રીપૂજ્યજી વિજયરાજસૂરિશ્વરે પોતાના પરિવારના યતિઓને રહેવા માટે મેડીબંધ ઉપાશ્રય બંધાવ્યો છે. દેખરેખ સ્થાનિક સંઘની છે. આ ઉપાશ્રય માંહેના બે મોટા ચોરડામાં સ્થાનિક સંઘના નાનાં

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૩૭

મોટાં ત્રાંખા પીતળનાં વાસણુ રહે છે. તે મોટાં દહેરાં અને આ-
ણુંદળ કલ્યાણુલના કારખાના વચ્ચે આવેલ છે.

ખરત્તરગચ્છનો ઉપાશ્રય ગોરણના ડેલામાં આવેલો છે.
તે ખરત્તરગચ્છના યતિવર્ય હીરાણ દેવાણ મહારાજે પોતાના
તાખાના મકાનમાં એક ભાગમાં સ્થાપ્યો છે. દેખરેખ તેમના
પ્રશિષ્યોની છે.

અંચળગચ્છનો ઉપાશ્રય-તેમાં કોઈ ઉતરતું નથી. પણ
દેખરેખ અંચળગચ્છના પૂર્વે લેખાતા શ્રાવકોની છે. હાલ ત્યાં
ગોડીણ મહારાજનું દહેરું પધરાવવામાં આવેલ છે.

ઉપર મુજબ ત્રણે અપાશ્રયોમાં કૃત્ત યતિઓજ ઉતરતા
ઘણા વખતથી જોવાય છે. અને રસ્તાપર આવેલી જાહેર ધર્મ-
શાળાઓમાં સંવેગી સાધુ-સાધ્વિ ઉતરતા રહે છે. દરેક મોટી
મોટી ધર્મશાળામાં સાધુ સાધ્વિ તિર્થયાત્રા અથવા ચાતુર્માસ
માટે આવેલની સારી સંખ્યા દૃષ્ટિગોચર થાય છે. તેથી આ
પવિત્ર અને પુરાણા શહેર પાલીતાણામાં તિર્થાધિરાજના, સ્થા-
વરતિર્થના અને જંગમતિર્થના દર્શનનો અમૂલ્ય લાભ મળે છે.
તેમજ વ્રત-નિયમધારી કુલિન શ્રાવક-શ્રાવિકા દેશીપરદેશી
સ્વધર્મીઓના દર્શન સમાગમ પણ ખારે માસ ચાલુ દેખાય છે.

ઈતિ શહેરયાત્રા પૂર્ણ.

૩૮

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

મુકરણ ૭ મું.

શેત્રુંજય તિર્થ સ્થળમાં આવેલી મોટી નાની
ધર્મશાળાઓ.

લીતાણામાં તિર્થયાત્રા કરવા ચા ચોમાસું રહેવા આવતા યાત્રુઓને સુખશાંતિથી ઉતરવા-રહેવાને સારૂ જૈન ધનાઢ્ય પુન્યવંત લોકોએ ધર્મશાળાઓ બંધાવી મોટું પુન્ય હાંસિલ કરી નિજ નામના અમર કરી છે.

હાલ મોટી નાની સંખ્યાબંધ ધર્મશાળાઓથી પાલીતાણા શહેર વિશેષ રળિયામણું લાગે છે. યાત્રિકોને શહેર અંદરની ધર્મશાળા કરતાં બહાર એટલે તળેટીરોડપર આવેલી ધર્મશાળાઓ વિશેષ સગવડવાળી જણાયાથી યાત્રુનો મોટો ભાગ બહારજ ઉતરે રહે છે. એકંદર આકર્ષીશ ધર્મશાળાઓમાં કેટલીકની દેખરેખ અને કબજે શ્રી આણંદજી કલ્યાણજીના હાથમાં છે ને કેટલીકની દેખરેખ બંધાવનારા ગૃહસ્થોના તરફથી મુનિમદારા રહે છે, પરંતુ બંધાવનારા પુન્યવંતો ચા તેના વારસદારો જો શ્રી આણંદજી કલ્યાણજીની દેખરેખ નિચે મુનિમને

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૩૯

સંભાળવાનો અંદોઅસ્ત થાય તો યાત્રુને ઉતરતાં જે હાડમારી વેઠવી પડે છે તે દૂર થાય. કેમકે થોડાં વરસ પહેલાં ન્યારે થોડી ધર્મશાળા હતી, ત્યારે મેળામાં એકઠો થતો સંઘ સારી રીતે સમાઈ શકતો હતો. ન્યારે વિશાળ અને સારી સગવડવાળી ધર્મશાળાઓનો મોટો જથ્થો વધ્યો, ત્યારે ન્યાં પાંચહજાર માણસ થયું કે ઉતરનારાઓની યૂમાયૂમ અને એક ધર્મશાળેથી બીજી, અને બીજીથી ત્રીજી એમ અથડા અથડી થાય છે. કેટલેક ઠેકાણે ખાલી જગ્યા છતાં પણ નકાર લણાય છેકોણ જાણે શું છે કે આ હાડમારી ઓછી થવી જોઈએ તેના બદલે વધવા પામે છે. તો પુન્યપ્રતાપવંત અંધાવી અપાવનારાનો ઉદ્દેશ સુકિર્તીવંત નિવડે તેમ થવા દેખરેખ રાખનારા માલિકોને અમારી નમ્ર વિનંતી છે. બહારની ધર્મશાળા અકેકની જોડે ચા સામે છે.

ધર્મશાળાનાનામ. ઠેકાણું.

- ૧ શેઠ હેમાલાઈની.—મોટાંદેહેરાં પછવાડે.
- ૨ શેઠ મોતીશાની.—મોટાંદેહેરાં સામે.
- ૩ શેઠ હેમાલાઈની હવેલી.—દેહેરાં પછવાડે.
- ૪ શેઠ નરશી કેસવજીની—શેત્રુંબદરવાળ બહાર.
- ૫ શેઠ નરશી નાથાની.—મોટાવડાની જોડે.
- ૬ મોતીસુખીઆની.—નરસી કેસવજીની જોડે.
- ૭ પનાલાલ બાબૂની—તળેટીના રસ્તે.
- ૮ કોટાવાળાની—પનાલાલ બાબૂની જોડે.

૪૦

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

- ૯ માધવલાલ બાબૂની—પનાલાલના પડખે.
 ૧૦ રતનચંદ પાટણુવાળાની—માધવલાલ ભેડે.
 ૧૧ નહાર બિલ્ડીંગ—નજરબાગ સામે.
 ૧૨ જસકુંવરની—સરકારી નિશાળ સામે.
 ૧૩ પૂરબાઈની—સરકારી નિશાળના ગઢ પાસે.
 ૧૪ વીસા કચ્છી રણુસીંહની—તળાવના નાકે.
 ૧૫ ચંપાલાલ ભારવાડીની—મોતીસુખીયાની ભેડે.
 ૧૬ ગોધાવાળાની— } બંને ભેડાભેડ ભેગી.
 ૧૭ જામનગરવાળાની— } મોતીસુખીયાની સામે.
 ૧૮ શેઠ હઠીલાઈની—ગામમાં દાણાપીઠમાં.
 ૧૯ વોરા અમરચંદ હઠીસંગની—ગામમાં નવાપરામાં.
 ૨૦ મગન મોદીની—લીડલજનની પડખે.
 ૨૧ પુનસી સામંતની—મગન મોદીના સામે.
 ૨૨ મહાજનનો વંડો—નરશી નાથાની ભેડે.
 ૨૩ સાત ચોરડાની—ગામમાં. ગોડીજના દેહેરા પાસે.
 ૨૪ મસાલીયાની—ગામમાં. સાત ચોરડા સામે.
 ૨૫ લલ્લુભાઈની—ગામમાં. શેત્રુંજ દરવાજા પાસે.
 ૨૬ સૂરજમલની—ગામમાં. લલ્લુભાઈના સામે.
 ૨૭ ગોરજનો ડેલો—ગામમાં. કાપડ બજારમાં.
 ૨૮ ઉજમબાઈની—ગામમાં. માંડવી પાસે.

સિદ્ધાચળતું વર્ણન.

૪૨

- ૨૯ મોતી કડીયાની—ગામમાં. કંદોઈ બજારમાં.
 ૩૦ ભંડારીની—ગામમાં. બારોટના નાના ચોરા પાસે.
 ૩૧ પીંપળાવાળી—ગામમાં. બારોટના મોટા ચોરા પાસે.
 ૩૨ જોરાવરમલ્લની—ગામમાં ફકીરની હેલી પાસે.
 ૩૩ ડાહ્યાભાઈના ચોરડા—સાત ચોરડાની અંદરગાળે.
 ૩૪ દયાચંદળવાળી—ઉજમભાઈના અંદરગાળે.
 ૩૫ ધૂલીચો વંડો—પોષ્ટ ઓપ્રીસ પાસે.
 ૩૬ વીરભાઈ પાઠશાળાની—નરશી કેશવજીના સામે.
 ૩૭ મહાજનની—ગામના સંઘની—નવાપરામાં ગામમાં આવેલી છે, તે જ્યારે ઘણાજ સંઘ ભેગો થાય છે, ત્યારે જ યાત્રુઓ વપરાસમાં લે છે. કેમકે આ ધર્મશાળા વચમાં ખુણે પડી ગઈ છે ને ગામના સંઘની જ્ઞાતિ જમણુ માટેની પરસાળ અને બાંધેલ ચોકવાળી બંને બાજુ હેલીવાળી છે.

ઉપર મુજબ સાડત્રીશ ધર્મશાળા પૈકી કેટલીકમાં યાત્રિકોને સર્વ પ્રકારની સોઈ કરી આપવા સાડ તેમજ દેખ-રેખ સાડ મુનિમો ધર્મશાળામાં કાયમ રહે છે.

૪૨

સિદ્ધાયળનું વર્ણન.

મકરણુ ૮ મું.

● ધાર્મિક કાર્યો અને કરણીમાં લાગતા નકરા-લાગા. ।

જુ લુવન તિર્થરાજ શેત્રુંજયની તળેટીની પ-
વિત્ર છાંયામાં કંઈ પણ ધર્મકાર્ય અને ધર્મક-
રણી કરતાં નિબત્તમાના ભાતાઅર્થે-કલ્યાણા-
ર્થે શ્રી ચતુર્વિધ સંઘની પહેડી શ્રી આણુંદણ
કલ્યાણુજીને નકરો આપવો પડે છે. તે નકરાના આવેલ રૂપિયા
તે બાબતના ખાતામાં અને ખાતાની ચીજોની વૃદ્ધિ માટે
સદરહુ પહેડી દ્વારા વપરાય છે તેથી ત્યાંજ સીલિક રહે છે.

કયા કયા ખાતામાં કેટલો કેટલો નકરો આપવો પડે છે
તે સકળ સંઘની દરેક વ્યક્તિ બાણી શકે તેટલા સાડ નિચે
મુજબ દેખાડવામાં આવ્યું છે. વળી જમણવાર વિગેરેમાં
કેટલીક ધર્મશાળાના મુનિમોએ પોતાના અને પોતાના ખા-
તાના મુખને ખાતર પાડેલા કેટલાક રિવાજ કેટલે દરજ્જે
સત્યાસત્ય છે તે પણ નિઃપક્ષપાતે બતાવ્યું છે.

આ નકરો અરસપરસની રાજીખુશીથી બંધારણમાં
મૂકાઈ આપ લે શક્ય છે. કોઈ જાતના વેપાર યા સ્વાર્થ નથી.

સિદ્ધાચળનું વર્ણન

૪૩

કાર્ય કરનારની નજીવી બાબતમાં ઉમેદ ભંગ ન થાય, તે માટે જણાવવા બનતું કચું છે.

નવકારશીનું જમણું.

નવકારશીનું જમણું કરનારને શેઠ શ્રી આણુંદણ કલ્યાણજી પોતાનો મોટો વડો સર્વ પ્રકારની સોઈવાળો વાપરવા આપે છે. તેમજ નાનાં મોટાં જોઈતી સઘળા વાસણો પૂરાં પાડે છે. ઉપરાંત પહેડીના માણસોની પૂરણ મદદ આપે છે. તેથી તે બદલ આણુંદણ કલ્યાણજીને રૂ. ૨૬-૧૨-૦ પોણી સત્તાવીશ રૂપિયા નકરો અપાય છે.

આ જમણુંમાં દેશી પરદેશી જૈન ધર્મ પાળનારી સઘળી જ્ઞાતિઓની વ્યક્તિઓ જમી શકે છે. ઉપરાંત આણુંદણ કલ્યાણજીના અને મેડી સદાવ્રતવાળાના પરજ્ઞાતિના તમામ નોકર માણસોને પીરસણું અપાય છે.

મોટો સંઘ યાને સ્વામીવત્સલનું જમણું.

આ જમણું કરનારાઓને નવકારશીના જમણુંની પેઠે જગ્યા, વાસણ ને મહેતા-માણસોની મદદ આપવામાં આવે છે. તેથી તે બદલનો નકરો આણુંદણ કલ્યાણજીને રૂ. ૧૫-૪-૦ સવાપંદર રૂપિયા અપાય છે.

આ જમણુંવારમાં પરદેશી એટલે ગામ સિવાયના સઘળા જૈનો જમે છે. ગામમાં જેઓને નોતરાં આપ્યા હોય

૪૪

સિદ્ધાયળનું વર્ણન.

તેઓ આવી શકે છે. ગોઠી (પૂજારીઓ.) લોકો સર્વે જમે છે. આણુંદળ કલ્યાણુજીના અને મેડી સદાવ્રતવાળાના પરજ્ઞાતિના નોકર માણસોને પીરસણું અપાય છે.

નવાણું ટોળીનું જમણું.

આ જમણમાં ફક્ત નવાણું યાત્રા કરનારાજ જમી શકે છે. ને નવાણું કરે છે તેની સાખીતીમાં શ્રી સંઘની પહેડી-આણુંદળ કલ્યાણુજીને ત્યાં રૂપિયો ૧-૪-૦ સવા રૂપિયો નકરાનો આપી પાસ કઢાવેલ હોય તે જમવાની ડેલીના બારણે બતાવ્યાથી જમવા જવા દેવાય છે. આ જમણુવારમાં ફક્ત કાયમિ પાંચ પીરસણું નિચે મુજબ અપાય છે. (૧) કારખાનાની ગાદીએ માળીનું, (૨) છાલાકુંડની પરબનું (૩) તળેટીની પરબનું વિગેરે.

વાસણાદિ મદદ વિગેરેનો નકરો રૂ. ૮-૮-૦ સાડા-આઠ રૂપિયા આણુંદળ કલ્યાણુજીને અપાય છે.

ચોમાસી ટોળીનું જમણું.

આ તિર્થસ્થળમાં બહારગામથી ચોમાસું કરવા આવી ધર્મશાળામાં ઉતરી નિબત્તાનું કલ્યાણુ સાધે છે. તેવા સમુદાયને જમાડવામાં આ ટોળીનું જમણું છે. ને તેવા ચોમાસુ રહેલને જમવા જવું હોય તો તેના પાસના નકરાનો રૂ. ૧-૪-૦ સવા રૂપિયો આણુંદળ કલ્યાણુજીને અપાય છે.

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૪૫

વાસણ બદલ વિગેરેનો નકરો રૂ. ૩-૪-૦ સવાત્રણ આણુંદળ કલ્યાણુજીને અપાય છે.

એણી રીતે નાના પ્રકારના જમણુવારો બહુ લાભાર્થે અનેક પુણ્યાત્માઓ આ તિર્થસ્થળમાં આવી કરી જાય છે. જમણુવારો કરનારને જ્યાં ઠીક પડે તે જગ્યામાં જમણુવાર કરી શકે છે. આવા જમણુવારો આણુંદળ કલ્યાણુજીના હસ્તક જમણુવારો કરનારાના ભાવ-પ્રણામની ધારા સારી રહે છે. કેટલીક ધર્મશાળાઓમાં થતાં જમાડનારાની પુનઃઉમેદ ભંગ થાય તેમ દેખરેખવાળાઓથી બને છે. તો તેમ નહીં થવા ધ્યાન ખેંચવું. કોઈ પણ જમણુવારની કોઈ પણ દેખરેખ અને કાળૂ ધરાવનારા આગેવાન કારવૈયાઓએ કાળજી પૂર્વક સત્યપરાયણ થઈ કામ કરી આપવું કે જેથી પુનઃ પુનઃ ઉત્તમ તિર્થમાં ઉત્તમ ક્ષણ ઉભય પક્ષ મેળવે તેમ અમારી નમ્ર વિનંતી સાથે લાભણુ છે.

સામૈયું.

સંઘ લઈ સંઘપતિ થઈને આવતા જો શ્રી સંઘની પહેડી એટલે આણુંદળ કલ્યાણુજી તરફથી સામૈયું કરાવતાં પહેડી મજકૂરને નિચે મુજબ નકરો અપાય છે.

૫૧ ઇંદ્રધ્વજના.

૨) કોંતલવાળા દરેક ઘોડા દીઠ

૧) સાદા દરેક ઘોડા દીઠ.

૪૬

સિદ્ધાયળતું વર્ણન

૧૧ લાકડાના હાથીનો.

૧૧૧૧ કારખાનાના સિપાઈઓનો ઉચક.

ઉપરાંત ઢોલ. નગારાં, પઠધમ. (બેન્ડ) શરણાઈ વિગેરે બહારથી જે લાવવામાં આવે તે તેઓના ઠરાવ્યા મુજબ ધણીને આપવું.

તિર્થમાળ.

સંઘપતિને તિર્થમાળ પહેરવી હોય તો નકરો રૂ. ૫૧) એકાવન આણુંદળ કલ્યાણુલને અપાય છે-ભરાય છે.

રથયાત્રા.

શ્રી શત્રુંજય ઉપર દાદાના દહેરાંના વિશાળ અને ભવ્ય ચોકમાં સોનાચાંદીનો બે ઘોડાએ યુક્ત સુંદર નકશીદાર રથ, પાલખી, ઐરાવત હાથી, ગાડી અને મેર આદિ સામગ્રીથી ભરપૂર રથયાત્રા કઢાવતાં નકરો રૂ. ૨૫૦ સવાપચીસ આણુંદળ કલ્યાણુલને અપાય છે.

સમવસરણુ અને પૂજા.

તિર્થરાજ ઉપર અથવા ગામનાં દહેરે કોઈને પૂજા ભણાવવી હોય તો તેનો નકરો રૂ. ૫) આણુંદળ કલ્યાણુલને અપાય છે. ને શ્રી શત્રુંજય ઉપર સમવસરણુ કઢાવવાનો નકરો રૂ. ૨) બે અપાય છે.

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૪૭

નાંદિ સમવસરણુ.

નાના પ્રકારનાં વ્રત ઉચ્ચરતાં નાંદિ-નાંદિ માંડવામાં આવે છે. તેમાં તદ્દન રૂપાની નાંદિ મંડાવવા-પધરાવવામાં આવે તો નકરો રૂ. ૧૧૧ સવા અગિયાર અને લાકડાની નાંદિ કસળી સાચી જરીના પડદાવાળી મંડાવવા-પધરાવવામાં આવે તો રૂ. ૫૦ સવાપાંચ રૂપિયા નકરો આણુંદળ કલ્યાણુલને અપાય છે.

આંગીનો નકરો.

શ્રી શેત્રુંજયતિર્થપતિ આદિશ્વર ભગવાનની અથવા ગા-મનાં દેહેરે દાદાની આંગી સોના રૂપાના વરખની કે જડિત્ર દાગીનાની વિગેરે જેવી રચાવવી હોય તેના પ્રમાણમાં આણુંદ-લ કલ્યાણુલને નકરો અપાય છે. તેમાં સર્વે સામાન આણુંદળ કલ્યાણુલનો હોય છે.

પ્રતિમા સ્થાપન સંબંધી.

આણુંદળ કલ્યાણુલના હસ્તકનાં દેહેરામાં પ્રભુપ્રતિમા પધરાવવાનો નકરો ઉચક અપાય છે. અને તેમના હસ્તક સિવાયના દેહેરામાં કોઈ પણ દેહેરામાં પ્રતિમા સ્થાપન કરવામાં આવે તો પ્રતિમાદીઠ એકરૂપીયો આણુંદળ કલ્યાણુલને નકરો અપાય છે.

૪૮

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

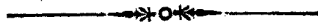
વાસણુ ગોદડાં સંબંધી.

જે યાત્રુને નવાણુ અથવા ચોમાસું કરવા રહેતાં અથવા એક માસ ઉપરાંત વધારે રહેતાં જેઓને વાસણુ ગોદડાં અપાય છે, તેની ખાંધી મુદતના દરગાદલાદીઠ ખારઆના અને દર ગોદડાદીઠ આઠઆના નકરો આણુંદળ કલ્યાણુને અપાય છે, છુટક યાત્રુ પાસેથી દરરોજનો દર ગાદલા દીઠ એકપૈસો અને દર ગોદડા દીઠ બેપાઈ અપાય છે.

ચોમાસું તથા નવાણું વાલાને વાસણું જોઈતાં હોય તો તેમની ખાંધી મુદત માટે દર વાસણુદીઠ એકઆનો અને છુટક યાત્રુ પાસેથી દર વાસણુ દીઠ એકપૈસો આણુંદળ કલ્યાણુને નકરો અપાય છે.

ટેલીઓ સાદ પાડનાર.

કોઈ પણ પ્રકારનાં જમણુવારનો તથા વ્યાખ્યાન, ભાષણ કે આંગી પ્રમુખનો સાદ પડાવવો હોય તો સાદ પાડનારને ચારઆના આપવાને રિવાજ છે. આ રિવાજ આણુંદળ કલ્યાણુ સિવાયનાને લાગુ નાણુવો. જમણુવારમાં સાદ પાડનારને જમાડવામાં આવે છે.

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૪૮

મકરાણુ ૯ મું.

તળેટી રોડ.

હાં ગિરીરાજ ઉપર એટલે પર્વત ઉપર તિર્થ હોય ત્યાં પર્વતના છેક તળીએ તળેટી હોય છે. તે તળેટીએ યાત્રુઓને વિશ્રાંતિ સારૂ પુન્ય પ્રતાપવંત લક્ષ્મિવંતોએ સ્થાન બંધાવેલા હોય છે, તે પ્રમાણે આપણા સર્વ લૌભ તિર્થરાજની તળેટીનો ભાગ ઘણો રળિયામણો છે. શેત્રુંજય તિર્થની વર્ત્તમાન તળેટી ગામથી દોઢ માઈલ દૂર છે. શેત્રુંજય દરવાજાથી સીધી સડક ઠેક તળેટી સૂધી બાંધેલી છે. તેમાં ધર્મશાળાઓ છોડીને આગળ ચાલતાં એટલે છેલ્લી ધર્મશાળા નહાર બિલ્ડીંગના નામે ઓળખાતી નહાર બાબૂવાળાની મૂકતાં પચીસ કદમને છેટે પ્રથમ.

કલ્યાણવિમળની દેહેરી.

એક ઉંચા ઓટલા ઉપર ઘુમટવાળી આવે છે. અહીં યાત્રુ માટે પાણીની પરબ બેસે છે.

વિમળ સંઘાડાના શ્રીમાન્ કલ્યાણવિમલ અને ગજવિમલ મુનિરાજોને આ જગ્યાએ અગ્નિસંસ્કાર (કાળધર્મ પામ-

૫૦

સિક્કાયળતું વર્ણન.

તા) કરતાં તે ઉપર સ્તુપ બનાવવામાં આવેલ છે. ને ઉક્ત મુનિરાજેના પગલાં જોડી સાથે કુલ પગલાં જોડી (૬) છ છે.

તળેટીએ પ્રથમ પહેલું ભાતુ આ મુનિરાજ કલ્યાણવિમળના ઉપદેશથી રાયભાષુ સિતાબચંદ નહારના દાદાએ શરૂ કરેલ છે. તે અઘાપીપર્યંત સુયશની વૃદ્ધિ પામતું વિધવિધ પકવાનો વડે આઠ માસ પર્યંત ચાલુ વહેંચાય છે.

રાણાવાવ.

કલ્યાણવિમળની દહેરીથી પા માઈલ ચાલતાં રાણાવાવ આવે છે. આ વાવ સુરતનિવાસી ભૂખણદાસ શેઠે યાત્રિઓ અને જનવરોની તૃષા શાંત કરવા અર્થે બંધાવી છે. હુમેશાં કોશ ચાલે છે. ને હવાડામાં પાણી ભરવામાં આવે છે. તેથી જનવરોને પાણી પીવાની સારી સગવડ છે. આ વાવ પાસે એક ઉંચા ઓટલા ઉપર દેહરી છે તે મેઘમુનિનો સ્તુપ છે. એમ કહેવાય છે. તેમાં પગલાં જોડી ત્રણ છે.

ભાતા તળેટી.

રાણાવાવથી અરધો માઈલ લગભગ જતા તળેટી આવે છે. અહીં સુધી ટપા બેલગાડી વિગેરે વાહનો આવે છે. આ સ્થળ ભાતા તળેટીનું છે. તળેટીના પર્યાર ઉપર પંદર વરસ અગાઉ એક મોટું પુરાણી વડવૃક્ષ હતું. તે અકસ્માત પડી જવાથી યાત્રુને પડ્યાર ઉપરનો મળતો શીતળ છાંયડો બંધ થવાથી લાકડાનો માંડવો પડ્યાર ઉપર કરવામાં આવ્યો હતો.

સિદ્ધાયળનું વર્ણન.

-૩૧

પણ ચાત્રુને પૂરણ સંતોષ ભર્યા વિશ્રામનું સ્થાન બાણી આ-
પણી મહાન્ પેહેડીના નેતા આણુંદળ કલ્યાણુજીએ ગયે વરસે
હબરો રૂપિયા ખરચી રોનકદાર કમાનોથી સુશોભિત બનાવીને
તે ઉપર અગાશી બનાવી પૂર્વના પડથાર ઉપરજ લોખંડ અને
પત્થર વડે ત્રણ ગાળાની શોભનિક છત્રી બાંધીને શ્રી સંઘને
પૂર્ણ સુખવાળી સગવડ કરી આપી છે.

આ મનોહર પડથારમાં બેસવાના માટે બધે થાંભલા
વચ્ચે સુંદર બાંક અમદાવાદ નિવાસી મહાન્ નરરત્ન અને
આણુંદળ કલ્યાણુજીની સંસ્થાના મરહૂમ પ્રેસીડેન્ટ શેઠ લાલ-
ભાઈ દલપતભાઈના શ્રીમતિ પૂજ્ય માતુશ્રી ગંગાદેવી સદશ
ગંગામાએ કરાવી આપી સંપૂર્ણ વિશ્રામ આપનાર તળેટીને
બનાવી છે. અંદર ચોરડા અને છુટી ચોશરીઓ છે. ત્યાં ભાતુ
જમવાને યાત્રિકો બેસે છે. ભાતુ વહેંચવાને ખાસ આણુંદળ
કલ્યાણુજીના નોકરોને રોક્યા છે. જેથી રીતસર-ધોરણસર વ-
હેંચાય છે. ચાત્રુને બેસવાના ત્રણ ખંડ પરસાળીવાળા છે. તેથી
સેંકડો માણસો બેસી-સમાઈ શકે છે. પણ સાધુ-સાધ્વિને
ગોચરી માટેની જગ્યા ફક્ત એક ચોરડાની હતી. તેથી તે વર્ગ-
ને પડતી અગવડ દૂર કરવા માટે ત્રીજા ખંડની બહાર ફૂલવા-
ડીને લગતા ભાગમાં અગાસીખંધ ત્રણ મોટા ચોરડાઓ ઉંચા
ઘોટલા ઉપર બંધાવી આપ્યા છે. જે આ ચાલુ વરસથી ઉપ-
યોગમાં લેવાયા છે. આ ચોરડાથી મુનિરાજેને આહાર પાણી
લાપરવા માટેની સગવડ પણ થઈ છે.

૫૨

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

એકંદર ચતુર્વિધ સંઘની દરેક વ્યક્તિને ભાતાની તળે-
ટીમાં સુખશાંતીવાળી સોઇ થઇ છે. આઠ માસ પર્યંત વિવિધ
પકવાન્નોથી ભાતુ ચાલુ રહે છે. ચા, દુધ ને સાકરનાં પાણી
પણુ રૂતુ અનુસરીને ભાગ્યશાળીઓ તરફથી અપાયા કરે છે.
ઉકાળેલું પાણી પણુ આઠે માસ શરૂ રહે છે. દર ચૌદશે તથા ચૈત્ર
માસની ઓળીપર્વમાં આયંબિલ પણુ કરાવાય છે. આ ભાતા
તળેટીએ શેઠ આણુંદળ કટ્યાણુ તરફથી ચોકી-પહેરા રહે
છે. ભાતા તળેટીના છેલ્લે ગાળે એક કુલવાડી છે. તેમાં નાના
પ્રકારના સુગંધી પુષ્પો તથા સ્વાદુ ફળનાં રોપાઓ લાંબા વખ-
તથી નાંખેલા છે. ત્યાં આગળ એક મકાન ચૂનાથી બાંધેલ પાકું
છે. તેને પ્રેમચંદ્ર મહારાજની બંગલીના નામે ઓળખાય
છે. ગુરૂવર્ય મણીદાદાના સંઘાડાના પ્રેમચંદ્રનામા પંચાચારી
એક સંવેગી સાધુ આ મકાનમાં નૌલીકર્મ કરતા હતા. તેમની
છેલ્લી અવસ્થામાં તેઓ દૂધનો ફક્ત ખોરાક રાખી આત્મપુષ્ટી
કરતા ધ્યાનારૂઢ રહેતા હતા વિગેરે.

સતી વાવ્ય.

આ ભાતા તળેટીના પગથીઆ પાસે એક સુંદર ને
મોટી વાવ છે. તે અમદાવાદના નગરશેઠ શાંતિદાસના ભાઈ
સૂરદાસના પુત્ર લક્ષ્મિદાસે યાત્રિઓના લાભને ખાતર સં.
૧૬૫૭ માં બંધાવીને તેનું નામ ‘સતી વાવ્ય’ રાખ્યું છે.
આ વાવનું પાણી નિરોગી અને હલકું તથા સ્વાદુ હોવાથી

સિદ્ધાચળનું વર્ણન

૫૩

દેશી પરદેશી આબરી માણસોને ઘણું માફક આવી શરીરને તંદુરસ્ત બનાવે છે. વાવના ઓટલા ઉપર કાયમની પાણીની પરબ મોતીશા શેઠ તરફથી બેસે છે.

વાવની સામે મોટા બે ચોતરા બાંધેલા છે. તે ચાત્રીઓના સુખને માટે મોતીશા શેઠે બંધાવ્યા છે. વાવના પાયાના ભાગમાં મોટો ચોતરો છે. તેમાં મોર પોપટ મેના ને કબૂતરાદિ બનવરોને ચણ નાંખવામાં આવે છે.

વાવથી થોડા કદમ છેટે એક જાળનામા વૃક્ષ નીચે દહેરી એક શાંતિદાસ શેઠની બંધાવેલી છે. તેમાં ગોડીજી મહારાજના પગલાં જોડ એક છે.

જય તલેટી.

આ દહેરીથી થોડા કદમ જતાં જય તલેટી આવે છે. આ તળેટીના પગથીઆનાં બંને નાકા ઉપર અડેક હાથી ચૂના પત્થરનો બનાવેલ છે. તલેટીનું તળીઉં મજબૂત પત્થરોથી બાંધી ચોક બનાવ્યો છે. (જ્યાં ઘણી વખત મહાવૃત ઉચ્ચરનારા અને વ્રત નિયમ ઉચ્ચરનારા માટે ચંદણી બાંધી નાંદ મંડવામાં આવે છે.) તેના બંને બાજુ-ડાબી જમણી મંડપ છત્રીવાળા આવેલા છે. ડાબા હાથ તરફ એટલે ઉગમણી બાજુનો મંડપ અમદાવાદના નગરશેઠ હેમાભાઈ વખતચંદનો બંધાવેલો છે. અને જમણા હાથ તરફનો એટલે આથમણી

૫૪

સિદ્ધાચળનું વર્ણન

ખાજુનો ધોલેરાવાળા શેઠ વીરચંદ ભાઈચંદનો અંધાવેલો છે. આ ખંને મંડપ સં. ૧૮૮૭ માં અંધાવ્યા છે. આ ખંને મંડપ-વચ્ચે દહેરીઓ તથા જમણા હાથ તરફના મંડપના નિચાણમાં દહેરીઓ મળી કુલ દહેરીઓ નં. ૨૮ છે. તેમાં પગલાં જોડ ૪૧ છે. આ મંડપની ભીંતે પાર્શ્વનાથજીના, મહાવીરસ્વામીના, અને પાંડવાદિકના બોધ પમાડે તેવા સુંદર ચિત્રો આલેખ્યાં છે. અહિંથી શ્રી શેત્રુંજય મહાતિર્થ ઉપર ચડવાનો રસ્તો શરૂ થાય છે.

મુકરણ ૧૦ મું.

તિર્થ રોડ.

૫૫ ર જોજનના માનવાળો આ ગિરીરાજ તળેટીથી ઉપર ચડતાં કિલ્લા સૂધીની લંબાઈ આશરે દોઢ ગાઉ ઉંચાઈ છે. ચડવાનો સઘળો રસ્તો ડુંગરી પથરના નાનાં મોટાં ચોસલાઓ ચોંટાડી બાંધેલો છે. આખો રસ્તો પહોળાઈમાં સડક જેટલો હોવાથી જથ્થેઅંધ આવવા જવાને અડચણ પડતી નથી. રસ્તામાં પાણીના પાંચ કુડો આવે છે. દરેક કુડની વચ્ચે ત્રણ ત્રણ ચચાર વિસામા

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૫૫

આવે છે. દરેક વિસામે પાણીની પરબો (ઉકાળેલા તથા થંડા.) શેઠ આણુંદળ કસ્યાણુની માર્ફતે બેસાડેલી છે, તેથી યાત્રાળુઓને વિશ્રાંતિ સારી મળે છે.

બાપૂના દેહેરાંની ટુંક.

જય તળેટીથી તિર્થ ઉપર ચડવાનું શરૂ થાય છે. ત્યહતાં જમણા હાથ તરફનો ભાગ બુનો રસ્તો ગણાય છે. ડાબા હાથ તરફનો ભાગ બાપૂનાં દેહેરાંનો છે. પચીશ આસરે પગ-થીઆં ચડતા દેહેરાંનો કિસ્તો આવે છે. ત્યાં ચોકી-પેહેરો રહે છે. તથા એક ભાગમાં વહીવટની ઓફીસ રાખવામાં આવી છે. ટુંક બે ગાળાથી બાંધેલ હોવાથી પ્રથમ ભાગમાં ઉપર જણાવેલ ચોકી અને ઓફીસ ઉપરાંત ન્હાવાની જગ્યા, સુખડ-કેશર ઘસવાની ઓરડી, પૂજારીને રહેવાની જગ્યા; અને પરોણા બિંબની ઓરડીઓ છે. ભોંયતળીએ એક મોટું પાણીનું ટાંકું બાંધેલ છે. પૂજા કરનારા માટે બારે માસ ગરમ પાણી થાય છે.

બીજા ગાળામાં મૂળનાયકજી આદિશ્વર ભગવાનનું નવ-દાર વાળું વિશાળ અને સુશોભિત રંગમંડપનું ત્રણ ગભારા વાળું રમ્ય અને મનને પ્રકુલ કરે તેવું જિનાલય છે. સામે પુન્ડરિક ગણધરનું દેહેરું છે. ફરતી દેહેરીઓ ચારે તરફ બાંધેલી છે. તેમાં ફક્ત આઠ દશ દેહેરી સિવાય તમામમાં પ્રતિષ્ઠા થઈ ગઈ છે. મૂળ દેહેરાંની પૂંઠે રાયણુવૃક્ષ રોપીને દાદા-

૫૬

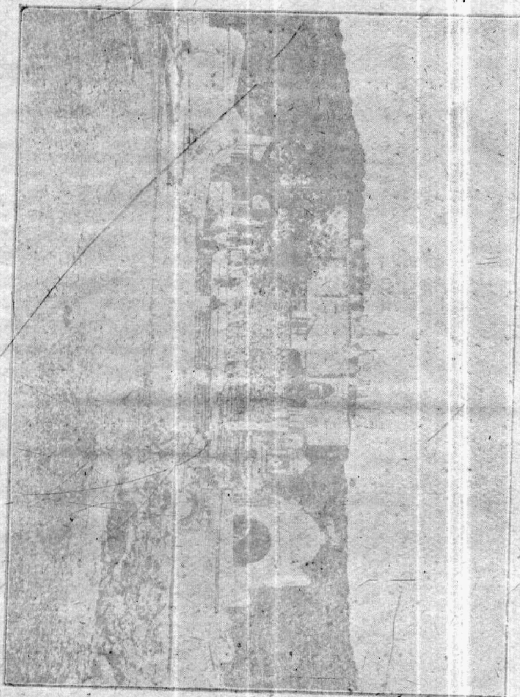
સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

નાં પગલા સ્થાપિત કર્યા છે. દ્વાદશનાં દહેરં ઉપરનો ભાગ ઘણો મનોહર છે ને ત્રણ ગભારે દર્શન થાય માટે ત્રણે ભાગે પ્રતિમા પધરાવ્યા છે, દહેરંના અંદરના ભાગમાં આરસ અને ચીનાઈ ટાઈલ સુંદર રીતે ગોઠવીને જડેલી છે. ઉંચે કાચની છાટ જડેલી છે. હાંડી ઝુમર પણ ઘણા સરસ રંગ યેરંગી હોવાથી એકંદર શોભા આત્માને ખરેખર આલ્હાદ પમાડે છે.

બંગાળા દેશના મુર્શિદાબાદ શહેરના નિવાસી જગત્ત્ર-સિદ્ધ રાયબહાદુર બાબુસાહેબ ધનપતિ અને લખપતિ ભાઈઓના પૂજ્ય માતૃશ્રી મેહતાબ શેઠાણી કુંવરબાઈના નામથી આ ટુંક બાંધવામાં આવી છે, ને તે સંવત્ ૧૯૫૦ માં ખુદ બાબુ સાહેબ ધનપતિસિંહજી સહકુટુંબ મોટા રસાલા સાથે બે મહિના અગાઉથી પધારી મોટી ધામધુમથી અંજન-શલાકા કરી મહા શુદ્ધ ૧૦ મે પ્રતિષ્ઠા કરાવી છે. આ મૂહુર્તમાં બાબુસાહેબને દ્રવ્યનો મોટો ધક્કો પહોંચ્યો હતો.

આ દહેરં જયતળેટીના મસ્તક ઉપર આવેલું હોવાથી તળેટીનું દહેરં યા બાબુનું દહેરં એમ મોટો ભાગ બોલે છે ને માને છે. પણ ખરું જોતાં તિર્થરોડ ઉપર આ ટુંક બાંધા-એલી છે તો તળેટીનું દહેરં કહેવું યોગ્ય ન લેખાય. કેટલાક ધુરંધર મુનિરાજઓ અને વિક્કાનો આ દહેરંને તિર્થ ઉપરજ લેખતા હોવાથી ચોમાસું રહેતા જવો આ દહેરે દર્શન કરવા ચડતા નથી. કેમકે તિર્થ ઉપર ચોમાસામાં યાત્રાર્થે ચડવાની

શ્રી. અમરેન્દ્ર મિસ્ત્રીશાસ્ત્રીના અભિનવ જૈન પ્રતિષ્ઠા તથા શિલ્પકલા સંસ્થાના આયોજનમાં

અમરેન્દ્ર

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૫૭

આજ્ઞા નથી. તેથી તેઓ ફક્ત જયતળેટીએ દર્શન કરી પાછા વળે છે.

પહેલો કુંડ યાને નવો કુંડ.

બાળુનાં દહેરામાંથી નીકળતાં ફક્ત પાંચ ડગલા રસ્તે ચાલ્યા કે એક બાંકાકારે ચોટલો આવે છે. તેની સામે ઘણીવાર દરબારી સિપાઈ બેસીને રસ્તે જનારાં મનુરવર્ગ વિગેરે માણસો પાસેથી દીવાસળી બોકસ લેઈ લે છે. કારણ કે-ગાળી માંહેના ઉભા ઘાસ-ખડને ભય ન રહે તે સાડ ઉપર મુજબ વર્તે છે. ત્યાંથી અકેક પાવડીયા પ્રમાણ ઉંચે ચડતાં થોડા પગથીઆં ચડ્યા કે પહેલા હડાની દહેરી આવે છે. ત્યાં વિસામો અને પાણીની પરબ બેસે છે. ત્યાંથી થોડે દૂર ચડતાં ધોળીપરબ નો વિસામો આવે છે. ત્યાં ધોરાણવાળા અમૂલ્ય ખીમણવાળાના નામથી પાણીની પરબ બેસાડેલી છે. તેની પાસે જમણા હાથ ઉપર દહેરી નં. ૧) છે. તે મધ્યે ભરતચક્રવર્તીના પગલાં બેઠ એક છે તે સંવત ૧૬૮૫ માં સ્થાપન કરેલા છે. અહીં આગળ પહેલો હડો પૂર્ણ થાય છે. આ હડાનો રસ્તો પચાસ વરસને આશરે બંધાયેલો છે તે પહેલાં પગવટી-કેડી રસ્તો હતો. ધોળી પરબથી સપાટી જેવા રસ્તામાં ચાલતાં થોડે દૂર પહેલો કુંડ આવે છે તે ઇચ્છાચંદ શેઠ સુરતવાળાએ સંવત ૧૮૬૧ માં બંધાવેલો છે તેથી લોકો તેને ઇચ્છાકુંડ અથવા નવો કુંડ કહીને ઓળખાવે છે. આ કુંડના પાસે રસ્તા ઉપર પત્થરની એક કુંડી

૫૮

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

મૂકાવેલ છે. તેમાં પાણી ભરીને ચતુષ્પદ-જનવરોને પવાય છે. અહીં એક સુંદર વિસામો કુંડના માથા ઉપર તથા એક ખાંક બેઠક રસ્તા ઉપર આવે છે. અહીં ચોકી બેસે છે.

કુંડ બીજે યાને કુમારકુંડ.

પહેલા કુંડથી થોડા પગથીઆં ઉંચે ચડતાં દહેરી એક આવે છે. તેમાં બાલ બ્રહ્મચારી બાવીશમા તિર્થંકર ભગવાન નેમિનાથજીના વરદત્ત ગણધરનાં અને શ્રી ઋષભદેવજીનાં એમ ત્રણ બેડ પગલાં છે. તેની સામે ખાંક બેઠક જેવો નાનો વિસામો છે. નેમનાથજીની દહેરીથી ઉપર ચડતાં થોડે દૂર લીલીપરબ નામે ડાબા હાથ ઉપર વિસામાંની દહેરી આવે છે. ત્યાં ડાહ્યાભાઈ દેવશી કચ્છીના નામથી પરબ બેસાડેલી છે. ત્યાંથી થોડે દૂર ઉપર જતાં ડાબા હાથ ઉપર એક વિસામા દહેરી આવે છે. ત્યાં સુરતવાળા શેઠ તલકચંદ માણેકચંદ તરફથી પરબ બેસાડેલી છે. તેની બેડે જમણા હાથ ઉપર કુમારકુંડ બંધાવેલ છે. વિસામો તથા કુંડ ગુજરાતના મહારાજા કુમારપાળ સોલંકીએ બંધાવેલ છે. પૂર્વે ઘણા રાજાઓ જૈનધર્મી હતા તેમાં છેલ્લો જૈનધર્મી રાજા કુમારપાળ ગણાય છે. ફક્ત પાંચ કોડીના સુગંધી પુષ્પો વડે પૂર્વ ભવમાં જિનરાજની ત્રીકરણ શુદ્ધે ઉચ્ચ ભાવનાથી કરતાં આ ભવમાં તે જીવ અઢાર દેશનો મહારાજા કુમારપાલ થયા

સિદ્ધાચળતું વર્ણન.

૫૮

છે. અને હવે આવતી ચોવીશીના પહેલા તિર્થકરના ગણધર થઈને મોક્ષપદ પામશે.

કુંડ ત્રીજો યાને છાલાકુંડ.

હિંગલાજનો હડો.

કુમારકુંડથી આગળ જતાં એક ટેકરી સૂધી છાતીભર સદૃશ ચડવાનો રસ્તો છે. આ રસ્તાને ‘ હિંગલાજનો હડો ’ કહે છે. કેમકે હડાની ટોચ ઉપર હિંગલાજ માતાનું સ્થાનક છે. એક દહેરીમાં હિંગલાજ દેવીના ક્રૂત મુખની આકૃતિ છે. હિંગલાજ દેવીનું સ્વરૂપ અંખિકા દેવી છે. એકદા હિંગુલ નામા રાક્ષસ સિંધુ નદી તરફથી જતા આવતા યાત્રુઓને ઘણો ઉપદ્રવ કરતો હતો. તેથી યાત્રુવર્ગમાંના મહાત્માએ ધ્યાન તપ બલે અંખિકાને બોલાવીને હિંગુલ તરફથી થતો ઉપદ્રવ ટાળવાને માગણી કરી. એટલે અંખિકાએ અસૂર હિંગુલ રાક્ષસનો પરાલવ કર્યો એટલુંજ નહિં પણ છેક અધોગતિમાં પહોંચે એવા છેલ્લા શ્વાસોશ્વાસ ચાલ્યા ત્યાંસૂધી કદર્થના પમાડી. એટલે હિંગુલ રાક્ષસે અંખિકાના પગમાં પડી હાથ જોડી બોલ્યો કે હે માતા ! હું અંતાવસ્થાએ પહોંચ્યો છું. તો માહારી એક નમ્ર પ્રાર્થના તું કૃપાપાત્ર બનીને ધ્યાનમાં લે. તે એ કે-‘ આજથી તું માહારે નામે ઓલખા. અને તિર્થયાત્રા સ્થળમાં મારા નામે તું સ્થાપન થા. ’

૬૦

સિદ્ધાયળનું વર્ણન.

ઉપર મુજબ વચનો શ્રવણ કરી અંગિકા તથાસ્તુ કહી અંતર્યામિ થયા. ને રાક્ષસ અધોગતિમાં ગયો. અંગિકાએ પોતાના ભકતોને જણાવ્યું કે આજથી તમે મને હિંગુલાદેવી નામથી ઓળખજો. આ બનાવ કરાંચી પાસેના કુંગરો પાસે ખાસ હિંગુલનું સ્થાનક છે, ત્યાં આગળ બનવા પામ્યો છે. અંગિકા ખાસ સૌરાષ્ટ્રદેશાધિષ્ઠાયિત દેવી છે. તે આ તિર્થરાજ ઉપરની એક ચડાવવાળી ટેકરી ઉપર તિર્થરોડની અધિષ્ઠાયિત થઈને રહી છે. તિર્થરોડ ઉપરના સઘળા હડામાં આ હડો ઠેઠ છાલા કુંડ સૂધી કઠણ કાંઈક વધારે હોવાથી કહેવત ચાલી છે કે—

હિંગલાજનો હડો, કેડે હાથ દઈ ચડો;

કૂચો પાપનો ઘડો, બાંધ્યો પુન્યનો પડો.

આ ઠેકાણે બાંક આકારની બેઠક છે. અહિં ડોલીવાળા પોતાના બેસાડને ઉતારીને ભૂકરાના બાંધેલ પગથીઆ સૂધી ચલાવે છે. હિંગલાજના માથા ઉપર જમણા હાથ તરફ એક પત્થરમાં સિંદૂર પાના લગાડેલ સ્થાનક છે. ત્યાં શેઠીઆ કુટુંબના લોકો પોતાની કુળદેવી ખોડીઆરના કર કરવા જતી વખતે આ સ્થાનકે પગે લાગી શ્રીકૃણ વધેરે-ફોડે છે. અહીં સૂધી ચડવાનો ભાગ અરધો અરધ થાય છે. અહિં આગળ એક સુંદર વિસામો છે. ત્યાં કચ્છી હીરજી નાગજી તરફથી પાણીની પરબ બેસાડેલી છે. પગથીઆના કાંઠે એક દેહેરી છે, તેમાં પગલાં બેડ એક છે. તે કલિકુંડ પાર્શ્વનાથના સંવત

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૬૧

૧૮૩૫ માં સ્થાપન કરેલા છે. બંને બાજુ બાંક બેઠક લાંબી છે. યાત્રુઓ થોડીવાર બેસી પરિશ્રમ દૂર કરે છે. હવા ઘણી ચોખ્ખી આવે છે ને શિતળમય શરીર બને છે.

ત્યાંથી થોડે ઉપર ચાલતાં નાનો માનમોડીઓ નામનો હડો આવે છે. ત્યાંથી થોડા પગથીઆં ઉપર ચડતાં મોટો માનમોડીઓ આવે છે. ત્યાંથી થોડે દૂર શાંતિવાલા રસ્તે ત્રીજો છાલા કુંડ આવે છે. આ કુંડનું પાણી ઘણું નિરોગી, નિર્મલ અને ત્રીદોષ હરનારું શરીરને તંદુરસ્ત બનાવનારું છે. કુંડની પાગથીએ એક દહેરી વિસામો છે. તે ઉપર શેઠ અમરચંદ (મોતીશા શેઠના દિવાન.) તરફથી પાણીની પરબ બેસાડેલી છે. તેની સામે એક ઝાડની નીચે ઓટલા ઉપર અમદાવાદના નગરશેઠ હેમાલાલ વખતચંદવાળા તરફથી સાર્વજનિક રીતે પાણીની પરબ બેસાડેલી કાયમ માટેની છે. તેની પાસે નકશીવાળી રસ્તા વચ્ચે દહેરી એકમાં પગલાં ભેડ ચાર છે. તે ચાર શાશ્વતા જિનનાપગલાં છે. આ કુંડ સં. ૧૮૭૦ માં બંધાવેલ છે.

શ્રી પૂજ્યજીની દહેરી.

છાલાકુંડના માથા ઉપર એક ટેકરી ઉપર તપાગચાલકાર શ્રીમાન્ દેવેંદ્રસૂરિ નામા શ્રી પૂજ્યજી મહારાજે જગ્યા સાફ કરાવી ત્યાં કેટલાક ઓરડા બાંધ્યા ને ધર્મની જગ્યા તરીકે રાખ્યા. તેમાં કેટલીક દહેરીઓ પણ બંધાવી છે. મોટી દહેરીમાં વિજયદેવેંદ્રસૂરિજીનાં પગલાંને બીજીમાં પુરૂષાદાણી

૬૨

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

પ્રભુ શ્રી પાર્શ્વનાથજીના અધિષ્ઠાયિત્ર કે જેઓ મંત્રબલ સાધનામાં હાજરા હજુર રહે છે તેવા ધરણિંદ્ર અને પદ્માવતિની સુંદર મૂર્તિ છે. બાકી ચૌદ દેહેરીમાં જુદાં જુદાં પગલાં બેઠ છે. જગ્યા ઘણી વિશાળ છે તે મધ્યે કુંડ આકારે મનોહર એક વાવ છે. વાવને ચાર ખુણે ચાર દેહેરીઓ બનાવેલ છે, તેમાં પણ પગલાં સ્થાપેલાં છે. એક ચોરડામાં મહાન લખ્વિવંત શુર ગૌતમસ્વામી ગણધરની મૂર્તિ અને પગલાં છે. આ જગ્યા યોગીઓ અને ધ્યાનીઓ માટે પૂર્ણ રીતે લાયક ગણાશે. આ જગ્યામાં કોઈ કોઈ વખત એક લાંબો જાડો ને વૃદ્ધ ભૂજંગ (સર્પ) ઘણાંઓને ઘણીવાર દૃષ્ટીએ પડે છે. જાણે સદરહુ જગ્યાનો અધિષ્ઠાયિતજ ન હોય ! અને અધિષ્ઠાયિત હોય તો પણ માનવાને કંઈ શંકા જેવું નથી. એ જગ્યાની અંદરના આવેલા સ્થાનો ઉપરથી માલૂમ પડી આવે છે.

ચોથો કુંડ યાને હીરબાઈનો કુંડ.

છાલાકુંડથી ડાબા હાથે આગળ ચાલતાં થોડે દૂર એક વિસામો આવે છે, તે વિસામો શેઠ હઠીશંગ કેસરીસંગે બંધાવેલ છે. ત્યાં મુંબઈવાળા સુરતી માસ્તર તલકચંદ માણે-કચંદ જે. પી. તરફથી પાણીની પરબ બેસે છે. અહીંથી આગળ ચાલતા રસ્તાને મકાગાળી કહે છે. ત્યાં એક વિસામો જેઠાશાનો આવે છે. ત્યાં પણ પરબ બેસે છે. તેની

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૬૩

પાસે એક દેહેરીમાં પગલા ભેડ એક છે. અહિંથી પહાડની છેલ્લી ટેકરી કે જેના મસ્તક ઉપર સંખ્યાબંધ નાનાં મોટા જેન દેવાલયોની હાર આવેલી છે. તેમાંથી મોખરાવાળી હારના લહકંતી ધ્વજવાળા શૃંગો દેખાય છે. જેનાં દર્શન કરતાં અતિ આદહાદ ઉપજે છે, આ દેખાવવાળા ભાગને તળીયું કહે છે. સપાટ તળીયામાં ચાલતાં થોડે દૂરજ ડાબા હાથ ઉપર હીરખાઇનો ચોથો કુંડ છે. તેના પડખાંમાં વિશાળ ઓટ લાવાળો વિસામો છે. ત્યાં પણ પાણીની પરબ બેસે છે.

દ્રાવિડવારિખિલ્યની દેહેરી.

કાર્ત્તિકી પૂનમનો મહિમા.

હીરખાઇના કુંડની સામેજ એક ઉંચા ચોતરા ઉપર દેહેરી બાંધેલી છે. તે ચડતા આપણા જમણા હાથ ઉપર છે. આ દેહેરીમાં દ્રાવિડ, વારિખિલ્ય, અધમિત્તો, અને નારદજી એમ ચારજણની ચાર મૂર્તિઓ કાઉસ્સગ બ્યાનથી ઉભી શ્યામ પત્થરની છે. આ ઠેકાણે દ્રાવિડ-વારિખિલ્ય મુનિઓ દશકોડ મુનિના પરિવારથી અણસણ કરીને મોક્ષે કાર્ત્તિકી પૂનમને દિને સિધાવ્યા છે. તેથીજ કાર્ત્તિકી પૂનમનો મહિમા વિશેષ વધ્યો છે. માટે કાર્ત્તિકીપૂનમનો મહિમા ખાસ આ દેહેરીનેજ આભારી છે. આ ઠેકાણે એક બોર્ડ યાત્રુની જાણ માટે મારવું ભેઘ્યે. અને જનાવરો ચોતરાને તથા દેહેરીને મળમૂત્રવાળો અપવિત્ર

૬૪

સિદ્ધાયળનું વર્ણન.

ન કરે તે માટે શેઠ આણુંદળ કડ્યાણુએ ગમે તેમ કરીને
પણ ફરતી બળી બીડાવી લેવાની જરૂર છે.

પાંચમો કુંડ યાને ભૂખણદાસનો કુંડ.

આ દહેરીથી આગળ જતાં આ પાંચમો કુંડ આવે છે.
રસ્તા માંહેના કુંડોમાં આ કુંડ છેલ્લો આવે છે. આ કુંડના
બંધાવનાર સુરતવાળા ભૂખણદાસ છે, કે જેમણે તળેટી રો-
ડમાં રાણાવાવ કરીને વાવ બંધાવેલી છે. તેમજ પાલીતાણા
શહેરમાં સાત ચોરડા નામે એક ધર્મશાળા બંધાવી છે.
આ કુંડના પાસે એક બાવલવૃક્ષ-બાવળનું ઝાડ હોવાથી કે-
ટલાકે બાવળકુંડ કહીને પણ ઓળખે છે. કુંડના સામે એ-
ટલે જમણા હાથ ઉપર ઉંચા ઓટલા પર એક દહેરી છે.
તેમાં રામ, ભરત; શુકરાજ, શૈલકાચાર્ય, અને થાવચ્યા
એમ પાંચ જણની પાંચ કાઉસસગ્ગી પ્રતિમા છે. કુંડના
ચોતરા ઉપર દહેરી એક છે, તેમાં પગલાં બેઠ છે. ત્યાંથી
આગળ ચાલતાં જરા ઉંચાણવાળા પગથીએ પચાસ કદમને
છેટે જતાં જમણાં હાથ તરફ

હનુમાનદ્વાર

આવે છે. અહીં એક દહેરીમાં હનુમાનની મોટી મૂર્તિ ઉભી
છે. તિર્થરોડનો આ છેલ્લો હુડો કહેવાય છે. આ હનુમા-
નની દહેરી સામે એક સંદર ચોતરા ઉપર બે દહેરીઓ એક

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૬૩

વૃક્ષની છાયાથી છવાએલી છે. તેમાં પગલાં બેડીઓ છે. અહિં ખાણીની પરખ બેસે છે. માત્રુઓને રસ્તે ચડતાં પડેલ પરિશ્રમ અહિં દૂર કરતા ત્રિશ્રાંતિ સ્થલ પવનના લેરખાંવાળું પવનપુત્રની છાયામાં પૂર આનંદ આપે છે. તિર્થરાજ શ્રીસિદ્ધાચળને લેટવા જતાં અહિંથીજ એ રસ્તા ફાટે છે. તેમાં જમણા હાથ તરફને રસ્તે જતાં નવ ટુંકનો રસ્તો એટલે ચૌમુખની ટુંક તરફ જવાય છે. જે ડાબા હાથ તરફનો રસ્તો તે મોટી ટુંક આ એક ટુંકને એટલે આદિશ્વર ભગવાનની ટુંકમાં જવાય છે. આપણે મોટી ટુંકમાં થઈ ચૌમુખની ટુંક તરફ દર્શન કરતાં ઉતરીશું.

હનુમાનદ્વારથી મોટી ટુંકે જતાં થોડા કદમ ચાલ્યા એટલે જમણા હાથ તરફ ડુંગરની લેખ આવે છે ને ડાબા હાથ તરફ કઠેરા રૂપ ચુના માટીથી બાંધેલ પથ્થરની પાળ આવે છે. તે ઠેક કિલ્લા સૂધી બાંધેલી છે. થોડે દૂર લેખવાળા ભાગમાં એક ટેકરી જેવો ભાગ છે તેમાં ત્રણ કાઉસગ્ગી મૂર્તિઓ કોતરી કાઢી છે. આ ઠેકાણે જાલી, મયાલી, ને ઉવયાલી. એ ત્રણ મુર્તિઓ અણસણ કરી સિદ્ધિપદને પામ્યા હોવાથી તે નમુના તેઓની ચાદમાં કોતરી કાઢ્યા છે. ત્યાંથી થોડા પગલાં ચાલ્યા એટલે કિલ્લો આવે છે.

આ કિલ્લો આખા તિર્થરાજને એટલે નવે ટુંકને ફરતો બાંધેલો છે. અને પેસવાને ફક્ત બેજ દરવાજા છે. એક ચૌમુખ તરફનો અને બીજો આ ચાલુ બીનાવાળો છે. કિલ્લામાં પ્રવેશ

૬૬

સિદ્ધાયળતું વણન.

કરવાને ખારી પ્રમાણુ દરવાજે છે. તેને રામપોળની ખારી કહે છે. સં. ૧૯૩૯ માં જ્યારે ચાલીસ હજાર આશરે માણસ (યાત્રુ) એકઠું થયેલ ત્યારે આ જુની રામપોલની ખારીમાં સંકડામણુ આવજવ માટે થતી દેખ્યાથી પડખામાં ખીજી ખારી મૂકી છે. કે જેમાં થઈને હાલ આપણે અમૂલ્ય લાલ લેવા પ્રવેશ કરીએ છીએ. આ ખારીની બહાર એટલા ઉપર પાણીની પરખ બેસે છે. અહિં આગળ તિર્થરાડ પૂર્ણ થાય છે.

મુકરણુ ૧૧ મું.

કિલ્લો.

(રામપોળની ખારીથી તે આદિશ્વર ભગવાનના દેહેરા સૂધી.)

પરના તમામ ભાગને મોટી ટુંકે યા દાદાની ટુંકે કહેવાય છે. તેના અંદરના સઘળા મોટા દહેરાની ટુંકે તવારીખ અને કુલ દેહેરીઓ તથા પગલાં જોડીઓ, અને કુલ પ્રતિમાઓની સંખ્યા-

નો આંકડો સત્ય ગણતરી નવેસરથી કરીને ટાંક્યો છે. આ

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૬૭

ટુંકમાં ત્રણ લાગ પડે છે. રામપોળની અંદરનો, વિમળવશીનો, અને રતનપોળનો.

રામપોળ.

દેહેરૂં. ૧ પાંચશિખરનું.—શેઠ મોહનલાલ વલ્લભદાસ ઐરંગાબાદવાળાનું બંધાવેલું છે. તેમાં મૂળનાયક શ્રી વિમળનાથજી છે.

દેહેરૂં. ૧ ત્રણ શિખરનું.—શેઠ દેવચંદ કલ્યાણચંદ સુરતવાળાનું બંધાવેલું છે. તેમાં મૂળનાયક શ્રી સુમતિનાથજી છે.—આ બંને દહેરાં ઘણા રમણિય છે. પણ તે એક છેડા ઉપર આવેલા હોવાથી યાત્રુઓ સર્વે બરાબર દર્શનનો લાભ લેઈ શકતા નથી. વળી ડોળીવાળાઓ વિગેરેનો મોટો જથ્થો તે દહેરાના કિલ્લાની બારી પાસે બેસતો હોવાથી તે દહેરામાં જવાનું વલણ ઘણું ઓછું છે. તે માટે તે ડોળીવાળાને ડાબા હાથ તરફ બેસવાનું બની શકે તો અથવા તેના કિલ્લે નાનાબારણાને ઠેકાણે મોટો દરવાજો મૂકાય તો લોકોનું ધ્યાન સારું ખેંચાય. કેમકે આખા તિર્થ ઉપર પાંચ શિખરનું દેહેરૂં આ એકજ છે. તેની જોડે મોતીશાની ટુંકની કૂલવાડી અને કુંડ છે. કુંડના પરથાળના છેડે એટલે ટુંકના કિલ્લાની ઓથે કુંતાસર દેવીનો ગોખલો છે. તેની સામી બાજુએ આણુંદળ કલ્યાણજીની ચોરડીઓ અને મોતીશા

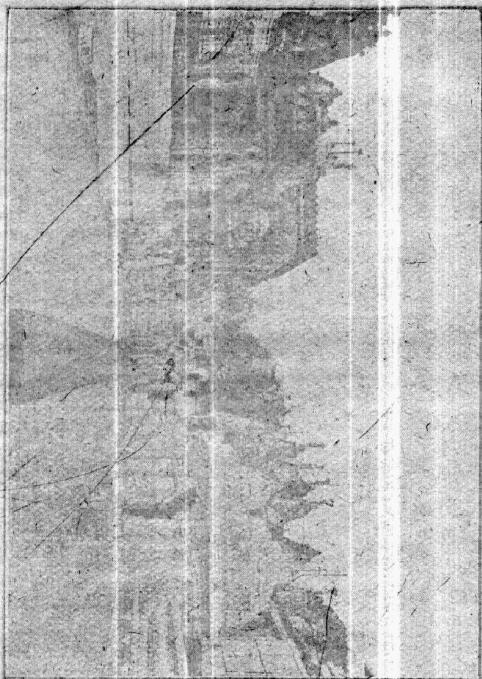
૬૮

સિદ્ધાર્જનું વર્ણન.

શેઠની ઓરડીઓ કાળી ભરેલી આવે છે. લાંબા પહેલા અને વિશાળ વીશેક પગથીઆં ચડતા સુગાળપોળ આવે છે. તેની અંદર ડેલીમાં ચોકી બેસે છે. ત્યાં યાત્રુઓ અને અન્યમતિ સર્વ કોઈ પ્રેક્ષકો પાસેથી લાકડી, છત્રી, મોજાં અને હથિયારાદિ વસ્તુઓ લઈ લેવામાં આવે છે. તે દર્શન કરીને પાછા વળતા તમામને પોતપોતાની ચીજ પાછી સોંપાય છે. તેની અંદરના ગાળાને દોલાખાડી કહેવામાં આવે છે. તેમાં નોંધણુ કુંડ અને નગારખાતું આવ્યા છે. ઉગમણી બાજુ આણુંદણ કલ્યાણુજીનો સુંદર ઊતારો છે. અહીં આગળના યુરોપિયનઅને રાજા રાણાને કપડાનાબૂટ માનભરી રીતે પહેરાવીને દર્શન કરવા તેડી જવાય છે. અને તે રીત તેઓ ઘણા હુર્ષ પૂર્વક સ્વીકારીને જૈન ધર્મના દેવો જે દેવાધિદેવ કહેવાય છે તેઓને માન આપે છે. દોલા ખાડીના નાકે પૂજારી લોકો (ગોડી લોકો.) ની ઓરડીઓ આવેલી છે. તેના ઉપર આઠક પગથીઓ ઉંચી.

વાઘણુપોળ.

આવે છે. વાઘણુપોળના દરવાજે બે બાજુ હનુમાન અને વાઘણુની મૂર્તિઓની ચોકીના ગોખ છે. જમણા હાથ તરફ શેઠ નરસી કેશવજીની ટુંકમાં જવાનો રસ્તો તથા તેના ગોડી લોકોના ઉતારાની ઓરડીઓ છે.

સ્થા. ગામગરમાં કોથડારી-તમામ જાતના જોત મુસ્તકી તથા રૂપાચી વચનાત, પાકીનાણા

વિગતવારથી હે.

મળીને મો. જોત-ગામગર.

૦૩

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૬૯

વિમલવશી.

(ડાબાહાથનાં દહેરાં.)

વાઘણુ પોળના દરવાજામાં પ્રવેશ કરતાં હાથીપોળ સૂ-
ધીના ભાગમાં આવેલા દહેરાંના વિભાગને વિમળવશી નામે
ઓળખવામાં આવે છે. તેની જમણી ડાબી બંને લાઈનમાં દહેરાં
અને દહેરીઓનો આવેલ જથ્થો ક્રમવાર વંદન-નમસ્કાર કર-
વા માટે તેમજ ઓળખાણ પડવા માટે બતાવવાને આવ્યો છે.
પોળમાં પેસતાં ડાબા હાથ તરફ.

૧ શાંતિનાથનું દહેરું. ૧—દમણવાળા શેઠ હીરા રાયકરણુનું
બંધાવેલું છે. અહીં આગળ સર્વે ભાવિકો પ્રભુસ્તુતિ કરી
ચૈત્યવંદન કરે છે.

૨ અકેશ્વરીમાતાનું દહેરું. ૧—શેઠ કરમાશાનું સંવત
૧૫૮૭ માં બંધાવેલું છે. આ દેવી તિર્થાધિરાજ શ્રી શે-
ત્રુંબ્યની અધિષ્ઠાયિત મહાદેવી છે. અહીં ભાવિકો દેવીની
સ્તુતિ કરે છે.

૩ સુપાર્શ્વનાથનું દહેરું. ૧—આ દહેરું સંવત ૧૬૭૫માં
બંધાયું છે. આ દહેરાને વિમળવશીનું યા નેમના-
થની ચોરીનું દહેરું પ્રસિદ્ધપણે કહેવામાં આવે છે. મૂ-
ળનાયક સુપાર્શ્વનાથ છે. જાલીમાં પછવાડે ઉપરા ઉપર ત્રણ
ચોમુખજી છે. છેલ્લા નિચેના ચોમુખવાળા ભાગમાં નેમ-
નાથની ચોરી પથ્થરની આ લખેલી છે. ઘુમટમાં પશુઓ-

૭૦

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

નો પોકાર આવેખેલો છે ને તેના સામે ભીંતમાં પ્રભુને-
મીશ્વર અને યાદવોનો સમુહ જન આકારે બતાવ્યો છે
તેના એક ઉપરના ખૂણે રાઝુલને ઓશીયાલે મુખે
બતાવેલ છે. દહેરૂં દર્શનીકોને આઠ્ઠાદ ઉપજવે તેવું
જોવા લાયક છે.

૪ વિમલનાથનું દહેરૂં ૧-આ દહેરૂં સંવત ૧૬૮૮ માં
બંધાયું છે.

૫ અભિતનાથનું દહેરૂં ૧-આ દહેરૂં સંવત ૧૬૮૮ માં
બંધાયું છે.

૬ સહસ્રફળા પાર્શ્વનાથનું દહેરૂં ૧-શેઠ કુંવરજી લાધા
શ્રીભાવનગરવાળાનું બંધાવેલું છે. સંવત ૧૮૧૫ માં
પ્રતિષ્ઠા કરાવી છે.

૭ ધર્મનાથનું દહેરૂં ૧-સંવત અઠારના સૈકાનું છે.

૮ ચંદ્રપ્રભુનું દહેરૂં ૧-ભંડારીનું બંધાવેલું છે. સંવત
૧૬૮૨ માં. આ દહેરૂં ત્રણ આરણ્યાવાળું છે.

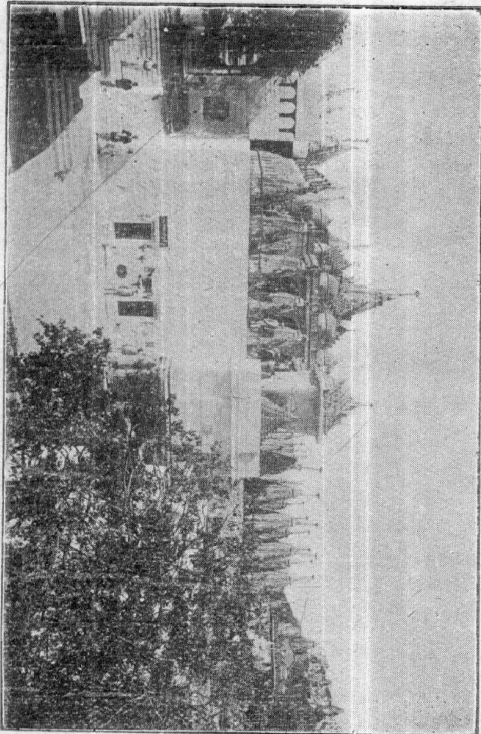
૯ પાર્શ્વનાથનું દહેરૂં ૧-કોટાવાળા શેઠ મોતીચંદ ઉગ-
રચંદનું સં. ૧૬૦૩ માં બંધાવેલું છે.

૧૦ શ્રીપ્રભુનું દહેરૂં ૧-જગતશેઠ મુર્શિદાબાદવાળાનું બં-
ધાવેલું છે.

૧૧ શાંતિનાથનું દહેરૂં ૧-શ્રી જામનગરવાળાનું સંવત
૧૬૭૮ માં બંધાવેલું છે.

૧૨ સહસ્રફળા પાર્શ્વનાથનું દહેરૂં ૧-અસલ સુર્યકુંડના
છેડાની કીનારીપર આવેલ છે.

શ્રી. અમરસંદ મેઘસંદાર-નમામ જાતના જૈન પુસ્તકો તથા શિદાઓ વેચનાર પાલીતાણા.

સંદ નરસી કેશવજીની દશમી હુંક.

આનંદ મે. મેસ-ભાવનગર

૧૩ **ઋષભદેવનું દહેરું** ૧—આ દહેરું કુમારપાળ રાજનું બંધાવેલું હોવાથી હાલ તેમના નામથી ઓળખાય છે. તેમાં ચંદરાજ કુર્કટ શ્રીટીને પુનઃ મનુષ્ય થયો, એવા જલપ્રભાવવાળા અસલ સૂર્યકુંડના ઉપર આ દહેરું યુગપ્રધાનાચાર્ય હેમાચાર્યજીના વચનાનુસાર બંધાવવામાં આવ્યું છે. કેમકે કાળના મહાત્મ્યને લીધે તે કુંડના પાણીનો ગેરઉપયોગ ન થાય માટે.

જમણા હાથ તરફના દહેરાં.

વાઘણપોળના જમણા હાથ તરફ પ્રથમ પહેલી ટુંક શેઠ નરશી કેશવજીની આવે છે. તેનાં દહેરાં-દહેરીઓની અને પ્રતિમાની વિગત.

૧૪ **પંચતિર્થીનું દહેરું** ૧—આ દહેરામાં સમોવસરણ-અષ્ટાપદ, સમેતશિખર, મેરૂપર્વત અને મૂળનાયકજીવાળું. એમ પાંચ, એક ભમતીમાંના વચગાળે લોખંડની કમર સૂઝીના કઠોડાવાળી જાળીમાં આવેલા છે. ખૂદ, શેઠ કેશવજી નાયકે સં. ૧૯૨૮ માં બંધાવ્યું છે.

૧૫ **પુંડરીકજીનું દહેરું** ૧—મૂળનાયક પંચતિર્થીના સામે એક નાના નાનુક દહેરી જેવા દહેરામાં પુંડરીક ગણધરને સ્થાપ્યા છે.

આ ફક્ત બે દહેરાંની ટુંક નવી દશમી તરીકે ગણાઈ ચૂકી છે, તેમાં ઉપર નિચે એમ બે ગાળે ભમતી આવેલી છે.

૭૨

સિદ્ધાયળનું વર્ણન

તેની દૂલ દહેરીઓ ૭૦ છે, તે સર્વેની એકંદર પ્રતિમાઓ સાતસો આશરે (૭૦૦) છે. ને પગલાં બેડી ૨ બે છે. પચીસ વર્ષ અગાઉ આ ટુંક ફક્ત એક દહેરાં તરીકે જાણવામાં આવતી હતી. પણ મુનિમ વલ્લભજી વસ્તા આવ્યા બાદ ધીમે ધીમે ભમતી પૂર્ણ કરી સામે પુન્ડરીકજીનું દહેરું સ્થાપી એક નાજુક ડેલી, પોળ બનાવવામાં આવ્યાથી દશમી નવી ટુંક ઓળખાવા પામી છે. આ ટુંકનો વહીવટ ખુદ ધણી તરફથી ચાલે છે.

૧૬ પદ્મપ્રભુનું દહેરું ૧—આ દહેરું રાધનપુરવાળા મસાલીઆનું બંધાવેલું છે.

૧૭ મહાવીરજીનું દહેરું ૧—આ દહેરું શ્રી શાંતિનાથજીના દહેરા સામે ઉંચા પરસાળ ઉપર મહાવીરજીના સમવસરણ-ત્રગડાગઢનું સંવત ૧૭૮૮ માં સુરતવાળા સોમચંદ કચ્છાણચંદનું બંધાવેલું છે.

૧૮ ચિંતામણી પાર્શ્વનાથનું દહેરું ૧—આ દહેરું ભંડારીવાળાનું બીજું બંધાવેલું છે. સં. ૧૭૯૧ માં છે.

૧૯ ચંદ્રપ્રભુનું દહેરું ૧—શા. પ્રેમજી રતનજીનું સંવત ૧૭૮૮ માં બંધાવેલું છે.

૨૦ સંભવનાથનું દહેરું ૧—બોગલશાવાળાનું બંધાવેલું છે.

૨૧ પાર્શ્વનાથનું દહેરું ૧—આ દહેરાંમાં ભીતે નંદિશ્વર દ્વિપ તથા એક બાજુ અષ્ટાપદજી આરસમાં બહુ સુંદર કાચિગીરીવાળા સુશોભિત છે. બે બાજુ બે હાથી આર-

સિદ્ધાન્તનું વર્ણન.

૯૩

સના છે. મૂળનાયક પાર્શ્વનાથ એક બંગલી જેવી આ-
રસની દહેરીમાં છે. દહેરૂં તદ્દન આરસમય કરેલું રમ-
ણિય છે. દહેરાંની બારસાખ ઉંચા ઓટલા ઉપર નાની
હોવાથી એક દહેરી રૂપમાં ગણાઈ જાય છે, લોકો તેથી
ઉપર ચડી નિરિક્ષણ ભાગ્યેજ કરે છે. જે મોટી બાર-
સાખ મુકીને સુધારો કરવામાં આવે, તો તમામ યાત્રુને
દર્શનનો લાભ મોટા અને જાણીતા દહેરાં સદસ થાય
એવું મનોહર છે તે લક્ષકરવાળાએ બંધાવેલું છે.

૨૨ શ્રી ચંદ્રપ્રભુનું દહેરૂં ૧—પાટણવાળા ડુંગરશી મી-
ઠાચંદ લાધાયદે સં. ૧૮૬૬ માં બંધાવેલું છે.

૨૩ સંભવનાથનું દહેરૂં ૧—સુરતવાળા કેસરીચંદ વો-
હોરાનું બંધાવેલું છે.

૨૪ અજિતનાથનું દહેરૂં ૧—પાટણવાળા મીઠાચંદ લા-
ધાયદે સં. ૧૮૪૭ માં બંધાવ્યું છે.

૨૫ પાર્શ્વનાથનું દહેરૂં ૧—જીવણચંદ શેઠે સં. ૧૭૬૧
માં બંધાવ્યું છે.

૨૬ ઋષભદેવનું દહેરૂં ૧—શા. જવેર નાનજીનું સંવત
૧૮૬૦ માં બંધાવેલ છે.

૨૭ ધર્મનાથનું દહેરૂં ૧—અમદાવાદવાળા નાના માણેક-
વાળાનું સં. ૧૮૬૦ માં બંધાવેલું છે.

૨૮ વીરસ્વામીનું દહેરૂં ૧—મોરબીવાળા ખીતાંબરદાસ
પદમશીનું સં. ૧૮૬૪ માં બંધાવેલું છે.

૭૪

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૨૯ ચોમુખજીનું દહેરું ૧—આ દહેરાને ઘણા થંભ હોવાથી સોથંભાનું દહેરું કહેવાય છે. જોધપુરવાળા મનોતમલ જયમલજીએ સં. ૧૬૮૬ માં બંધાવ્યું છે.

૩૦ મુપલદેવનું દહેરું ૧—અમદાવાદવાળા માણેકચંદ પાનાચંદની સ્ત્રી અંદરબાઈએ સંવત ૧૮૭૩ માં બંધાવ્યું છે.

૩૧ પદ્મપ્રભુનું દહેરું ૧—શા. કપૂરચંદ પટવાનું સંવત ૧૮૬૦ માં બંધાવેલું છે. આ દહેરું નાનું છે, પણ શિખરથી તે છેક તળિયા સુધી તદ્દન આરસનુંજ છે.

૩૨ શ્રેયાંશ્વિનાથનું દહેરું ૧—જામનગરવાળાનું સંવત ૧૬૭૫ માં બંધાવેલું છે. આ દહેરાનો જામનગરવાળા લાલચંદલાઈ (મોતીશામાં અમરચંદલાઈની ગાદી ઉપર) આવ્યા પછી સારો સુધારો કર્યાથી એક ખુણામાં આવ્યા છતાં પણ યાત્રુઓ દર્શનનો લાભ ઘણો લે છે.

૩૩-૩૪ સંભવનાથનાં દહેરાં ૨—અમદાવાદવાળાનું સં. ૧૬૮૨ માં બંધાવેલું છે, તથા રીખવદાસ વેલજીનું એક બંધાવેલ છે.

૩૫ દિગમ્બરીનું દહેરું ૧—હુમડ લોકોનું એક દહેરું ગઢને લગતું આવેલું છે. તે આપણ સ્વેતામ્બરી સાંધે આત્મીક લાભ અને ઘણા જીવોને ઉપકારનું કારણ બાણીને દિગમ્બરી લોકોને એકજ દહેરું બાંધવાને જગ્યા આપી હોવાથી થોડા દાયકાથી તેઓએ બંધાવ્યું છે.

સિદ્ધાયળનું વર્ણન.

૭૫

એણી રીતે મોટી ટુંક-ઢાઢાની ટુંકના વિમળવશી વિ-
ભાગમાં મોટાં દહેરાં ૩૪ અને અને એક હુમડનું મળી પાંત્રીશ
છે. તદુપરાંત ચક્રેશ્વરીમાતાના દહેરાના પગથિયાં સામે તિર્થ
અધિષ્ઠાયિત કવડજક્ષ (કર્પદ્વિયક્ષ) ની દહેરી ૧ માં કવડ-
જક્ષની સિંહરવરણી ભવ્ય મુર્તિ આસ્થાવંત યાત્રુઓના મન-
વંછીત પૂરે છે. આ દહેરી ભીંતમાં હોવાથી ઘણા લોકોના અ-
ભણપણામાં હતી તે થોડાંજ વરસથી ભાવનગરવાળા શેઠ
અમરચંદ જસરાજ વોહોરાએ એક ગુમટ બનાવી, બારણા
બાળીના જોડે છત્રી કાઢેલી હોવાથી હાલ સર્વ કોઈના બાણવા-
માં આવેલ છે. તેથી સંખ્યાબંધ યાત્રુઓ હવે દર્શન કરવા
લાગ્યા છે. વળી હાથીપોળ નજદીક એક આરસની સુંદર નક-
શીદાર દહેરીમાં શ્રી શેત્રુંજય મહાત્મ્યના કર્તા યુગપ્રધાનાચાર્ય
ધનેશ્વરસૂરિજીની મૂર્તિ પગે લાગતા બે શિષ્યો સાથેની
થોડાં વરસથી સ્થાપન કરેલી છે, અને કુમારપાળના દહેરાંના
કિલ્લાને છેડે અને હાથીપોળને નાકે એક લાંબી ગદ્દી આવે છે.
તે સૂર્યકુંડનો રસ્તો કહેવાય છે. એક વિશાળ ને ઠંડક આપનાર
છત્રીવાળા વિસામા પાસે સૂર્યકુંડ નામે એક કુંડ છે.
તેના જોડે ભીમકુંડ નામા કુંડ ઘણો વિશાળ અને
પાણીથી ચીકાર ભરેલો જોતાં ચક્કર આવે એવો દૃષ્ટિએ
દેખાય છે. કિલ્લાની રાંગે ત્રીજો ભ્રમકુંડ યા ઈશ્વરકુંડ
નામા કુંડ છે. તે ગઢની બહારના કાંઠેના એક ખુણાપર
દહેરી એક પગલાંની છે. સૂર્યકુંડ અને ભીમકુંડના વચ્ચેગાળે

૭૬

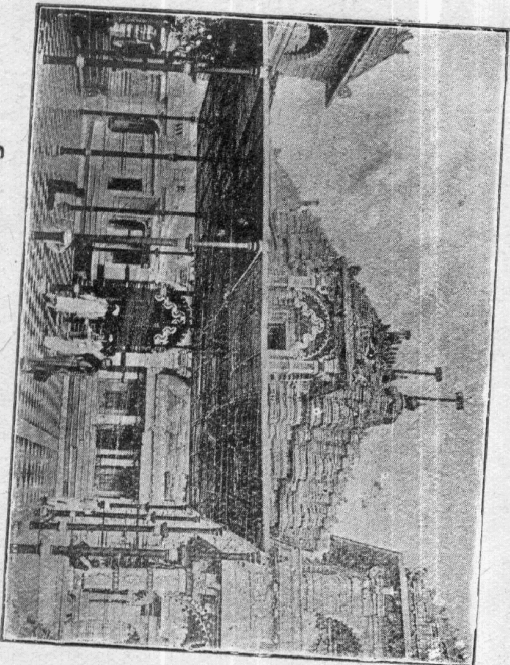
સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

એક ખુણે એક દહેરી બંધાવીને તેમાં શિવલિંગ સ્થાપન કરવામાં જૈન લોકોએ શિવપંથના આપણા પૂજારીઓની સગવડ સાચવવા ખુદ્દિ વાપરી છે. તે પ્રશંસનિય ગણાય. ત્યારબાદ કુમારપાળના દહેરાંના ઉગમણા ભાગના પછવાડે એક ટાંકુ પાણીનું વિશાળ જળાશય બાંધેલું છે. ને તે ટાંકુ અસલ સૂર્ય-કુંડના છેડા ઉપરનુંજ આવેલું કહેવાય છે. આ ટાંકામાંથી જળ લાવી તિર્થપતિ શ્રી આદિશ્વર ભગવાનને નહવણ પૂજા કરવામાં આવે છે. વિગેરે.

હાથીપોળ.

વિમળવંશી પસાર કરતાં હાથીપોળ આવે છે. આ પોળના દરવાજે બંને બાજુ એ રંગીન મોટા કદના હાથી ચીતરેલા છે. બંને બાજુના હાથીના ઉપર ભીંતે એ ગોખલા કાચના બારણાવાળા છે. તેમાં પ્રતિમાઓ દર્શન કરવા લાયક છે. તેના જોડે આઠ પગથીએ ઉંચે અંદરના કિલ્લાની ભીંતે એક મોટું બારણું સં. ૧૯૩૬માં મૂક્યા વેરાના સમયમાં એક માસની છુટી થઈ હતી તે વખતે પાંત્રીશહજાર અધિક યાત્રુ એકઠું થયેલું, ત્યારે માણસની મોટી ભીડને લઈ પાડવામાં આવેલ તે અત્યારે થોડા માણસોમાં બંધ રખાય છે. હાથીપોળના અંદર મોટો ચોકીપહેરો તથા કુલ વેચવાવાળાનો ઓરલો અને ચોકીવાળાના રસોડાના ઓરડાનો ભાગ આવેલો છે. તેની અંદર—

શ્રી. અમરચંદ્ર એચન્દ્રારા-નથામ જાતના જૈન પુરતિકા તથા ફોટોઓ વેચનાર, પાલીતાણા.

આદિશ્વર ભગવાનનું દેહિરૂં (સોડી ટુક)

આનંદ મી. શેર-ભાવનગર.

સિદ્ધાચળનું વર્ષન.

૭૭

રતનપોળ.

તિર્થપતી શ્રી આદિશ્વરભગવાનનું દહેરું ૧-આ દહેરું સિદ્ધાચળ તિર્થનો મૂદો છે. શેઠ કરમશાએ શ્રી શેત્રુંજયનો સોળમો ઉદ્ધાર વિક્રમ સં. ૧૫૮૭ માં કરીને ચૈશાકવદ ૬ (મારવાડી જોઠવદ ૬) ના દિવસે આદિશ્વર ભગવાનને શેત્રુંજય મહાતિર્થની ગાદીએ પધરાવ્યા હોવાથી તે દિવસ શેત્રુંજય પતિની વર્ષગાંઠનો ભરતખંડના સમગ્ર જોનોએ એક જાહેર તહેવાર પ્રમાણે પાળવો-ઉજવવો.

ભગવાનનું દહેરું આસ ચૌદમા ઉદ્ધારનું બાહાડમંત્રીનું સં. ૧૨૧૩ માં ના ઉદ્ધારવાળું બંધાવેલું તેજ દહેરું પંદરમા અને સોળમા ઉદ્ધારવાળાએ કાયમ રાખ્યું છે. તે બાંધણી અને માંડણી ઉપરથી સાબિત થાય છે જે હાલ વિદ્યમાન જ્યવંતુ છે. ફરી ફરી ત્રણવાર બંધાવવામાં આવ્યું છે. તેથી વધારે વખત સમરાવવામાં આવ્યું છે. ચૌદમા ઉદ્ધારના મુળ નાયક ભાવનગરના મોટા દહેરાંતા મૂળનાયક મનાય છે. અને પંદરમા ઉદ્ધારનાં મૂળનાયકજી ત્યાંથી નહીં ઉઠતાં તખ્તે રહ્યા સમજાય છે. પૂર્વે દહેરું મોટું ગભારામાં અંદરની ભમતીવાળું હતું તે પરધરના પાસેના ખુણા માંહેની પ્રતિમા ઉપરથી જણાઈ આવે છે. તથા ઉપરના ચોમુખના

૭૮

સિદ્ધાયળનું વર્ણન.

ભાગથી જણાઈ આવે છે. પંદરમા ઉદ્ધારની પ્રતિમાવાળા ભાગમાં આડી પાટ જડી લઈ ગભારાનો ફરતો ભાગ બંધ કરેલો મનાય છે. ને વર્તમાન સોળમા ઉદ્ધારવાળા વિદ્યમાન દેખાતા ગભારામાં મૂળનાયકજીને પધરાવવાને ભાગ્યશાળી થયા છે. મૂળનાયકજીને રૂપાની છત્રીનો દરવાજો કર્યો છે. રૂપાનાં ગભારે કમાડ સુંદર નકશીવાળાં છે. તથા મોટા ઝુમર હાંડી અને તપ્તાઓથી અલંકૃત કર્યું છે.

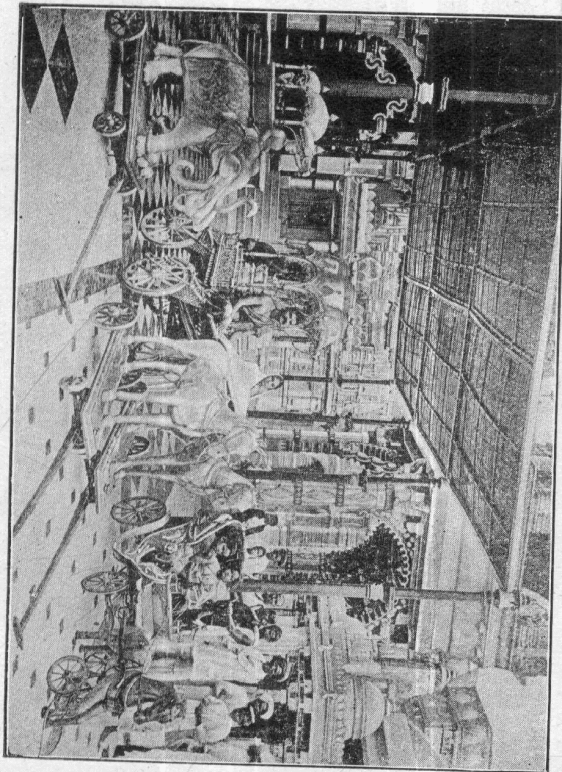
રથયાત્રાનો ચોક.

દાદાના દેહેરાંના સુશોભિત સમચોરસ ચોકમાં રથયાત્રા કાઢવામાં આવે છે. ઘણી ઉત્તમ નકશીવાળો સોના ચાંદીનો રથ, સોના ચાંદીની પાલખી, સોના ચાંદીનો ઐરાવત હાથી સુંદર ગાડી, સોનાના મેર આદિ બહુ મૂલ્યવાન વસ્તુઓથી ભરપૂર નીકળે છે. રથયાત્રા કઢાવનારને રૂ. ૨૫૦ નકરો શ્રી આણંદજી કલ્યાણજીને ભરવો પડે છે.

આ ચોકમાં પૂજા પણ ભણાવવામાં આવે છે. પ્રથમ તો એક ફક્ત સ્નાત્રજ હુમેશાં ભણાતું હતું. પૂજા તો કોઈકજ દિવસે ભણાતી હતી. પરંતુ એક દાયકા આશરે વરસથી દાદાના દરબારમાં આઠમાસ પર્યંત હુમેશાં વિવિધ પૂજા રાગ રાગણિના લલકારથી હોરમોનિયમ-વાજિંત્રમાં ભણાવવાનું જોઈ શકાય છે. પૂજાનો નકરો રૂ. ૫૦ આપવો પડે છે. જો સોનાના સમવસરણથી પ્રભુજી પધરાવીને ભણાવવામાં આવે તો જે રૂપિયા નકરો વધારે આપવો પડે છે.

અધ્યક્ષ શ્રી. શ્રીમદ્-ભગવાત-ગીતા

રથબેગ (શ્રીગુરુના)

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૭૯

આ ચોકમાં આરસ પથરાવવાનું પહેલવહેલું કામ ધુળિઆ નિવાસી સખારામ દુર્લભદાસે કરાવેલું છે. ને તેના ઉપર છાંયડા સાડૂ લોખંડની છત્રી ખંખાયત વાળા શેઠ પોપટ-ભાઈ અમરચંદે કરાવી છે. ત્યારબાદ આ રતનપોળની કુલ ભમતિમાં તેમજ દહેરાંઓમાં એટલે દાદાની આખી ટુંકમાં આરસ આરસજ દેખાય છે. તે કામ તિર્થજિજ્ઞાસુદ્ધારની દેશા-વરમાં ટીપ કરીને મેસાણાવાળા શેઠ વેણીચંદ સૂરચંદ માર્ફતે શોભનિક થવા પામ્યું છે. નાના ઉદ્ધારવાળાની ટીપમાં ઉક્ત શેઠનું નામ ગણાવા કંઈ ખોટું નથી.

૨ શ્રી. પુંડરિક ગણુધરનું દહેરું ૧—દાદાના દહેરાંની સામે સં. ૧૫૮૭ માં ઉદ્ધારવાળા શેઠ કરમાશાનું અંધા-વેલ છે. હાલ રૂપાની જાળી ગભારે કરાવી છે. તથા તેની ભીંતે ચીનાઈ સુંદરટાઇલ કલાયેલ મોરની પેઠે બેસાડેલી છે.

૩ સિમંધરસ્વામીનું દહેરું ૧—વસ્તુપાલ તેજપાલનું અંધાવેલ છે. તેમાં અમકાજ (અંખિકા) દેવીની મૂર્તિ છે. અમકાજનું ચરિત્ર—આ અમકાજ મિથ્યાતી સાસરાના ઘરમાં જૈન ધર્મ પાળતી હતી. એકદા શ્રા-દ્ધમાં ખીર કરેલી તે માસક્ષમણના પારણે સાધુ ગોચરી આવતા વહોરાવી દીધી. સાસુ પાણી ભરીને આવતાં પાડોશણે ચાડી ખાધાથી વહુને ધમકાવીને કહ્યું કે આ

૯૭

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

તારા એ છોકરા તેમાં નાના વીકાને કેડમાં રાખી મોટા વીકાને આંગળીએ પકડી બહાર ચાલી જતા. વિગેરેથી દુરાત્મા સાસુએ પગલીને કાઢી મેલી. ધણી આવતાં (માએ પોતાના છોકરાને) કહ્યું કે તારી વહુએ મુંઝકાને આજ શ્રાદ્ધનું પ્રથમ ખાવાનું આપ્યું. છોકરો (ધણી) શુસ્સે વધારે થયો, પણ ઉંધા પાડેલ વાસણ ઉધારીને ન્યાં જુએ છે ત્યાં વિવિધ જાતના પકવાનેથી ખુમચા ભરેલા દેખી પોતાની સ્ત્રીને બહારથી તેડી લાવવા કુહાડી ખેંચે ધરતો જે દોડયો જાય છે. કેટલેક દૂરથી ધણીને ખેંચે કુહાડો ધરી આવતો દેખી અમકાએ વિચાર્યું કે મને મારી નાંખશે. એટલે સતી અમકાજી એકદમ કુવામાં જાને છોકરાને લઈને પડી તેની પછવાડે ધણી પણ પડયો. ધણી મરીને ભેંસલો થયો, ને અમકા તે અંગિકા દેવીપણે થઈ. તેનું વાહન ભેંસલો તે મરનાર ધણીનો જીવ થયો. જેનો દેખાવ આંખેહુળ નજરે પડે છે. અહીં નવરાત્રીમાં ગરબો ફેરવવામાં આવતો હોતો. તે મોતીશા શેઠની ધર્મશાળા માંહેના મહુર્મ માસ્તર તલકચંદલાઈએ તે મિથ્યાતિ રિવાજ બંધ કરાવાને સમર્થ નિવડ્યા હતા.

૪ નવા આદિશ્વરનું દહેઝું—આ દહેઝું વસ્તુપાળ તેજ-પાળનું બંધાવેલું છે, અને તેમાં સુસ્તવાળા તારાચંદ સંઘવીએ ગયા સૈકામાં પ્રજુની પ્રતિષ્ઠા કરાવી છે. ગયા

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૮૧

સૈકામાં તિર્થપતિ મુળનાયક આદિશ્વર ભગવાનના દહે-
રામાં પ્રભુની નાશિકાના ટેરવા ઉપર વીજળી પડતાં
નાશિકા ખંડીત થયેલી જાણી શ્રીસંઘે ખંડિત પ્રતિમા
નહિ પૂજવાને મરણ કર્યાથી મૂળનાયકને ઉત્થાપન કરી
તેમની જગ્યાએ નવા આદિશ્વર સ્થાપવાને ધાર્યું. તેથી
આ નવા આદિશ્વર ભગવાનનું ભવ્ય ને મનોહર વિ-
શાળ ભાલવાળું ખિંબ લાવવામાં આવ્યું હતું. પરંતુ
અધિષ્ઠાયિતના ચમત્કાર સાથે ‘ માં ’ કારના અવાજ
થવાથી તથા શ્રેષ્ઠીને સ્વપ્નમાં વળતા ઉદ્ધાર વિના નહિ
ઉઠવાનું જણાવ્યાથી મૂળનાયકજી ઉત્થાપન કરવાનું
બંધ રહ્યું, ને નાકનું ખંડીત ટેરવું રૂપાનું કરાવ્યું. આ-
વેલ નવા આદિશ્વરજીને વસ્તુપાળનાં બંધાવેલ આ
ખાલી દહેરામાં પધરાવ્યા. આ દહેરૂં દાદાના દહેરે જતાં
ડાખા હાથનું જાણવું.

૫ રીપભદ્રેવનું દહેરૂં ૧—આ દહેરૂં ઉજ્જનવાળા પાંચ
ભાઈએ બંધાવ્યું હોવાથી પાંચ ભાઈના દહેરાને નામે
ઓળખાય છે.

૬ સહસ્ત્રકુટનું દહેરૂં ૧—આ દહેરામાં આરસની એક
ઉંચી ચોરસ પીઠીકામાં ચારે બાજુ નાના આકારના
જિનખિંબો હજાર ઉપરાંતની સંખ્યામાં છે.

૭ ગણધર પગલાનું દહેરૂં ૧—આ દહેરૂં મૂળનાયક-
જીના દહેરાની ડાબી બાજુમાં આવેલું છે, તેમાં ચોવીસ,

૬

૮૨

સિદ્ધાયળનું વર્ણન.

પ્રભુના કુલ ગણધર ચૌદસેંઝાવનના પાદુકા જોડી એક પરસાળ દહેરામાં બાંધી તે ઉપર સ્થાપ્યા છે તથા ચોવીશ પ્રભુના પણ પગલાં જોડી છે.

૮ રાયણ પગલાંનું દહેરું ૧—આ પગલાં દાદા આદિશ્વર ભગવાનના છે. પોતે એક લાખ પૂર્વમાં પૂર્વ નવાણું વાર આવી આ તિર્થરાજ ઉપર સમોસર્યા તે આ ઠેકાણેજ સમોસર્યા હતા. આ રાયણ પણ પ્રાયઃ શાશ્વતિમાં ગણાણી છે. આ પગલાં ઉદ્ધારવાળા કરમાશા શેઠ સં. ૧૫૮૭ માં પધરાવેલા છે. આરસની કમાનદાર નકશીવાળી સુંદર દહેરી તથા અંદર ભીંતે સુશોભિત સમેતશીખરજીનો આરસપહાણમાં આલેખ અમદાવાદવાળા શેઠ દલપતભાઈ ભગુભાઈએ કરાવેલ છે. તે શેઠ તિર્થરક્ષક કમિટિના અગ્રેસર હતા.

૯ રૂપભદ્રેવનું દહેરું ૧—સ્થાપનાના દરવાજા પાસેનું બે બારણાવાળું.

૧૦ સંપર્કજિનનું દહેરું ૧—આ દહેરામાં વર્તમાન ચોવીશી અને વીશીના પ્રભુના બિંબો પધરાવેલા છે. આ દહેરાંને મૂળાશાના મંડપવાળું દહેરું કહે છે. આ દહેરામાં ખંડિત બિંબનું લોચરું છે.

૧૧ અષ્ટાપદનું દહેરું ૧—સિંહનિષેધા નામનું ચૈત્યના આગરે બે, દશ, આઠ ને ચાર એ પ્રમાણે ચારે દિશે પ્રભુના સમનાસાવાલા બિંબો ઉપરાંત રાવણ વીણા વ-

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૮૩

ગાડતો અને મંદોદરી નાચ કરતી મૂર્તિને દેખાડવામાં આવી છે. લખિધવંત ગૌતમસ્વામીની મૂર્તિ પણ સ્થાપી છે. પગથીઆમાં તાપસોને ચિતરેલા બતાવ્યા છે.

૧૨ સમેતશિખરનું દહેરું ૧—આ દહેરુંને લોખંડના સરીઆત્રાળી બળી ચારે બાજુ ભીડીને બારણું મૂક્યાં છે. અહીં વીશ પ્રભુની પ્રતિમા અને તેની નિચે પગલાં સ્થાપન કર્યાં છે.

૧૩ સમવસરણનું દહેરું ૧—સંઘવી મોતીચંદશા પાટણવાળાનું સં. ૧૩૭૫ માં બંધાવ્યું છે. તેની પાસે પાણીનું ટાંકુ છે.

૧૪ ચોમુખનું દહેરું ૧—આ દહેરું છેલ્લી ભમતિના છેડે પુંડરિકજી જતાં પહેલાં આવે છે. તે ગાંધારીઆવાલાનું બંધાવેલું છે.

૧૫ ખાલી દહેરું ૧—આ દહેરું વસ્તુપાળ તેજપાળનું બંધાવેલ છે. તેમાં પ્રતિમાજી નથી. તેથી તેમાં ઉપરની આંગીના હુમેશનાં દાગીના રખાય છે.

દહેરું છ બીજા મળી એકંદર ૨૧ બીજી ભમતીના અને અર્ધ ત્રીજી ભમતીના મળીને છે. દાદાને પ્રદક્ષિણા મોટી ત્રણ ભમતિની કુલ દહેરી ૨૩૪ થી પૂરી થાય છે. રતનપોળનાં કુલ ઉપર લખ્યા મોટાં દહેરું દહેરીઓ ઉપરાંત પૂર્વાચાર્યોની કેટલીક પ્રતિમાઓ તેમજ અર્વાચિન સમયના મહાન વિક્રાન ધર્મધુરંધર ન્યાયાભોનિધી

૮૪

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

વિજ્યાનંદ સૂરિશ્વર ઉર્ફે આત્મારામજી મહારાજની
લબ્ધ મનોહર પ્રતિમા તથા ચોરાશી ચોવીશી સૂધી જે-
મનાં નામોના ગુણગ્રામ થશે, એવા વિજ્યાશેઠ ને વિ-
જ્યારાણીની મૂર્તિઓ, ગૌતમની સર્પ મયૂરની, રામ-
ચંદ્રની અને પ્રતાપવંત દેવીઓની મૂર્તિઓ આ રતન-
પોળમાં નજરે પડે છે. ખંડિત થયેલી પ્રતિમાના ભોંય-
રા વિગેરે ઘણું જોવાનું મળી આવે છે. નહાવાની સુંદ-
ર જગ્યામાં ચાત્રુના કપડાં ઉપર દેખરેખ રાખનાર ચો-
કીનો ખંદોખસ્ત છે. સુખડ-કેશરનો ભંડાર પણ ત્યાંજ
આવેલો હોવાથી તે નિમિત્તના પૈસા નાંખનારને સુગમ
પડે છે.

વાઘણપોળની અંદરથી રતનપોળ સુધીના દહેરા, દહેરી,
પ્રતિમા, ને પાદુકાની એકંદર સંખ્યાનો કોઠો.

વિમલવશી—	દહેરાં	દહેરી	પાદુકા જોડી.
	૩૪	૫૯	૨૦૯

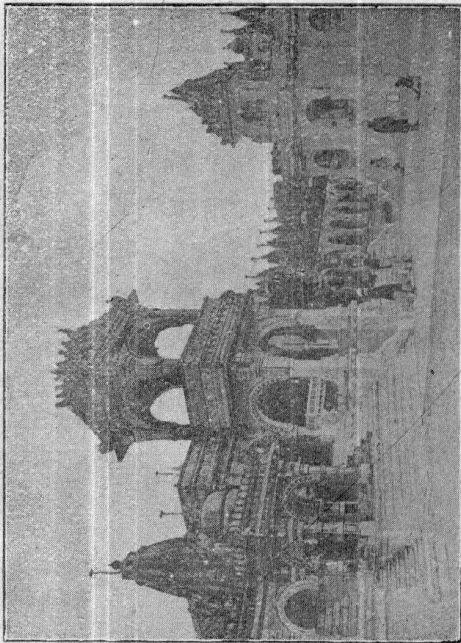
પ્રતિમા.	૧૧૩૪	૩૧૭
----------	------	-----

રતનપોળ—	દહેરાં	દહેરી	પાદુકા જોડ.
	૨૬	૨૩૪	૧૬૬૩

પ્રતિમા.	૧૬૨૧	૧૩૯૪
----------	------	------

નરશી કેશવજી	૨ દહેરી.	} કુલ ૭૦૦ પ્રતિમા ને જે પગલાં જોડી.
ની ડુંક—	૭૦ દહેરી	

શા અમરચંદ બહેચરદાસ-તમામ જાતના જૈન પુસ્તકો તથા કોષ્ટિકો વચ્ચનાર, પાલોતાણા.

મોતીશાની દુક (ચાંદરનો ભાગ)

આનંદ પ્રી. પ્રેસ-ભાવનગર.

સિદ્ધાચળાનું વર્ણન.

૮૫

મોટી ટુંક યાને દાદાની ટુંકમાં એકંદર ૬૦ દહેરાં, ૨૯૩ દહેરીઓ. ને ૪૭૬૬ પ્રભુ પ્રતિમા આવેલા છે. તેમાં નરશી કેશવજીનાં ઉમેરતાં. પ્રતિમાં ૫૪૬૬ થાય છે. તે ૬૨ દહેરાંને ૩૬૩ દહેરીઓ થાય છે. ને પહેલાં જોડ ૧૮૭૪ થાય છે. તે તથા ભૂલથી રહી ગયેલી પ્રતિમાજી તથા ચરણને ત્રીકાળ નમસ્કાર ત્રીકરણ શુદ્ધે હોજો ! નરશી કેશવજીની ટુંકનો વહીવટ ધણી તરફથી ચાલે છે, ને દાદાની ટુંકનો શ્રી આણંદજી કલ્યાણ ચલાવે છે. આખા તિર્થની અને તિર્થભૂમીની દેખરેખ બાહોસ મુનિમના હાથ તળે સંજ્યાબંધ મહેતા, નોકરો, સિપાઈઓ અને ઈન્સ્પેક્ટર દ્વારા ઉત્તમ પ્રકારે છે.

મુકાબલો ૧૨ મું.

❧ મોતીશા શેઠની ટુંક યાને મોતીવસી. ❧

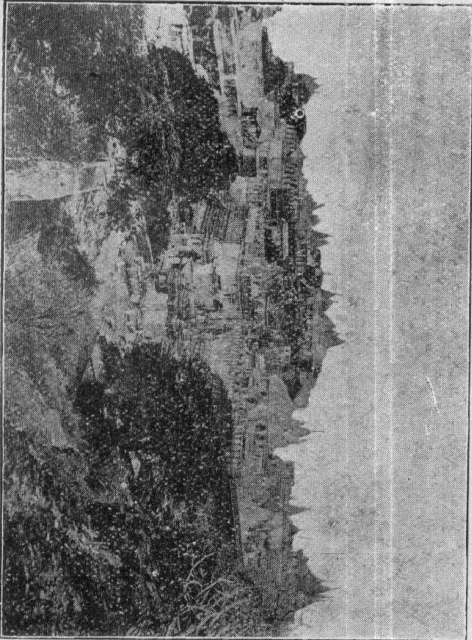
મું બધવાળા પ્રખ્યાત ધનાઢ્ય વેપારી શેઠ મોતીચંદ અમીચંદે ચીન, જાપાન અને ઈંગ્લાંડ વિગેરે વિદેશોના વેપારી જોડે નાના પ્રકારના માલનો ક્યવિક્ય કરી કરોડો દ્રવ્ય પેદા કર્યું હતું. તેથી તેમણે દેશ-પરદેશમાં અનેક પ્રકારના શુભ ખાતામાં પોતાના દ્રવ્યનો

૮૬

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

ઉપયોગ કરી સુનામના મેળવી હતી. એકદા શ્રી શેત્રુંજની યાત્રાએ આવતાં રામપોળની બારી પાસે એક મોટો વિશાળ ઉંડો કુંતાસર નામે ખાડો-ગાળો જોયો. અને તે ઉપર દેવળ બંધાવવાને મન પ્રકુલ થયું હોવાથી પોતાના મિત્રો શેઠ હઠીલાઈ વિગેરેને કહ્યું. ત્યારે શેઠ હઠીલાઈ વિગેરેઓએ જણાવ્યું કે ચોથા આરામાં ઘણા અતુલી ધનવંતો હતા, છતાં આ ખાડો ફક્ત પૂરાવાને પણ સમર્થ ન થયાં તો પછી ઉપર દેવળ બંધવાની વાતો શાની કરવી. આ ઉદ્દગારો સાંભળતાં શેઠ મોતીશાએ કહ્યું કે આ ખાડો પૂરવા જેટલી મુબઈમાં મારી પાસે સીસાની પાટો અને સાકરની વખારો ભરેલી છે. ને માહારે તો શુભ મૂહુર્તે ખાતમૂહુર્ત કરવું છે. એટલે શેઠ શુભ લગ્ને તેવા અવસરમાં ખાતમૂહુર્ત કર્યું તેનાં પાયામાં સંખ્યાબંધ સીસાની પાટો અને સાકરના ભરેલા કોથળા નાંખવામાં આવ્યા હતા. સંવત ૧૮૬૨ માં પાયો પૂરાવી તળીયું સરખું કરી દઇ તે ઉપર આત્માને આનંદ ઉપજે તેવું ત્રણ માળનું ‘ નલિનિદ્યુલ્ભ ’ નામા વિમાનના આકારવાળું લવ્ય દહેરાસર પોતે બંધાવી તૈયાર કરાવવા સમર્થ નીવડ્યા. ત્યારે તેમના દહેરાનાં પડએ પડએ ચારે બાજુ હઠીલાઈ શેઠ, દિવાન અમરચંદ દમાણી, મામા પ્રતાપમલ જોઈતા અને ગોધા, ઘોલે-રાવાળા વિગેરેએ પોતાના નામના દહેરાં બંધાવ્યા. ચોથા આરાના કોઠ્યાધિપતિઓ અને દેવો પણ સમર્થ ન થયા એવા કુંતાસરના ગાળાને પૂરી શેઠશ્રીએ મનોહર દહેરું બંધાવી

શ્રી આમરચંદ બહેચરદાસ તમામ જ્ઞાતા જ્ઞેય પુરવડા તથા ફાટાઓ વેચનાર, ખાલીવાળા.

આદેશર ભગવાન તથા મોતીશાની દુકાનો ખાળાનો તમામ ભાગ.

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૮૭

ટુંકની રચના સારૂ કરતો ચાર કોઠાવાળો મજબૂત કિલ્લો બાંધ્યો ને બે બાજુ પોળ બનાવી ને વચ્ચે એક બારી મૂકી પ્રતિષ્ઠા નીજ હાથે કરવાની ઘણી ઉમેદવાળા શેઠશ્રીનો દેહોત્સર્ગ થયો. એટલે સંવત ૧૮૯૩ માં તેમના સુપુત્ર શેઠ ખીમચંદ-ભાઈએ મોટો સંઘ કાઢી આવન સંઘવીઓના સંઘપતી થઈ શ્રી શેત્રુંજયતિથે પધારી વિધિ-વિધાનયુક્ત અંજનસલાકા કરી માહા વદ ૨ ના દિવસે મૂલનાયક શ્રી રિષભદેવ ભગવાનની મનોહર પ્રતિમાને તખ્તનશિન કર્યાં.

આ વિશાળ ટુંકમાં આવેલા દહેરાઓની વિગત અને કુલ પરિવાર નિચે મુજબ જણાવવામાં આવ્યો છે.

૧ **ઋષભ દેવનું દહેરું**—ટુંકના મૂલનાયકનું શેઠ મોતીશાનું સં, ૧૮૯૨ માં તૈયાર કરેલું. જેની પ્રતિષ્ઠા શેઠ ખીમચંદ મોતીશાએ સં. ૧૮૯૩ ના મહા વદ ૨ ના રોજે કરી છે.

૨ **પુંડરિકસ્વામીનું દહેરું** ૧—શેઠ મોતીશાનું બંધાવેલું, ને સં. ૧૮૯૩ માં પ્રતિષ્ઠા થઈ.

૩ **ધર્મનાથનું દહેરું**—શેઠ હઠીભાઈ કેસરીશાંખ અમદાવાદવાળાનું બંધાવેલું.

૪ **ધર્મનાથનું દહેરું** ૧—શેઠ અમરચંદ દમણીનું બંધાવેલ. આ દહેરામાં માણેક રતનના બે સાથિયા (સ્વસ્તિક) મૂળનાયકની ભીંતે જડેલા છે. ઉક્ત શેઠ મોતીશા શેઠના દિવાન તરીકે ગણાયા હતા.

૮૮

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

- ૫ ચૌમુખનું દહેરૂં ૧—શેઠ પ્રતાપમલ જોઈતાનું અંધા-
વેલ. આ શેઠ, મોતીશા શેઠના મામા થતા હતા.
- ૬ ચૌમુખનું દહેરૂં ૧—ધોલેરાવાળા શેઠ વીરચંદ ભાઈ-
ચંદનું અંધાવેલ. જેમણે જ્યતજેટીમાં ડાળી બાળુ
(જતાં જમણા હાથ) તરફનો મંડપ અંધાવેલ છે તે.
- ૭ રિપભદેવનું દહેરૂં ૧—ગોધાવાળા પારેખ કીકાભાઈ
કૂલચંદનું અંધાવેલું છે. જેમણે મુંબઈ જેવી અલખેલી
નગરીના ગોડીજી મહારાજના દહેરાને મોટી મિલકતો
સોંપી ગોધારીઓનું નામ અવલ દરજ્જે રાખ્યું છે ને
તે ગોધારી બાલાભાઈ દીપચંદનું અંધાવેલ છે.
- ૮ ચૌમુખનું દહેરૂં ૧—માંગરોળવાળા નાનજી ચીના-
ઈનું અંધાવેલું છે.
- ૯ શ્રીમલુનું દહેરૂં ૧—અમદાવાદવાળા ગલાલબાઈનું
અંધાવેલ છે.
- ૧૦ શ્રીમલુનું દહેરૂં ૧—પાટણવાળા શેઠ પ્રેમચંદ રંમ-
જીનું અંધાવેલ છે.
- ૧૧ પાર્શ્વનાથનું દહેરૂં ૧—સુરતવાળા શેઠ તારાચંદ ન-
થુનું અંધાવેલ છે.
- ૧૨ ગણધર પગલાનું દહેરૂં ૧—સુરતવાળા શેઠ ખુશાલ
તારાચંદનું અંધાવેલ છે.
- ૧૩ સહસ્રકુટનું દહેરૂં ૧—મુંબઈવાળા શા. જેઠા નવલ-
શાનું અંધાવેલ છે.

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૯૯

૧૪ શ્રીમજ્જિમનિકાઈ ૧—શેઠ કરમચંદ પ્રેમચંદનું બંધા-
વેલ. ઉક્ત શેઠ અમરચંદ દમણીના કાકા થતા હતા.

૧૫ શ્રીમજ્જિમનિકાઈ ૧—બંભાતવાળા પારેખ સ્વરૂપચંદ
હેમચંદનું.

૧૬ શ્રીમજ્જિમનિકાઈ ૧—પાટણવાળા જ્ઞેચંદલાઈ પારેખનું
બંધાવેલ છે.

એ રીતે મોટાં સોળ દહેરાંના ગોળ ઘેરાવાથી મોટાં દહે-
રાંને વિમાનના આકારમાં જોતાં આખી ટુંક મનહરણી થઈ
પડે છે. તેમાં આવેલા પુંડરિકજીની પ્રતિમાનો ચહેરો આખા
શેત્રુંજય તિર્થ ઉપર કોઈ અલૌકિકજ દેખાય છે. ફરતી
ચારે બાજુની ભમતિની કુલ દહેરીઓ ૧૨૩ છે. વચલી
બારીમાં નાકે એક ગોખ કાચના બારણાનો છે. તેમાં
ચંદ્રકુળ શિરોભૂષણ મહા પ્રતાપવંત ગણિમહારાજ શ્રી
મુક્તિવિજયજી ઉર્ફે મુલચંદ્રજી મહારાજની આબેહૂબ મૂર્તિ
પધરાવી છે. આ મુનિરાજ આખા ગુજરાત કાઠિયાવાડના ભ-
વ્ય જીવોના મહાન્ ઉપકારી શાસન વૃદ્ધિ પમાડનારા શુદ્ધ સં-
વિસ્ર અથંગ વિદ્વાન્ સં. ૧૯૪૫ માં થઈ ગયા છે. તેઓ મુ-
નિરાજ વૃદ્ધિચંદ્રજી, નીતિવિજયજી અને આત્મારામજી મહા-
રાજના મોટા ગુરૂભાઈ હતા.

કુંડનો આકાર બારીએથી વાવ જેવો લાગે છે. કુંડના
છેડા તરફના કિલ્લાની ઓથે ગાળાની અધિષ્ઠાયિત્ર કુંતાસર
દેવીની મૂર્તિને પધરાવી છે. આ ટુંકનો વહીવટ ધણી તરફ-

૯૦

સિદ્ધાયળનુ વર્ણન.

થી મુનિમ દ્વારા ચલાવે છે. દેખરેખ ધણીની પોતાના દોહિત્રા
યાને દત્તક મુંબઈના સંઘપતી રતનચંદ ખીમચંદ મોતીશાની
છે. આખી ટુંકમાંના દહેરાં દહેરીનો વિસ્તાર નીચે મુજબ છે.

દહેરાં ૧૬ દહેરીઓ ૧૨૩ એકંદર ૩૦ ૨૪૬૩ છે.
પ્રતિમા ૧૫૧૮ પ્રતિમા ૬૦૫

તદુપરાંત રાયણ પગલાં અને ગણધર પગલાં બેડી
૧૪૫૭ છે. જ્યાં વલી ધણાં દહેરામાં દહેરાં બંધાવનારા શેઠ
શેઠાણીઓની મૂર્તિઓ પણ આવેલી છે.

બાલાભાઈ ટુંક ઉર્ફે બાલાવસી.

પુરાતન બંદર ગોધાના રહીશ શેઠ દીપચંદ કત્યાણજી
એ સંવત્ ૧૮૬૩ માં લાખો રૂપિયા ખરચી એક વિશાળ ટુંક
બાંધી છે. તેને ફરતો કોટ છે. શેઠ દીપચંદભાઈનું હુલામણું
નામ બાલાભાઈ હોવાથી દરેક વ્યક્તિ બાલાભાઈને કહીને
બાલાવતી હોવાથી બાલાભાઈ નામ જગદ્વિખ્યાત પામ્યું.
ઉક્ત શેઠે મુંબઈમાં પાયધુની ઉપર ગોડીજી પાર્શ્વનાથનું વિશા-
ળ ઓટલાવાળું ભવ્ય અને હુબરોની ઉપજવાળી ચાલી બંધાવી
આખી મોટા સંઘ વચ્ચે પોતાનું અને પોતાના સંઘનું નામ દેશ
પરદેશના સંઘ વચ્ચે એક અલબેલી નગરીમાં મશહૂર કર્યું
છે. ગોડીજીના દહેરામાં અગ્ર ભાગ ગોધારીઓ લેવા પામે છે.
તેનું કારણ એજ છે કે ખૂદ ગોધારીનુંજ બંધાવેલું છે. ને
શેઠ કીકાભાઈ કુલચંદ તથા શેઠ બોધવજી કરમચંદ થઈ ગયા

સિદ્ધાચળનું વર્ણન

૯૧

ત્યાંસુધી ગોડીજીનો કારોબાર ગોધારી લોકોના અગ્રગણ્ય-
પણામાં ઉપરના શેઠો સ્વતંત્રપણે ચલાવતા હતા.

આ ટુંકમાં દહેરાં-દહેરીઓ વિગેરેની વિગત નિચે
મુજબ છે.—

૧ ઋષભદેવનું દહેરૂં. ૧—શેઠ બાલાભાઈએ સં. ૧૮૬૩
માં બંધાવ્યું છે.

૨ પુંડરિકજીનું દહેરૂં. ૧—શેઠ મજફૂરે ઉપર પ્રમાણે
બંધાવ્યું છે.—

૩ ચૌમુખનું દહેરૂં. ૧—મુંબઈવાળા તરફથી કૃત્તેચંદ
ખુશાલનું. સં. ૧૯૦૮ માં બંધાવ્યું છે.

૪ વાસુપૂજ્યનું દહેરૂં. ૧—કપડવંજવાળા મીઠા ગલાળે
સં. ૧૯૧૬ માં બંધાવ્યું છે.—

૫ શ્રી પ્રભુનું દહેરૂં. ૧—ઈલોરવાળા માનચંદ વીરજી-
નું બંધાવેલ છે.—

૬ શ્રી પ્રભુનું દહેરૂં. ૧—પુનાવાળાએ બંધાવેલ છે અને
આ ટુંકનો વહીવટ શેઠ આણંદજી કલ્યાણજી કરે છે.

અદ્ભૂત-આદિનાથનું દહેરૂં.

ઉપરની ટુંકને મથાળે પોણોસો પગથીએ ઉંચાઈમાં સં.
૧૬૮૬ માં ધરમદાસ શેઠે બંધાવીને પાંચસે ધનુષના નમુનાની,
પ્રમાણમાં આદિનાથ ભગવાનની અદ્ભૂત આશ્ચર્યકારી પ્રતિમા
ડુંગરમાંથી કોતરાવીને અજંન-પ્રતિષ્ઠા વિધી કરાવી પૂજ-
નીક કરી છે. આ દહેરાંને હાલ ફરતો કોટ આણંદજી કલ્યાણ-

૯૨

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

જીએ કરી લીધો છે. આ દહેરેથી તિર્થરાજ સામે નજર કરતાં જયધ્વજ ફરકતા આકાશગામી શ્રંગોવડે શોભીતા થયેલા તમામ દહેરાઓના દર્શન થાય છે. આ દહેરાંને ઘણું વરસથી અજ્ઞાન લોકો ભીમનું દહેરું કહેતા હતાં. તેથી ભીમઅચ્ચારશના દિવસે પ્રભુશ્રીની પૂજા નવાંગે કરતા હતા. પણ લોકોની દૃષ્ટીમાંથી તે ભેદ દૂર થયો ને જ્ઞાતા થયા એટલે મુનિમ ગીરધરલાલ બાબૂના સમયમાં આ અદ્ભુતકારી આદિનાથ પ્રતિમાની નવાંગે પખાળ પૂજા કરવાનું શ્રીતિર્થપતિની વરસગાંઠના દિવસે એટલે દર વેશાક વદ ૬ ના દિવસે રાખી પ્રમાણુવત્ કરી અજ્ઞાન રીતીને દૂર કરી છે.

પ્રકરણ ૧૩ મું.

પ્રેમચંદ મોદીની ટુંક ઉર્ફે પ્રેમાવસી.

જનગરના ધનાઢ્ય વેપારી મોદી પ્રેમચંદ લવ-જીએ શ્રી સિદ્ધાચળનો સંઘ કાઢી તિર્થપતિને મોટા આડંબરે ભેટી હંચાણુ ટેકરીના સપાટ ભાગમાં દહેરાં બાંધવાનું મત થયું. પ્રણામની ધારા હંચી હોવાથી એક લવ્ય ટુંક બાંધીને પ્રતિષ્ઠા કરી. તેમાં સાત દહેરાં અને ૫૧ દહેરીઓ આવેલી છે.

સિદ્ધાયળનું વર્ણન.

૯૩

૧ રુપલદેવનું દહેરું—મોદી પ્રેમચંદ લવળએ સં. ૧૮૪૩ માં બંધાવ્યું છે.

૨ પુંડરિકળનું દહેરું ૧—મોદી પ્રેમચંદ લવળએ સં. ૧૮૪૩ માં બંધાવ્યું છે.

૩ સહસ્રકૃષ્ણ પાર્વનાથનું દહેરું ૧—સુરતવાળા રતનચંદ ઝવેરચંદ ઘુસનું બંધાવેલ તદ્દન આરસનું છે. આ દહેરામાં આરસના બે ગોખલા સામસામે છે, તેની કોરણી આખૂ તિર્થ ઉપરના (વસ્તુપાલ તેજપાલની ભાર્યા) દહેરાણી જોઠાણીના ગોખલાની કોરણીના નમુના ચાદ કરાવે છે. સં. ૧૮૬૦

૪ સહસ્રકૃષ્ણ પાર્વનાથનું દહેરું ૧—સુરતવાલા ઝવેરી પ્રેમચંદ ઝવેરચંદ ઘુસનું સં. ૧૮૬૦ માં તદ્દન ખાસ પાણી (પથ્થર) નું બંધાવેલ છે.

૫ શ્રી પ્રભુનું દહેરું ૧—પાલણપુરવાળા મોદીનું બંધાવેલ છે.

૬ શ્રી ચંદ્રપ્રભુનું દહેરું ૧—મહુધાના નીમા શ્રાવકોનું સં. ૧૮૬૦ માં બંધાવ્યું છે.

૭ શ્રી પ્રભુનું દહેરું ૧—રાધનપુરવાલા શેઠ લાલચંદ ભાઈનું બંધાવેલ છે.

આ ઢુંકને ફરતો કિલ્લો છે, તેમાં સાત ૭ દહેરાં અને એકાવન ૫૧ દહેરીઓમાં કુલ પ્રતિમા ૪૮૦ છે. ગણધર પગ-

૯૪

સિદ્ધાચળનું વર્ણન

લાંના ઓટઓ એકમાં પગલાં જોડી ૧૪૫૨ છે. વહીવટ શેઠ આણંદજી કલ્યાણજી ચલાવે છે.

ખોડીઆર માતાનું સ્થાનક.

મોદીની ટુંકના કોટ બહારના વિશાળ ચોકમાં એક કુંડ આવેલો છે, તે કુંડના નીચાણના પગથીઆ પાસે એક ઓરડીમાં ખોડીઆર માતાનું સ્થાન છે. માતાની મૂર્તિ અને ત્રિશૂલો છે. શેઠીઆ કુટુંબના લોકોની આ માતા કુળદેવી છે. તેથી શેઠ કુટુંબવાળા પરણીને આવતાં અહીં છેડાછેડી છોડે છે. તથા પુત્રજન્મના કર અહીં આવીને કરે છે. ચોમાસામાં કુંડ પાણીથી ભરાય છે, ત્યારે ઓરડીમાં પણ પાણી ભરાય છે. તો પણ તેના ત્રિશૂલ વિગેરે રહે છે. પૂર્વે આ દેવીનો પરચો ચમત્કારી હતો, પરંતુ કાલના મહાત્મ્યે તે પણ મનુષ્ય લોકોના મન પ્રમાણે વર્તે છે.

શેઠ હેમાલાઇની ટુંક-હેમાવસી.

શ્રી વિજયહીરસૂરિશ્વરની પ્રભુભક્તિ અને ચમત્કારી વિદ્યાબળને જોઇ મોગલ બાદશાહ અકબરશાહે ફૂલ જૈન તિર્થનો લોગવટો--કબજો સૂરિ મજકૂરને સોંપ્યો. જો કે જૈનોનો હતો તે જૈનોને સોંપ્યો છે. તો પણ રાજ્ય રીતિ પ્રમાણે નવી સનહો નહિં માગતા યાવતચંદ્ર દિવાકરૌના કુરમાનો કરી આપ્યા હતા. સૂરિશ્વર મહારાજ હિરવિજયે ક્ષયોપશમ પ્રમાણેના જ્ઞાનબળથી બાણી દીર્ઘકાળ તિર્થ રખોપા કરનાર ઉત્તરોત્તર

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૯૫

પેઢીના ખાનદાન અને ધર્મ શ્રદ્ધાવંત પુરૂષ રાજનગર ઉર્ફે અ-
મદાવાદના નગરશેઠ શાંતીદાસ શેઠને તે કુરમાનો સહી સાથથી
કરાવી આપ્યા. જે પ્રમાણે તિર્થોનું સુરક્ષણિય રખોયું તેઓ
શેઠથી માંડી અત્યાર સુધી એક સરખી રીતે પ્રશંસનિયપણે
ચાલી રહ્યું છે. તે સૂરિજી મજકૂરનો સદરહુ શેઠ કુટુંબ ઉપ-
રનો એક સરખો મહાન્ પ્રભાવશાળી પ્રતાપ!! કેમકે અઘાપી
પર્યંત-હાલ પણ તેમનાજ તનુજોનું અગ્રગણ્યપણું છે.

શાંતીદાસ શેઠના પૌત્રના પૌત્ર નગરશેઠ હેમાભાઈએ
સં. ૧૮૮૨ માં આ વિશાળ ટુંક બંધાવીને સં. ૧૮૮૬ માં
મૂળ દહેરામાં મૂલનાયક અજિતનાથ પ્રમુની પ્રતિષ્ઠા કરી. દે-
હેરાં ૪ તથા ૪૩ દહેરીઓનો સમાવેશ થયો હાલ જોવાય છે.
દહેરાની વિગત નીચે પ્રમાણે છે.

૧ અજિતનાથનું દહેરું ૧—સં. ૧૮૮૨ માં શેઠ હેમા-
ભાઈ વખતચંદ બુશાલચંદ બંધાવ્યું ને ૧૮૮૬ માં
પ્રતિષ્ઠા કરી.

૨ પુંડરિકનું દહેરું ૧—સં. ૧૮૮૨ માં શેઠ હેમાભાઈ
વખતચંદ બંધાવ્યું ને સં. ૧૮૮૬ માં પ્રતિષ્ઠા કરી.

૩ ચૌમુખનું દહેરું ૧—શેઠ સાકરચંદ પ્રેમચંદ સં.
૧૮૮૮ માં બંધાવ્યું.

૪ ચૌમુખનું દહેરું ૧—શેઠ હેમાભાઈ વખતચંદ સં.
૧૮૮૬ માં બંધાવ્યું.

દહેરાં ૪ મધ્યે પ્રતિમા ૧૧૭ તથા દહેરી ૪૩ મધ્યે

૯૬

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

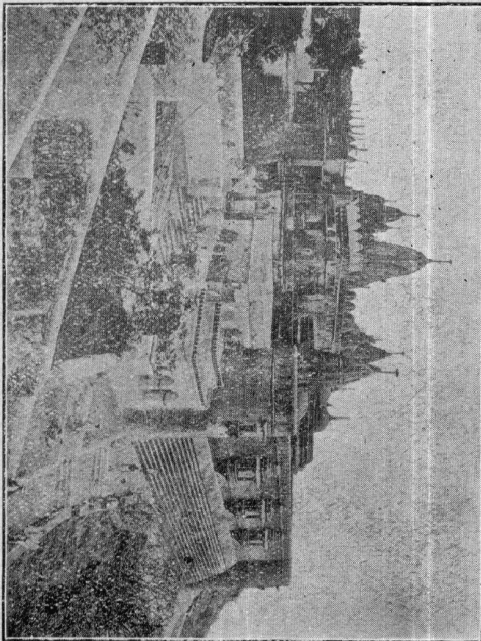
પ્રતિમા ૨૦૬ મળી કુલ પ્રતિમા ૩૨૩ છે. પોળના બહાર બે બાબુ બે નાના કુડો પાણીના આવેલા છે તથા ગોઠીના ઉત્તારાની ચોરડી એક બાબુપર આવેલી છે. આ ટુંકનો વહીવટ માલિકે બે વરસથી ઉચક રકમ આપીને કાયમને માટે શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીને સોંપી દીધો છે. જે સ્તુત્ય પગલું ભર્યું કહેવાય. આશા છે કે અન્ય ટુંકોવાળા પણ તેઓશ્રીને પગલે ચાલી શોભા વધારશે.

ઉજમખાઈની ટુંક-ઉજમવસી.

ઉજમખાઈ તે અમદાવાદના પ્રખ્યાત નગરશેઠ પ્રેમાભાઈના કુટુંબના હોવાથી લોકો ઉજમકુટુંબના નામે પણ ઓળખે છે. આ ટુંકને નંદિશ્વરની પણ ટુંકથી ઓળખવામાં આવે છે. ઉક્ત શેઠાણીએ સુંદર નકશીવાળી પથ્થરની જાળીવાળા કિલ્લે બંધ કરી તેની અંદર સતાવન ચૌમુખની રચના કરી છે. સતાવન શ્રૃંગ જુદા જુદા ગિરીપર્વતોથી ઓળખાય છે. આ રચનાવાળા ચૌમુખના સમુહને નંદિશ્વરદ્વીપ કહે છે. શેઠાણી મજકૂરે અમદાવાદમાં અષ્ટાપદનાં દહેરામાં આજ તલાખતે નંદિશ્વરદ્વીપનું દહેડું બંધાવી લક્ષ્મિનો સફળ્ય કરી અપૂર્વ પુન્યોપાર્જન કરી નામને અમર કર્યું છે. આ ટુંકમાં ત્રણ દહેરાં અને બે દહેરીમાં કુલ પ્રતિમાજી નીચે મુજબ છે.

૧ નંદિશ્વરદ્વીપનું દહેડું—શેઠાણી ઉજમકુટુંબ સં. ૧૮૯૩ માં બંધાવેલ છે.

શ્રી અમરદાંદ બિચરદાસ તમામ જ્ઞાતા જૈન પુસ્તકો તથા ફેડાઓ વેચનાર પાલીતાણા.

ઉજ્જવિયાની દુક.

સિદ્ધાયળનું વર્ણન.

૯૫

૨ કુંથુનાથનું દહેરું—સં. ૧૮૪૩ માં ડાહ્યાભાઈ શેઠનું
ખંધાવેલ છે.

૩ શાંતિજિનનું દહેરું—જેને પરસનખાઈનું ખંધાવેલ છે.

આ ટુંકમાં ત્રણ દહેરાં અને બે દહેરીમાં મળી કુલ
પ્રતિમા ૨૭૪ છે. વહીવટ શેઠ હેમાભાઈ વખતચંદવાળા
ચલાવતા હતા, પરંતુ તેમણે પોતાની ટુંકની સાથે આ પાંચ
ટુંક શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીને સુપ્રત કરી હોવાથી શેઠ
આણંદજી કલ્યાણજી વહીવટ કરે છે. અંદરના ભાગમાં દહે-
રીઓ થઈ શકે તેવી જગ્યા સારી છે. તેથી ત્યાં દહેરીઓ થવા
સંભવ છે.

સાકરચંદ પ્રેમચંદની ટુંક યાને સાકરવશી.

છીપાવસી અને પાંડવોનું દહેરું.

અમદાવાદવાળા શેઠ સાકરચંદ પ્રેમચંદે સં. ૧૮૬૩ માં
ટુંક ખંધાવીને પ્રતિષ્ઠા કરી સાકરવસી નામ રાખ્યું છે. ટુંકને
ફરતો કોટ છે. તેમાં ત્રણ દહેરાં અને એકવીશ દહેરીઓ આવે-
લી છે. દહેરાંની વિગત—

૧ ચિંતામણી પાર્શ્વનાથનું દહેરું ૧—શેઠ સાકરચંદ
પ્રેમચંદે સં ૧૮૬૩ માં ખંધાવ્યું છે, મૂળનાયક પંચધા-
તુના મોટાં બિંબશ્રી ચિંતામણી પાર્શ્વનાથજી છે.

૨ પદ્મપ્રભુનું દહેરું ૧—શેઠ લલ્લુભાઈ જમનાદાસનું સં
૧૮૬૩ માં ખંધાવેલ છે.

૯૮

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૩ પદ્મપ્રભુનું દહેરૂં ૧—શેઠ મગનભાઈ કરમચંદનું સં. ૧૮૬૩ માં બંધાવેલ છે.

ઉપર મુજબ દહેરાં ૩ માં પ્રતિમા ૬૨ અને દહેરી ૩૧ માં પ્રતિમા ૮૭ છે. એકંદર પ્રતિમા ૧૪૯ છે. વહીવટ શેઠ તરફથી વારસદાર અંબાલાલ સારાભાઈ ચલાવે છે.

છીપાવસી.

આ ટુંક ઘણી નાની દહેરાંના આકારે સં. ૧૭૯૧ માં છીપા (ભાવસાર) લોકે બંધાવી છે. તેમાં ત્રણ દહેરાં અને ચાર દહેરીઓ છે. દહેરાંની વિગત—

૧ ઋષભદેવનું દહેરૂં ૧—આ દહેરૂં છીપા લોકે બંધાવી સં. ૧૭૯૧ માં પ્રતિષ્ઠા કરી.

૨ શ્રી પ્રભુનું દહેરૂં ૧—સં. ૧૭૮૮ માં બંધાયું છે. તે સાકરવસીના ગઢ જોડે આવેલ છે.

૩ શ્રી નેમનાથનું દહેરૂં ૧—શા. હરખચંદ શીવચંદ સં. ૧૭૯૪ માં બંધાયું છે.

આ દહેરાં પાસે અજિતનાથ અને શાંતિનાથની બે દહેરીઓ સામસામે હતી. તેથી ચૈત્યવંદન કરતાં પૂઠ પડતી હોવાના કારણે યુગ પ્રધાન મુનિશ્રુદરસૂરિ મહારાજે અજિતશાંતિ સ્તવ બનાવીને ભણતાંજ ઉક્ત બંને દહેરી જોડાજોડ થવા પામી તે અઘાપી વિઘ્નમાન છે. આ ટુંકનો વહીવટ શેઠ આશુદંભ કડ્યાણુ કરે છે.

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૯૯

દહેરાં ૩ માં પ્રતિમા ૧૨ દહેરી ૪ માં પ્રતિમા ૧૫ મળી એકંદર પ્રતિમા ૨૭ છે.

પાંડવોનું દહેરું.

ચોમુખની ટુંકની પાછળની ખારી પાસે આ દહેરું આવ્યું છે. તેમાં બે દહેરાં છે. તે બેઉ એક પાકા કમ્પાઉન્ડમાં આવેલા છે. મૂળ દહેરામાં પ્રખાસણ ઉપર પાંચ પાંડવોની પાંચ ઉભી મૂર્તિઓ સુંદર આકૃતિવાળી છે. અને પડખે ગોખમાં માતા કુંતીની મૂર્તિ છે. તેની સામેના ગોખમાં સતિ દ્રૌપદીની મૂર્તિ છે. કુલ સાત મૂર્તિઓ છે. પાસેના વિભાગ ઉપર ધનુર્ધારીઓ જેવી આકૃતિના પૂતલાંઓ પરથી દહેરાંની પ્રાચિનતા સાબીત થાય છે.

ખીજું પછવાડે દહેરું સહસ્રકુટનું છે. તે સં. ૧૮૬૦ માં સુરતવાળા ખુબચંદ મયાલાઈ લાલચંદે બંધાવ્યું છે. તેમાં પ્રતિમા ૧૦૨૪ સહસ્રકુટ પથ્થરમાં આવેલી છે. ભીંતને ઓથારે ચૌદરાજ લોક પુરુષાકારે તદ્દન આરસનો છે. ખીજી બાજુ સમોસરણ તથા સિદ્ધચક્રની રચનાનો આરસપહાણ ભીંતે જડેલો છે. સદરહુ દહેરાંનો વહીવટ શેઠ આણંદજી કન્યાણજી કરે છે.

૧૦૦

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

મકરણ ૧૪ મું.

ૐ ચૌમુખજીની ટુંક અને ખરત્તરવસી. ૐ

જુલાઈના પ્રદેશમાંથી શ્રી ચૌમુખજીની ટુંકનું શિખર (શૃંગ) દેખાય છે. દેખાતા વિભાગના જોઈને લાવિકેા સદરહુ શિખરના દર્શન કરી આખા ગિરીરાજના દર્શન કર્યાનો લાલ

મનઃશુદ્ધિએ મેળવે છે. પર્વતની છેક ઉંચાણમાં અમદાવાદ-વાળા શેઠ સદા સોમજીએ સંવત ૧૬૭૫ માં આ ટુંક બંધાવી, તેમાં ખુદ ચૌમુખજીનું દહેરું બંધાવતા છપન હજાર રૂપિયાના દોરડાં તૂટ્યા છે. મૂળનાયકજીના બિંબો મોટા કદના ચારે બાજુ સમનાસાએ શોભિત શ્રી ઋષભદેવના છે. મોટી (પહેલી) ટુંકની પેઠે આ ટુંકના પથુ બે ભાગ પડે છે. ચૌમુખજીના બહારના વિભાગને ખરત્તરવસી કહે છે.

ચૌમુખજીમાં મોટાં અગિયાર દહેરાં અને ચુમ્મોતેર દહેરીઓ આવેલી છે. તેમાં દહેરાંની વિગત નીચે—

૧ ઋષભદેવ ચૌમુખજીનું દહેરું. ૧—અમદાવાળા શેઠ સદા સોમજીએ સં. ૧૬૭૫ માં બંધાવીને પ્રતિષ્ઠા કરાવી છે.

સિદ્ધાચળનું વણુ ન.

૧૦૧

૨ પુંડરિક સ્વામીનું દહેરું. ૧—સં. ૧૬૭૫ માં પ્રતિષ્ઠા કરાવી છે.

૩ સહસ્રકુટનું દહેરું. ૧—અમદાવાદવાળા ડાહ્યાભાઈ શેઠે બંધાવ્યું છે.

૪ શાંતિનાથનું દહેરું. ૧—સં. ૧૬૭૫ માં શેઠ સુંદરદાસ રતનજીએ બંધાવેલ છે.

૫ શાંતિનાથનું દહેરું. સં. ૧૬૭૫ માં સુંદરદાસ રતનજીએ બંધાવેલ છે.

૬ પાર્શ્વનાથનું દહેરું. ૧—સં. ૧૮૫૬ માં પ્રતિષ્ઠા થઈ છે.

૭ પાર્શ્વનાથનું દહેરું. ૧—શેઠ ખીમજી સોમજીએ સં. ૧૬૭૫ માં બંધાવ્યું છે.

૮ શાંતિનાથનું દહેરું. ૧—સં. ૧૬૭૫ માં અમદાવાદવાળાનું બંધાવેલ છે. આ દહેરામાં એક ચોવિંશી પાષાણુ માં ત્રણ ચોવિંશીની એક એમ પ્રતિમા ગણુ છે.

૯ સિમંધર જિનનું દહેરું. ૧—સં. ૧૭૮૪ માં શા. કરમચંદ હીરાચંદ અમદાવાદવાળે બંધાવ્યું છે.

૧૦ શ્રી પ્રભુનું દહેરું. ૧—આરસનું. અજમેરવાળા ધનરૂપભલે બંધાવ્યું છે.

૧૧ અજિતનાથનું દહેરું. ૧—ભણસાલી કમલસી સેના અમદાવાદવાળાનું બંધાવેલ છે.

એ રીતે મોટાં દહેરાં ૧૧ માં પ્રતિમા ૪૧૨ તથા ભમ-

૧૦૨

સિક્ષાચળનું વર્ણન.

તિમાં દહેરીઓ ૭૪ માં પ્રતિમા ૨૯૧ છે. મળી કુલ પ્રતિમા ૭૦૨ છે. તથા કુલ પગલાં જોડી ૪૨૫૯ છે. ટુંકને ફરતો કોટ છે. આ ટુંકનો વહીવટ શેઠ આણંદજી કચ્છાણજી સંભાળે છે.

ખરતરવસી.

ચોમુખની ટુંકનો આ અર્ધ ભાગ છે. જે હનુમાનદ્વારથી નવટુંકને રસ્તે જઈએ, તો પ્રથમ ચોમુખની ટુંકમાં જવાય છે. ને ત્યાં આગળ પશુ આ નિચે લખેલાં દહેરાંનાજ દર્શન થાય છે.
૧૨ સુમતીનાથનું દેહેરું ૧—આખૂ હર્ષચંદ ગુલેછા મુશી-
દાબાદવાળાનું સં. ૧૮૯૩ માં બંધાવેલું છે.

૧૩ સંભવનાથનું „ ૧—આખૂ પ્રતાપસિંહ દુગ્ગડનું સં.
૧૮૯૩ માં બંધાવેલું છે.

૧૪ રૂપલદેવનું „ ૧—આખૂ ઈંદ્રચંદ નાહાલચંદનું સં.
૧૮૯૧ માં બંધાવેલું છે.

૧૫ ચંદ્રપ્રભુનું „ ૧—ગામ હાલાકંડીવાળાનું સં. ૧૮૯૩
માં બંધાવેલું છે.

૧૬ ચંદ્રપ્રભુનું „ ૧—શેઠ નરશી નાથા કચ્છીનું સં. ૧૯૦૩
માં બંધાવેલ છે.

૧૭ માઝદેવીનું „ આ દહેરું જીનું છે.

૧૮ અલિનંદનનું દહેરું ૧ } કચ્છી શેઠ નરશી કેશવજીએ
યાને } સં. ૧૯૨૧ માં અંજનસલાકા
અગીયારમી નવી ટુંક. } કરીને બંધાવેલ છે. જેનું મુહુર્ત

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૧૦૩

બરાબર નહીં હોવાથી એકઠા થયેલ ચાત્રુમાંથી અને ગામમાંથી હબારો માણસ મરણ પામ્યા હતા કે જેની લાસોને બાળવાને બળતણ પણ નહીં પહોંચી વળવાથી ગાડાંઓ ભરીને લાસો ફેંકી દેવામાં આવેલ હતી. જેથી ‘ કેસવજી નાયકનો કેર ’ એ ઉપનામ સંજ્ઞાથી તે અજ્ઞનશલાકા ઓળખાય છે. શેઠશ્રીએ ફક્ત એક દહેરું વિશાળ જગ્યા છુટી રાખીને બાંધેલ તેમાં તેમના પૌત્ર શેઠ જેઠુભાઈના કાર્યભારમાં મુનિમ વલ્લભજી વસ્તા-એ છુટી જગ્યામાં ધીમે ધીમે મૂળ દહેરાને ફરતી ભમતીની દહેરીઓ બંધાવી તે સામે પુંડરિકજીની સ્થાપના કરી છે. ને ફરતો કિલ્લો કરી નવી ટુંક બંધાવવાને ભાગ્યશાળી તેઓ થયા ને યાત્રીકો અગીયારમી ટુંકને હર્ષદ્વાસવડે ભેટવાને ભાગ્યશાળી બને છે. ઉપરના દહેરાં સાતે ડાબા હાથ તરફની લાઈન ઉપરના છે. હવે જમણા હાથ તરફના દહેરાંના દર્શન કરાવીને આખા શત્રુજય તિર્થરાજના નાના મોટાં દહેરાં, દહેરીઓ, ને કોટની અંદરની જગ્યા પૂર્ણ કરીએ છીએ.

૧૯ ચોમુખજીનું દહેરું ૧—કચ્છી બાઈ વેલુબાઈએ સં. ૧૭૯૧ માં બંધાવેલ છે.

૨૦ ચંદ્રપ્રભુનું ,, ૧—બાબૂ હર્ષચંદ હુગડનું સં. ૧૮૮૫ માં બંધાવેલ છે.

૨૧ અજિતનાથનું ,, ૧—લખનોરવાળા શેઠ કાળીદાસ ચુનીલાલનું સં. ૧૮૮૮ માં બંધાવેલ છે.

૧૦૪

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૨૨ કુંથુનાથનું દહેરું ૧—શેઠ હિમતલાલ લૂણીઆનું સં. ૧૮૮૭ માં બંધાવેલ છે.

૨૩ શાંતિનાથનું દહેરું ૧—જે હજાર વર્ષ પૂર્વે થોડા વરસ ઉપર એટલે વીર. સં. ૨૧૪૦ અગાઉ સંપ્રતિ રાજ્યે બંધાવેલ છે. જીર્ણકામ દહેરાનું ઘણું કરીને ઘણી વખત કરાવવામાં આવ્યું છે. હાલ દહેરાને જિર્ણોદ્ધારમાં રંગમંડપની કિનારીએ લોખંડના સળીયાવાળી જાળી કરાવી છે. તે ભીંતો જોની ચિત્રોથી ચિત્રીત કરી ઇંગ્રેજ કલરથી સુશોભીત કરાવી ખિલોરી કાચનું સુંદર ઝાડ ભાવનગર નિવાસી શા. આણંદજી પુરૂષોત્તમે ટંગાવેલ છે.

તિર્થરાજને ફરતો અંદરનો મોટો કિલ્લો અહીં આવે છે ને ચોમુખજીની ટુંકનો પ્રથમ દરવાજો આવે છે. અહીં ચોકી--પહેરો બેસે છે. તે ચાત્રુ પાસેથી લાકડી, મોજાં કે ખીજા કોઈ પણ પ્રકારના હથિયારાદિ લઈ લે છે ને તે મોટી ટુંકે મોકલી આપે છે. જો પાછા તેજ રસ્તે થઈને ઉતરવું હોય તો તેઓનો સામાન ત્યાંજ રાખી મૂકાય છે, ને સોંપી દેવાય છે. આ દરવાજાના કોટની રાંગે થઈને એક સિંધો રસ્તો અદ્ભુતજીના દહેરાના મોટા પગથીયાં આગળ નીકળે છે.

આ ચોકમાં એક સુંદર ઉતારો બંધાયો છે અને એક કુંડ 'વલ્લભકુંડ' શેઠ નરસી કેશવજી તરફથી મુનિમ વલ્લભજી

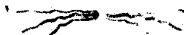
સિદ્ધાચળનું વર્ણન

૧૦૫

ભાઈએ કાળજી રાખીને બંધાવી, આ રસ્તે પાણી પીવાની સગવડના સાધનમાં ઉમેરો કર્યો છે.

અહીં કીલ્લાના છેડા ઉપર ‘ અંગારશા ’ પીરની કબર છે. અને એક ચોરડી ફકીરને રહેવા સારૂ છે. અંગારશા એક પીર-મરદ, શાહાબૂદ્દીન ગોરીના વખતમાં થઈ ગયો છે, તેનું અપર નામ હીંજે હતું. તેમની કબરની ઉત્પત્તિ મી. કોરડીયા ગુલાબચંદ શામજીએ સૌરાષ્ટ્રની જુની તવારીખ નામના પુસ્તકમાંથી મેળવીને બહાર પાડેલ છે. થોડાં વરસ ઉપર જૈન અને જૈનેતર અહિં ઘણી માનતા ચડાવતા હતા. હાલ તે રશમ ઘણીજ ઓછી થઈ ગઈ છે. અહીંથી કિલ્લાની બહાર નીકળવાને બારી આવે છે.

એવી રીતે મોટી નવ ટુંક પોતપોતાના કિલ્લા અને દરવાજાઓથી સંરક્ષિત છે. તે દરેકના કિલ્લામાં અકેકી બીજી બારી (નાનો દરવાજો) છે કે જેમાંથી એક બીજામાં આવ જાય થઈ શકે છે, ને તે નવે કિલ્લાનો સમાવેશ કરતા એક મોટા કિલ્લાથી થયો છે. ઇતિ સંપૂર્ણ.

૧૦૬

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

તિર્થાધિરાજ શ્રી સિદ્ધાચળની કુલ ટુંકોના ટુંકવાર કુલ દહેરાં
દહેરીઓ અને એકંદર પ્રતિમાઓ તથા પગલાં જોડીનો કોડો.

ટુંકનું નામ.	વિભાગનું નામ.	દહેરાંની સંખ્યા.	દહેરીની સંખ્યા.	કુલ પ્રતિ-માની સંખ્યા.	કુલ પગલાં જોડીની સંખ્યા.
આદિશ્વર ભગવા- નની ટુંક ૧ લી.	રતનપોળ વિમલવસી	૨૦ ૩૪	૨૩૪ ૫૯	૩૩૧૫ ૧૪૫૧	૧૬૬૩ ૨૦૯
મોતીશાની ટુંક ૨૭	નરશીકેસવજી	૨	૭૦	૭૦૦	૨
બાલાભાઈની ટુંક ૩ જી	અદ્ભુતજીના દેરા સાથે	૧૬	૧૩૨	૨૪૬૩	૧૪૫૭
પ્રેમચંદ મોદીની ટુંક ૪ થી		૬	૧૩	૩૦૨	૨
સેઠ હેમાભાઈની ટુંક ૫ મી		૭	૫૧	૪૮૦	૧૪૬૦
ઉજમબાઈની ટુંક ૬ ઠી		૪	૪૩	૩૨૩	૩
સાકરચંદ પ્રેમચંદની ટુંક ૭ મી		૩	૨	૨૭૪	૦
છીપાવસીની ટુંક ૮ મી	પાંડવના બંને દહેરાં સાથે	૩	૩૧	૧૪૯	૯
ચોમુખજીની ટુંક ૯ મી	ચોમુખજી ખરતરવસી	૫	૪	૧૦૩૬	૦
	નરશીકેસવજી	૧૨ ૧૧ ૧	૭૪ ,૦ ૧૮	૭૦૩ ૧૭૩ ૧૦૫	૪૧૫૬
		૧૨૪	૭૩૯	૧૧૪૭૪	૮૯૬૧

કુલ એકંદર. મોટાં દહેરાં. દહેરીઓ. પ્રતિમા. પાદુકા જોડ.

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૧૦૭

શ્રી શેત્રુંજય તિર્થરાજની મોટી નવ ટુંકમાં ઉપર મુજબ દેહેરાં અને દેહેરીઓ ઉપરાંત નાના ગોખ ઘણાં છે; તેમજ કોઠામાં બતાવેલ પ્રતિમાનો કુલ આંકડો ખાસ નાની મોટી પાષાણનીજ પ્રતિમા બાણવી. ચાર સહસ્રકુટની ચાર હજાર ભેગી સમજવી. તદુપરાંત ધાતુની પ્રતિમા, સિદ્ધચક્ર અષ્ટ-મંગલિકલ, ઑં, હ્રીંકાર, પતરાં, દેવ દેવીઓ, શેઠ શેઠાણીઓ, અને આચાર્યો-મુનિરાજ વિગેરેની પણ પ્રતિમા-મૂર્તિઓ ઘણી છે. તે સર્વેને ત્રિકરણ શુદ્ધે ત્રિઝાલવંદણા હો. અસ્તુ.

મુકરણ ૧૫ મું.

કિલ્લા બહાર પાગથીની જગ્યાઓ, અને પ્રદક્ષિણા.

દેવકીના છ પુત્રોની દહેરી.

કૃષ્ણની માતા દેવકીજીને છ પુત્રો હતા. જે બહાર ઉછર્યા હતા. વળી છ ભાઈનો રાસ છે તે પણ આ છ ભાઈ સમજવા. આ પટ્ટ (છ) દેવકી પુત્રોએ શ્રી નેમિશ્વર ભગવાનના મુખથી પોતાનો નિર્વાણ શ્રી સિદ્ધાચળ ઉપર થવાનો શ્રવણી છએ

૧૦૮

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

બધું અદ્વાયુ બાણી તિર્થરાજ ઉપર રામપોળની બારીના સામે શેત્રુંજિય નદીના રસ્તાના મોખરાવાળી ટેકરી પાસે અણુ-સણુ કરી સુક્તિપદને પામ્યા હોવાથી ત્યાં દહેરી બંધાવવામાં આવી છે.

ભાઠીના વીરડાની દહેરી.

પાલીતાણામાં તળેટી રોડ ઉપર કચ્છાણુ વિમળની દહેરીના જમણે પડખેના રસ્તે થઈ બે ગાઉપર શેત્રુંજિય નદી નહાઈને ચઢતા પ્રથમજ જગ્યાએ પાણીની પરબ એસાડવામાં આવે છે તેને ભાઠીનો વીરડો કહે છે. ત્યાં એક દહેરીમાં શ્રી આદિનાથની પાદુકા ભેડી ૧ છે. ત્યાં થઈ દાદાની ટુંકમાં જતા અર્ધ ભાગના રસ્તા ઉપર દહેરી અને વિસામો એક આવે છે. તેની પાસે પાણીનો એક કુંડ છે. તે વિસામો અને કુંડ રાધનપુરવાળા મસાલીયાનો બંધાવેલ છે. શેત્રુંજી નદી નહાઈને ચડવાની આ પાગ છે.

રોહિશાળાની પાગ.

છ ગાઉની પ્રદક્ષિણાવાળા રસ્તે એટલે રામપોળની બારીએથી જમણા હાથને રસ્તે થઈને જતાં એક દહેરીમાં શ્રી આદિનાથના પાદુકા ભેડી ૧ છે. તથા પાસે એક કુંડ પાણીનો છે. આ ઠેકાણે થોડે દૂર એક ધર્મશાળા યાત્રુના સુખને ખાતર થોડા વરસથી બંધાવવામાં આવી છે.

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૧૦૯

ઘેટીની પાગ-યાને બે જાત્રા.

મોટી ટુંકથી બહાર નીકળી નવટુંકના રસ્તે જતાં સીધે સન્સુખના રસ્તે કિલ્લાની બારીમાંથી બહાર નીકળીને જતાં આદિપુર (આદપર) ગામડાને છેડે આ પાગ આવે છે. અર્ધ રસ્તે પ્રથમ એક દેહેરી આવે છે. તેમાં ચોવીસ તિર્થકરના ચરણકમળ છે. તેના પાસે પાણીનો કુંડ અને વિસામા સાડ જગ્યા ખુલ્લી સ્વચ્છ છે. ત્યાંથી આદપર ગામને મથાળેના ભાગ દેહેરી ૧ ફરતી જાગી ખાંધેલી અને અંદરની ભીંતને સુંદર ચીત્રિત કરેલ છે. તેમાં આદિનાથ આદિ ચોવીસ તિર્થકરના પગલાં જોડ છે. અહીંથી પાછું ઉપર ચડીને દાદાના દર્શન કરતાં બે જાત્રા કરી વહે છે—કહેવાય છે.

દોઢ ગાઉની પ્રદક્ષિણા.

રામપોળની બારીથી બહારના ભાગમાં કિલ્લાની કોરના બાજુના રસ્તેથી ફરતા નવે ટુંકને ફરી બહાર બારીએથી હનુમાન દ્વાર આવી દાદાની ટુંકમાં જઈ દર્શન કરવામાં આવે છે. ત્યારે દોઢ ગાઉની પ્રદક્ષિણા પૂર્ણ થાય છે.

૧૧૦

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

મુકપ્પણ ૧૬ મું.

ૐ છ ગાઉની પ્રદક્ષિણા. ૐ

હેરી ૧-ઊલકાજલ નામે ઓળખાય છે. તેમાં આદિનાથની પાહુકા છે અહીં એકપોલારવાળો ખાડો છે તે માટે એમ બોલાય છે કે પૂર્વે દાદાનું નમણુ અહીં જમીન વાટે દહેરીમાંથી

રેડતા ત્યાંથી ચાલ્યું આવતું. હાલ ખારોટ લોકો છ ગાઉ ફરવાના દિવસે સદરહુ ખાડામાં નમણુનું પાણી લાવીને ભરે છે.

દહેરી ૨ ચિદ્વણ તલાવડી ઉપર તેમાં અન્નિતનાથ અને શાંતિનાથની પાહુકા છે. પાસે સિદ્ધસદલા છે. તેના ઉપર સુતા સુતા ચાતો બેસીને યાત્રાળુઓ યથાશક્તિ કાઉસગ કરીને આજોડે છે.

‘ સિદ્ધણ તલાવડીનો મહિમા. ’

વર્તમાન શાસનપતિ શ્રી મહાવીર સ્વામીના પદોધર ગણુધર શ્રી સુધર્માસ્વામિના મહા તપસ્વી શિષ્ય ચિદ્વણ મુનિ પશ્ચિમ દિશાએથી ઘણા માણસોના સમુહથી વિંટળાઈને શ્રી વિમળાચળ તિથે આવતા હતા તેવામાં દશ યોજન

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૧૧૧

ઉપર ચડતાં માણસોને જીવ જાય તેવી તૃષા લાગી. એટલે સંઘે મુનિને કહ્યું કે હે ! લખ્ધિવંત ? પ્રભુના ચરણકમળ જોયા વિના અમારા પ્રાણ ક્ષેકટ પાણી વિનાં જતાં રહેશે. સંઘને પીડિત જોઈને મુનિરાજે પાણી દેખાડ્યું, ત્યારે માણસો યોડ્યા કે આટલા પાણીથી તૃષા શાન્ત થાય તેમ નથી માટે અમે સુખી થઈએ તેમ કરો. એટલે સંઘના લોકોનું સાનિધ્ય ઇચ્છતા મુનિરાજે પોતાની તપ લખ્ધિથી પાણી કરીને મોટું તળાવ બનાવ્યું. તેમાંથી પાણી પીઈને લોકો શાન્ત થઈને આનંદ પામ્યા. સંઘના ઉપરોધથી ચિદ્વાણ મુનિએ તપ પ્રભાવથી તલાવડી બનાવી તેનું નામ ચિદ્વાણ નામ સ્થાપ્યું. માટે તે પવિત્ર છે. તેના પાનથી, સ્નાનથી, ને જિનના અભિષેકથી પાપની શુદ્ધિ થાય છે તે પાણીથી મનુષ્યો સ્નાન કરીને તથા જિન ચરણોને શુદ્ધ લાવે પખાલે તે એકાવતારી થાય છે. ને મોક્ષ મેળવે છે.

દહેરી ૧ ભાડવા ડુંગર નામની ટેકરી ઉપર. ત્યાં સાડીઆઠ કરોડ મુનિ સાથે કૃષ્ણ વાસુદેવના પુત્રો સાંખ અને પ્રહુમ્ન સિદ્ધિપદ વર્ચા છે. કાગણ શુદ્ધ ૧૩ ના દિવસે છ ગાઉનો ભારી મહિમા આ ટેકરીને આભારી છે.

દહેરી ૧ સિદ્ધવડ (જુની તળેટી) આદિનાથના પાદુકાની. અહિં પાણીની વાવ્ય છે ને યાત્રાળુ ભાતુ વાપરે છે. આ ઠેકાણે અનંત મુનિઓ મોક્ષે ગયા છે. ડુંગર ઉપર આ રસ્તો રામપોળની બારી પાસેથી છે. ફરીને બપો-

૧૧૨

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

રના ત્રણ ચાર વાગે ગામમાં આવી જવાય છે. સિદ્ધવ-
ડથી બેલગાડી વિગેરે વાહન મળે છે. સિદ્ધવડથી ફક્ત
બે ગાઉ પાલીતાણા છે.

બાર ગાઉની પ્રદક્ષિણા.

શત્રુજિય નદીના કાંઠે ‘ પાંડેરિયું ’ નામે ગામ થઈ
નદી ઉતરીને ‘ ભાંડારિયા ’ નામે ગામ જવાય છે. તેમાં શ્રા-
વકના ઘર ૨૦ છે. દહેરૂં એક મેડા ઉપર છે, ત્યાં દર્શન કરી
બોદાનો નેસ નામે ગામ જઈને ત્યાં શેઠ આણંદજી કલ્યાણ-
જીની આંધેલી ધર્મશાળામાં ઉતારો કરીને તળાટી રૂપ
વાવડી પાસેથી

‘ કદંબગિરિ ’

નામના ડુંગર ઉપર ચડવું. ગઈ ચોવીશીના બીજા તિર્થ-
કર નિરવાણીના કદંબનામા ગણુધર એક કોડ મુનિ સાથે મોક્ષે
ગયાં છે. તેથી તિર્થ પ્રવર્તન થયું છે.

દહેરી ૧ મૈલ ૨ ડુંગર ઉપર ચડતાં આવે છે. તેમાં કદંબ
ગણુધરના અને આદિનાથના પગલા છે. પાસે ઔષધિઓ તથા
પાણીમા છે. આ ઠેકાણે ફાગણ શુદ્ધ ૧૪ ના દિવસે હોળી પ્ર-
ગટે છે તેથી તે દિવસને કમળાની હોળી એવે નામે ગુજરાતી
લોક બોલે છે.

આ નેસનો મુલક કામલીઆ જાતના લોકોનો હોવાથી
કદંબગિરિને કમળાનો ડુંગર કહેવામાં આવે છે.

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૧૧૩

‘ કદંબગિરિનો મહિમા અને પ્રભાવ. ’

ગઈ ચોવીસીના બીજા નિર્વાણીનામા તિર્થંકરના કદંબ નામે ગણધર એક કોડ મુનિ સાથે ઇહાં મોકલે ગયા છે. તેથી તિર્થ થઈને મહિમા પ્રસર્યો છે.

આ ડુંગર ઉપર મહા પ્રભાવિક વન, ઔષધિઓ અને રસ-વાપિકા છે અને કદપવૃક્ષો પણ છે. દિવાળીને દિવસે, શુભવારે, ઉત્તરાયણ સંક્રાંતિ હોતે છતે અહીં મંડળ કરવાથી દેવો પ્રત્યક્ષ થાય છે. કોઈ ઠેકાણે ઔષધિ આદિ વસ્તુ ન હોય તે આ પર્વતપર છે.

‘ હસ્તિગિરી. ’

કદંબગિરિથી એક ગાઉ ચોક ગામને પાદર શત્રુંજિય નદિ છે. તે ઓળંગીને ડુંગર ઉપર ચડાય છે. ઉંચો બે માઈલને આશરે છે. તેના ઉપર દહેરી ૧ આદિનાથના પાદુકાની છે. આ હસ્તિગિરિ તિર્થ થવાનું કારણ એ કે ભરત રાજા (ભરત ચક્રવર્તિ) ના હાથીઓ આ સ્થળે મરણ પામીને સ્વર્ગે ગયા. ત્યાંથી હાથીના જીવ દેવતાઓએ ભરતને નમસ્કાર કરીને તિર્થ પ્રભાવિક ઉપકાર માન્યો. ને દેવ હાથીના સ્મરણ નિમિત્તે હસ્તિગિરિ તિર્થ પ્રવર્તન કર્યું. ચોક ગામમાં એક દેરાસર છે. ને વિશાળ ધર્મશાળા છે. ત્યાં સંઘ પડાવ કરીને જમે છે. ને જાત્રા કરીને જાળીઆ ગામને રસ્તે થઈ પાલીતાણે જાય છે. બાર ગાઉનો રસ્તો બેલગાડીનો બે દિવસનો છે.

૧૧૪

સિક્ષાયણનું વર્ણન.

પ્રકરણ ૧૭ મું.

—ઉ ‘શત્રુજય તિર્થની ‘પંચતિર્થી’ ના ગામો’—

છે નિયમના સજ્જનાર આ અવસર્પિણીઆરાના આજ પુરૂષ પ્રથમ તિર્થકર આદિનાથ આ રીષ-ભદ્રેવ થયા. તેઓ આ ગિરીરાજ ઉપર પૂર્વે નવાણું વાર આવી જવાથી અનંત લાલ સિક્કાંતે વર્ણવ્યો છે. જેથી લબ્ય પ્રાણીઓ આ તિર્થની નવાણું યાત્રા વિધી યુક્ત કરીને મોક્ષના સુખની વાંછા રાખે છે. ત્રીકરણુ શુદ્ધે આ ગિરી-રાજનું વંદન, પૂજન, ને સ્પર્શન ત્રીજે કે પાંચમે ભવે મુક્તિનું આપનાર થાય છે. નવાણું યાત્રા કરનારા નિચે મુજબ પંચતિર્થી કરે છે. ખાલીતાણાથી ઘેરી થઇ.

‘પંચતિર્થીના ગામો.’

૧ જેસર શ્રી પાલીતાણેથી મેલમાડીને રસ્તે ઘેરી, હાથસણી ઉપર થઇ અહીં આવે છે. તેમા દહેડ ૧ મૂલનાયક સ્થિભદ્રેવ છે. ઉતરવાને ધર્મશાળા તેમજ ઉપાશ્રય છે. ત્યાંથી

૨ છાપરીઆળી—ગામ આવે છે. ત્યાં દહેડ ૧ છે. ઉતરવાને ધર્મશાળા છે. આ ગામ ભાવનગરના ભૂપે ખોડા ઢા-

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૧૧૫

રને ચરી ખાવાને શેઠ આણુંદળ કલ્યાણજીને આપ્યું છે. ત્યાંથી ખુંટવડા થઈ

૩ મહુવા—જવાય છે. આ ગામ મોટું છે. તેમજ બંદર છે. મુંબઈની આગબોટ ત્યાં આવે છે. તેમાં દહેરૂં ૧ મહાવીરસ્વામિનું જીનું છે. તેમાં બિંબ પણ મહાવીરસ્વામિ જીવતા હતા, તે પહેલાનું ભરાવેલ છે. તેથી જીવિત્ સ્વામિની પ્રતિમા કહેવાય છે. ઉતરવાને ધર્મશાળા છે. ઉપાશ્રય અને જૈન પાઠશાળા તથા જૈન કન્યાશાળા છે. ત્યાંથી.

૪ દાઠા—આવે છે. તેમાં દહેરૂં ૧ ઉચી બાંધણીનું મૂળનાયક શાંતિનાથ છે. ઉતરવાને ધર્મશાળા છે, તેમજ જૈન પાઠશાળા છે. ત્યાંથી

૫ તળાજી—અવાય છે. આ બંદર છે. મોટાં વહાણો અહીં મુંબઈ, વલસાડ, ભરૂચ, ને સુરત વિગેરેથી આવે છે. તેમાં દહેરૂં ૧ મુળ નાયક શાંતિનાથ છે, ઉતરવાને નદી ઘાટ ઉપર આવેલી રાય બહાદુર બાપૂ ધનપતિની વિશાળ ધર્મશાળા અને એક બીજી નાની ધર્મશાળા છે. જૈન પાઠશાળા છે. ઉપરાંત પાલીતાણાની પેઠે આંહી ‘તાલધ્વજ’ ગિરી નામે પર્વત છે. તેનો ચઢાવ ગામમાંથી છે ઉચાઈ અરધો મેલ છે. એટલે (બાપૂના તળેટીનાં દહેરાથી પહેલા હડા સૂધીના રસ્તા જેટલો જ છે.) સહેલો એટલો છે કે જો નવાણું કરવી હોય, તો પાંચ દિવસમાં પૂર્ણ થાય. આ ગિરી શેત્રુંજીગિરીનું એક શિખર છે. તેના મૂળનાયક ‘સાચાદેવ’ ઉર્ફે સુમતિનાથ છે. દહેરૂં ઘણું

૧૧૬

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

રમણિય ને શાંતિમય દેખાય છે. ફરતી દહેરીઓ છે તેને ફરતો કિલ્લો છે તેથી ટુંક મનાય છે. ટુંકના પછવાડેના એક ભાગ ઉપર ખારી છે તેમાંથી બહાર નીકળીને ચાળીસેક પગથીઆ ઉંચાણમાં એક ટેકરીપર ‘ ચૌમુખ ’ નું દહેરું છે. આ ડુંગર જો કે નાનો છે તો પણ પોલાણવાળો, ગુફાઓ, ને કેટલીક જુની પૂરાણી જગ્યા જોવાનું અહીં બની આવે છે. તળાબથી

૬ ત્રાપજ—જે ગાઉપર આવેલ છે. તેમાં દહેરું ૧ મૂળનાયક શ્રી પાર્શ્વનાથ છે. ઉતરવાને ધર્મશાળા છે.—ત્યાંથી

૭ તાણુસા—જે ગાઉપર આવે છે. તેમાં દહેરું ૧ મૂળનાયક પાર્શ્વનાથ છે. ઉતરવાને નાની ધર્મશાળા છે. ત્યાંથી

૮ ગોધા—જવાય છે. તે થોડા વરસ ઉપર એક મોટું આખાદ બંદર ગણાતું હતું. હાલ ભાંગી પડ્યું છે. તેમાં દહેરાં ૩ ત્રણ જુના વખતના છે. મોટું દહેરું નવખંડા પાર્શ્વનાથનું છે. તેના ગઢમાં ખીજ ચાર દહેરાં છે. દહેરાંના કારખાનાની ગાદી ‘ કાળા મીઠા ’ ના નામથી આવે છે. ખીજું ચંદ્રપ્રભુનું દહેરું અને ત્રીજું ભરાવળા પાર્શ્વનાથનું છે. ઉતરવાને શેઠ હડીભાઈની ધર્મશાળા છે. હડીભાઈ શેઠના સુપત્તિ મહેતાબ હરકુંવર શેઠાણી આ ગામના જ હતા. વળી અત્રે શ્રાવિકાશાળા ને ઉપાશ્રય પણ છે. હવાપાણી ઘણાં સારા છે. ત્યાંથી

૯ ભાવનગર—અવાય છે. ગામ જોવા લાયક છે. તેમાં ચાર દહેરાં શિખરખંધી અને ત્રણ ઘરદેરાસર છે. મોટું દહેરું

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૧૧૭

આદિશ્વર ભગવાનનું તેમાં બીજા ચાર દહેરાં છે ને તેના વહી-
વટની ગાદી ‘ હોસાભાઈ અલેચંદ ’ ના નામથી ચાલે છે. પાઠ-
શાળા તથા સામાયિકશાળા પણ છે. બીજું ગોડીજીનું દહેરું
તેમાં બીજા ત્રણ દહેરાં છે. ત્રીજું ચંદ્રપ્રભુનું દહેરું તેમાં બીજું
એક દહેરું છે આ દહેરું વડવામાં (ગામનું એક પર) છે. ને
ચાચું દહેરું શ્રી મહાવીરસ્વામીનું છે. આ દહેરાને ફરતો કેટ
તથા સામે પુંડરિકજી અને તપગચ્છીય મુનિ મહારાજ મૂળચં-
દ્રજી અને વૃદ્ધિચંદ્રજીના સ્તુપ ઉપર બે બાજુ આરસની સુંદર
જાળીવાળી નકશીદાર દહેરીઓમાં ચરણકમળ સ્થાપ્યા છે. આ
દહેરું તેઓશ્રીના ઉપદેશથી થવા પામ્યું છે, તથા ગઢની બહાર
બોડીંગના પાછળના ભાગમાં પન્યાસ ગંભીરવિજયજીના સ્તુ-
પની એક દહેરી છે. આ જગ્યા “ દાદા સાહેબ ” નામે પ્રસિદ્ધ
છે. તેમાં એક મોટી ધર્મશાળા અને જૈન બોડીંગ આવેલાં છે
તદુપરાંત શેહરમાં જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા અને જૈન આત્મા-
નંદ સભા અને બંનેની લાઇબ્રેરીઓ વિગેરે છે. આખા કાઠિયા-
વાડનું મોટું શહેર વિદ્યમાનકાળે ગણાય છે. મોટી મોટી આગ-
બોટો અહીં સૂધી આવે છે. રેલ્વે પણ અહીંજ સૂધીજ છે. ત્યાંથી
રેલ્વે રસ્તે ત્રણ ગાઉ ઉપર.

૧૦ વરતેજ—ગામ આવે છે. તેમાં દહેરું ૧ સંભવના-
થનું છે. આ દહેરાંની નકશી જોઈને મનને આનંદ ઉપજાવે છે
ત્યાંથી રેલ્વે રસ્તે

૧૧ શીહોર—ગામ તેટલેજ પંથે આવે છે. તેમાં દહેરું

૧૧૮

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

એક મૂળનાયક શાંતિનાથજીનું છે. ઉતરવાને વિશાળ ધર્મશાળા અને ઉપાશ્રય છે ને જૈન પાઠશાળા વિગેરે છે. આ ગામમાં વીશાઓસવાળની સારી અને સુખી વસ્તી છે ને તેઓનો મોટો જથ્થો વાસણના વેપારી છે. આ ગામમાં ત્રાંબા પીતળના વાસણ તથા સૂંઘવાની તમાકુ સારી બને છે ને ઇતિહાસમાં તેને મોટે પ્રખ્યાત ગણાયું છે. અહીં પંચતિથી પૂર્ણ થાય છે. આ પંચતિથી ભમતાં લગલગ એકઅઠવાડીયું લાગે છે ને ઓછામાં ઓછા ચાર દિવસ લાગે છે.

મુકમળ ૧૮ મું.

શત્રુજય ઉપરની રાયણનો પ્રભાવ અને મહિમા.

ધની ધારાને ઝરતી તથા રિષભદેવ પ્રભુથી ભૂષિત થયેલી પ્રાયઃ શાશ્વતિ આ રાયણ હેઠલ આદિશ્વર ભગવાન સમોસર્યા હતા તેથી વંદનિક પૂજનિક થવા પામી છે. આ રાયણનાં દરેક પાંદડે, દરેક થડે ને દરેક ફળે દેવવાસ છે. મોટે અજાણતાં પણ તેનાં પાંદડાને છેદવાં નહિ.

આ રાયણને સોને, રૂપે, મોતીએ અને ચંદન વડે કરીને જો શુદ્ધ લાવથી મનની એકાગ્રતાએ પૂજે તો સ્વપ્નમાં આવી-

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૧૧૯

ને સઘળું શુભાશુભ કહી આપે છે.

ભૂત અને રાક્ષસાદિથી ભય પામેલ માણસો આ રાયણને પૂજે તો ભયથી મુક્ત થાય છે. અને એકાંતર, તરીયો તાવ આવતો હોય તો ઉતરી જાય છે.

વળી જે મિત્રો થતાં, જે બહેનપણીઓ થતાં આ રાયણને સાક્ષિ રૂપ કરે તો તેઓ ઘણું સુખ પામે છે.

આ રાયણ નિચેની માટી, પડી ગયેલી છાલ અને પડી ગયેલાં પાંદડાનું પાણી કરીને જો શુદ્ધ મન વડે સ્મરણ કરીને ચોપડે તો દુષ્ટ રોગો પણ નાશ પામે છે.

શત્રુન્જય નદીનો મહિમા અને પ્રભાવ.

ગર્ધ ચોત્રીશીના પ્રથમ તિર્થંકર શ્રી કેવળનાણીના સ્નાત્ર માટે ઇશાનેંદ્રે ગંગાને અહીં ઉતારી હતી, તે વૈતાલ્ય પર્વતથી જમીનની અંદરજ વહે છે અને તે શત્રુન્જય પાસે પાછી પ્રગટ થાય છે. તેથી તેનું નામ શત્રુન્જય પડ્યું છે. પવિત્ર જળવાળી, કલ્યાણની કરનારી અને નાના પ્રકારના પ્રભાવથી ભરેલી શત્રુન્જ નદી નીચે પ્રમાણે શોભે છે.

આ નદીના જળના સ્પર્શથી ક્ષીર્તિ, લક્ષ્મિ અને ભુદિ આદિ વસ્તુ પ્રાપ્ત થાય છે અને સિદ્ધિઓ વશ થાય છે. પક્ષીઓ જો પવિત્ર માનીને પાણીનો સ્પર્શ કરે; તો પાપરૂપ મેલ તેને પણ ચોંટતો નથી. નદીના પ્રભાવ માટે કંઈપણ શંકા નહીં કરતાં જેઓ આસ્તા રાખે છે, તેના રોગો આ પાણીથી નાશ

૧૨૦

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

પામે છે. આ નદીનું છ માસ પાણી પીએ ને તેના કાંઠા ઉપરના વૃક્ષોના ફળ ખાય તો, તેના પિત્ત, વાયુ ને કફાદિ રોગો જઈને દેહ કાંતિવાન થાય છે.

વળી વિદ્યાબ્રહ્મને વિદ્યા, રાજ્યબ્રહ્મને રાજ્ય, અને સુખબ્રહ્મને સુખ ક્રિડા માત્રમાં આપે છે. માટે તે ઇંદ્રે ઉતારેલી મહા પ્રભાવવાળી નદીનું પાણી પવિત્ર છે. માટે તેમાં સ્નાન કરી તથા જીનનો અભિષેક કરી અંતરાત્માને શુદ્ધ કરે તે પ્રાણી મોક્ષ સુખ મેળવે છે.

શત્રુજય તિર્થનો મહિમા અને પ્રભાવ.

સદા પ્રાચીન શાશ્વત્ તરણ તારણ પૂજ્ય પવિત્ર તિર્થ શત્રુજયના સિદ્ધાચળ, વિમળાચળ આદિ ઉત્તમ ૨૧ નામ છે તથા ઉત્કૃષ્ટ ૧૦૮ નામ છે. કે જેમના ઉપર અનંતા જીવ મોક્ષ પામ્યા ને પામશે. તર્યા, તરે છે અને તરશે. તેવા સર્વોત્કૃષ્ટ તિર્થનો વિદ્યમાન કાળે મોટા વાર્ષિક ચાર મેળાઓથી મહિમા વિસ્તારને પામ્યો છે. ને દરેક મેળા વખતે હજારો યાત્રાળુ તિર્થસ્પર્શ કરે છે ને લાભ મેળવે છે.

મેળો ૧ લો—કાર્તિકી પુનમનો—તે દિવસે દ્રાવિડને વારિખિલ્ય મુનિઓ દશ કોડથી મુક્તિ પદને પામ્યા, જેની દહેરી તળીયામાં છે.

મેળો ૨ જો—ફાગણ શુદ્ધ ૮—પ્રથમ તિર્થંકર રિષભ-દેવ એક પૂર્વમાં પૂર્વ નવાણ વાર આ દિવસે આવ્યા ને

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૧૨૧

રાયણ પાઉ ધર્યા. ફાગણ શુદ્ધ ૧૩-કૃષ્ણ વાસુદેવના સાંખ ને પ્રધુમ્ન પુત્રો સાડીઆઠ કોડ સાથે 'ભાડવા શિખરે' મુક્તિ વર્યા. તે મહિમાનો મેળો આદ્યપર સિદ્ધવડમાં ભરાય છે.

મેળો ૩ જો-ચૈત્રી પૂનમનો—પ્રથમ તિર્થકરના પૌત્ર પુન્ડરિક ગણધર પાંચ કોડ મુનિ સાથે મોક્ષ ગયા, તદ્દા કાળથી પુંડરગિરી નામ પણ પ્રસિદ્ધતામાં છે. પુંડરિકજીને દહેરે તે દિવસ સારી આંગીઓ રચાય છે.

મેળો ૪થો-અપાડી ચૌદશનો—વર્ષાઋતુમાં એક ઠેકાણે રહેવાનું શાસ્ત્ર ફરમાન હોવાથી ચાર મહીના દર્શનનો લાભ ન પામી શકાય તેથી વરસનો છેલ્લો મેળો અને ચાતુર્માસ રહેવા આવનારાઓનો સમુહ થવાથી મેળો જયવંત વર્તે છે.

વળી આ તિર્થ ઉપર-આસો શુદ્ધ ૧૫ ના રોજ પાંચ પાંડવો વીસ કોડ મુનિ સાથે, નમિ અને વિનમિ વિદ્યાધરે બે કોડ મુનિ સાથે, નારદજી એકાણુ લાખ, રામ ભરત ત્રણ કોડ સાથે, વિગેરે અસંખ્યાતા પ્રસિદ્ધ માણસો મુક્તિ વર્યા છે. તેમજ ગઈ ચોવીસીના અજિતસેન આદિ તિર્થકર મોક્ષે ગયા છે. અને વર્તમાન ત્રેવીસ તિર્થકરો (નેમનાથ સિવાય) એ યાત્રા કરી છે. ને અજિતનાથ તથા શાંતિનાથ ભગવાને ચોમાસું કર્યું છે. સર્પ મયૂરાદિ પ્રાણીઓને તાર્યા છે, તેમજ પ્રાણીઓની લવ્યપણાની ખાત્રીનો તેમનું દર્શન

૧૨૨

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

મોટો ગુણ ધરાવે છે. વિગેરે અનંતા ગુણથી પાલીતાણા શહેરની તળેટીના ઉપર મુકુટપણે મહિમાવંત જયવંત વર્તે છે.

તિર્થ પ્રભાવ.

- ૧ જેમણે સોનું ચોર્યું હોય તે જો આ તિર્થસ્થળમાં આવી ચૈત્રી પુનમનો ઉપવાસ કરી જાત્રા કરે તો શુદ્ધ થાય છે.
- ૨ જેમણે વસ્ત્ર ચોર્યાં હોય તે જો સાત આંખિલ આ સ્થળે આવીને કરે તો શુદ્ધ થાય છે.
- ૩ રત્નની ચોરી કરી હોય તે કાર્તિક માસના સાત દિવસ શુદ્ધ ભાવે તપ કરી યથાશક્તિ દાન દેતો શુદ્ધ થાય છે.
- ૪ કાંસુ, ત્રાંબુ, રૂપું ને પીતળ ચોરનાર જીવ આ સ્થળે આવી પરમાર્ધ નામનો તપ સાત દહાડા સૂધી પૃથક પૃથક કરવાથી શુદ્ધ થાય છે.
- ૫ મોતી ને પરવાળાં ચોરનારો ત્રિકાળજીન પૂજા કરીને પંદર આંખિલ કરવાથી શુદ્ધ થાય છે.
- ૬ ધાન્ય અને જળનો ચોર અહીં આવીને સુપાત્ર દાન આપે તો શુદ્ધ થાય છે.
- ૭ ગાય, ભેંસ, હાથી, ઘોડાનો ચોર અહીં આવીને ભક્તિ પૂર્વક ઉલ્લાસથી જીનનું ધ્યાન ધરે તો શુદ્ધ થાય છે.
- ૮ દિક્ષિત સ્ત્રી, કુંવારિકા, સધવા, વિધવા, વટલેલી, ગુરની સ્ત્રી સાથે ગમન કર્યું હોય તોપણ મનને રોધીને

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૧૨૩

જનનું ધ્યાન ધરતો થકો છ માસ સુધી તપ કરે, તો શુદ્ધ થાય છે.

વળી ખીજના ચૈત્ય, ઘર, પુસ્તક, ને પ્રતિમાદિ વસ્તુ ઉપર દુષ્ટબુદ્ધીએ ચિંતવે કે આ મારું છે એમ ધારીને પોતાનું નામ નાંખે છે, તે માણસ અહિં આવીને શુદ્ધ લાવે છ માસ સુધી સામાયિક કરે તો શુદ્ધ થાય છે.

વળી અનેક પ્રકારની ઔષધિઓ, જડી બૂટ્ટીઓ, રસ કુંપીકા; અને સિદ્ધિઓ પોતા પાસે ખાસ પરોપકાર માટેજ રાખે છે ને યોગ્ય મનુષ્યનેજ પ્રાપ્ત કરાવે છે.

ભગવાને, ઇંદ્રમહારાજને શત્રુજય મહાત્મ્યનું ફીધેલું ફળ.

હે ઇંદ્ર ! ફક્ત શત્રુજયનું નામ સાંભળવાથી જે પુણ્ય થાય, તેનાથી કોડગણું પુણ્ય તેમની સમીપ ગયાથી થાય છે અને અનંતગણું પુણ્ય નજરે નજર જોયાથી થાય છે. હવે આ તિર્થને જોતાં યા ન જોતાં પણ જે માણસો ત્યાં જતા સંઘની ભક્તિ યા સન્માનમાં તત્પર રહે, તેઓ મોક્ષપર્યંત મહા સુખને મેળવે છે.—

શત્રુજય મહાત્મ્ય કોણે રચ્યું ?

વર્તમાનકાલના પ્રથમ તિર્થંકર શ્રી શિવભદ્રેવના મુખ્ય બળુધર શ્રી પુંડરિકસ્વામીએ નાના પ્રકારના આશ્ચર્યથી, અને તત્વોથી ભરેલું દેવપૂજિત, સવાલાખ સ્લોક પ્રમાણવાળું મહાત્મ્ય રચ્યું.

તેમાંથી છેલ્લા તિર્થંકર શાસનપ્રતિ મહાવીરસ્વામીના

૧૨૪

સિદ્ધાયળનું વર્ણન.

પટ્ટોધર સૂઘર્મા ગણુધરે ઓછા આયુષ્યવાળા પ્રાણીઓ બાણીને ચોવીસ હજાર સ્લોકવાળું ઉદ્ધરીને બનાવ્યું.

તેમાંથી સંવત ૩૭૦ માં અષ્ટાંગ યોગ અને સર્વ વિદ્યામાં નિપૂણ તેમજ ઔદ્યોને મદ રહિત કરનાર આચાર્ય શ્રી ધનેશ્વરસૂરિએ અઠાર રાત્રીઓથી સેવાએલા શિલાદિત્ય રાજના આગ્રહથી વલ્લભીપુર નગરમાં દશ હજાર સ્લોકવાળું ઉદ્ધરીને બનાવ્યું, જે હાલ વિદ્યમાન જયવંતું વર્તે છે.—વલ્લભીપુરને હાલ વળાથી ઓળખે છે ને પાલીતાણેથી બાર ગાઉ થાય છે.

આ ધનેશ્વરસૂરિ મહારાજની મૂર્તિ હાલમાં શત્રુંજય ડુંગર ઉપર હાથી પોળની બહાર આરસના શિખરવાળા દહેરા પાસે એક નકશીવાળી દહેરીમાં પધરાવી છે. હાથીપોળ જતા રસ્તાને કાંઠે જમણા હાથપર છે.

તિર્થરાજની સંરક્ષણિય શેઠ આણુંદળ કલ્યાણુળની પેહેડીની ગાદીએ થએલા મુનિમો.

તિર્થની રક્ષણુકર્તા પેહેડી આણુંદ કલ્યાણુક સંઘની છે. ને તે શ્રી સંઘે ચુટી કાઢેલા નેતાઓની બનેલી કમિટીદ્વારા ચાલે છે. તે કમિટીમાં પ્રમુખપણું વંશપરંપરાએ અમદાવાદના નગરશેઠનુંજ છે. હાલ પહેડીના પ્રમુખ શેઠ કસ્તૂરભાઈ મણીભાઈ પ્રેમાભાઈ નગરશેઠ તથા શેઠ મણીભાઈ દલપતભાઈ ભગુભાઈ છે.

તેની ગાદીએ પ્રથમ પહેલામુનિમ રાધનપુર નિવા-

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૧૨૫

સી પરી વીરચંદ અને નરસિંગ દીપચંદ હતા. તેમણે પહેડીની સંભાળ તથા યાત્રુને સંતોષ સારી રીતે આપી સર્વ જોડે ઘણો યશ લીધો છે. ત્યારપછી નથુ ધરમશી મહેતાએ દેવદ્રવ્યનો ખિગાડો કર્યો. પછી થોડો થોડો વખત ઈશ્વરલાલ ડેખ્યુટી તથા રા. ઈદરજીભાઈ થયા. પછી મી. દુર્લભજી મોનજી થયા. તેમના વખતમાં પહેડીનો ઘણો સુધારો થયો. તેમના પછી બાપૂ ગીરધરલાલ ગુલાબચંદ થયા. તેમના વખતમાં દેવદ્રવ્ય વૃદ્ધિ અને કેટલાંક બાંધકામ અને રીપેરીંગ કામ સારાં થયાં છે. ત્યારપછી અત્યારે (વર્તમાન) મુનિમ રા. ગુલાબભાઈ છે. તેઓ બાહોશ અને કામદારોના કામની કંઠરની પીછાન કરનારા સત્યવાદી ઉપરાંત સુલેહ શાંતિ વડે કાર્ય સુકાર્ય કરી નિમકહલાલપણું બતાવનારા વિદ્વાન ધિમાન છે. હાલ તિર્થાધિરાજની સંભાળનું જોખમ તેમની દેખરેખમાં છે. અમો ઇચ્છીએ છીએ કે તેઓનો વહીવટ યશસ્વી નિવડો ને સ્થાનિક સંઘ જોડે, રાજ્ય જોડે, અને દુકામાં સર્વ જોડે સત્ય પ્રીતિ સંપાદન કરી સુનામનામાં ઉમેરો કરે.

કિંબહૂના !

ૐ શ્રી વર્તમાન વર્ણન સંપૂર્ણ. ૐ

દેહેરાંવાળા દરેક ગામના સંઘને ઉપયોગમાં રહેવા
ગુજરાતી મહીના પ્રમાણે.

ચોવીશ તિર્થંકર પ્રભુના જન્મ અને મોક્ષ દિવસનો કોડો.

તિર્થંકરના નામ.	જન્મ દિવસ.	મોક્ષ દિવસ.
ઋષભદેવ	ફાગણ વદ ૮	પોષ વ. ૧૩
અઙ્ગિતનાથ	માહા શુદ્ધ ૮	ચૈત્ર શુ. ૫
સંભવનાથ	માગશર શુદ્ધ ૧૪	ચૈત્ર શુ. ૫
અભિનંદન	માહા શુદ્ધ ૨	વૈશાખ શુ. ૮
સુમતિનાથ	વૈશાખ શુદ્ધ ૮	ચૈત્ર શુ. ૯
પદ્મપ્રભુ	આસો વદ ૧૨	પોષ વ. ૧૧
સુપાર્શ્વનાથ	જેઠ શુદ્ધ ૧૨	મહા વ. ૭
ચંદ્રપ્રભુ	માગશર વદ ૧૨	શ્રાવણ વ. ૭
સુવિધીનાથ	કાર્તિક વદ ૫	ભાદ્રવા શુ. ૯
શીતળનાથ	પોષ વદ ૧૨	ચૈત્ર વ. ૨
ત્રેયાંચનાથ	માહા વદ ૧૨	અષાઢ વ. ૩
વાસુપુન્ડ્ય	મહા વદ ૧૪	જેઠ વ. ૧૪
વિમળનાથ	મહા શુદ્ધ ૨	જેઠ વ. ૭
અનંતનાથ	વૈશાખ શુદ્ધ ૧૩	પોષ શુ. ૫
ધર્મનાથ	મહા શુદ્ધ ૩	જેઠ શુ. ૫
શાંતિનાથ	વૈશાખ વદ ૧૩	વૈશાખ વ. ૧૩
કુંથુનાથ	ચૈત્ર વદ ૧૪	ચૈત્ર વ. ૧
અરનાથ	માગશર શુદ્ધ ૦	માગશર શુ. ૧૦
મહીનાથ	માગશર શુદ્ધ ૧૧	ફાગણ શુ. ૧૨
હનિસુવ્રત	વૈશાખ વદ ૮	વૈશાખ વ. ૯
નમિનાથ	અષાઢ વદ ૮	ચૈત્ર વ. ૧૦
નેમનાથ	શ્રાવણ શુદ્ધ ૫	અષાઢ શુ. ૮
પાર્શ્વનાથ	માગશર વદ ૧૦	શ્રાવણ શુ. ૮
મહાવીરસ્વામી	ચૈત્ર શુદ્ધ ૧૩	આસો વ. ૦))

અમૃત્ય સૂચના—પોતાના ગામના દેહેરાંના મૂળનાયક પ્રભુના જન્મ અને મોક્ષના શુભ દિવસે દેહેરાંમાં યથાશક્તિ આંગી રચાવી પૂજા ભણાવવી, અને તે દિવસે દળવું, દળાવવું, ખાંડવું, ગારગોરમટી, કે કપડાં ધોવાં વિગેરે પાપ આરંભના કામ સંઘમાં ન થાય તેમ એક દિવસ અગાઉથી આગેવાનોએ પોતાના સંઘમાં જાહેર કરવું.

કાચમાં જડવાને કોઠાપત્રના સુંદર મોટા કાગળો ભેતા હોય તેમણે નીચેને સીરનામે ટીકીટ ખીજ્યાથી મક્ત મોકલશે. પણ ઉપરની ગરજ સારવા માટે એકજ કોઠો અમે આ ખુકમાં દાખલ કર્યો હોવાથી ખુક મંગાવવી.

અમરચંદ બેચરદાસ,
જૈન ખૂકસેલર—પાલીતાણા.

જાહેર ખબર.

સોનાના તથા ચાંદીના ફેન્સી દાગીનાઓ
તૈયાર વેચવાની તેમજ ઓર્ડર મુજબ
વાયદેસર બનાવી આપવાની

મુખ્યાત પેઢી.

અમારી દુકાને સોનાના દાગીના મસીન પોલીસ તથા
હેન્ડપોલીસના તૈયાર મળશે તથા ચાંદીના તરેહ તરેહવારના
ફેન્સી દાગીનાઓ તૈયાર મળશે વળી ચાંદીનાં સાદાં તથા ચી-
તરનાં વાસણો અને પ્રેઝન્ટ આપવા લાયકની ફેન્સી ચીજો તૈ-
યાર મળશે. તેમજ ગ્રાહકોને પોતાના સોનાના તથા ચાંદીના
દાગીના બનાવવા હશે તો કીકાયત મજૂરીથી વાયદેસર
બનાવી આપવામાં આવશે.

ઝવેરાતના દાગીનાઓ બનાવવાનું અને વેચવાનું પણ
કામ થાય છે. એક વખત પ્રસંગ પાડી ખાત્રી કરવાની અમારી
ખાસ ભલામણ છે.

શા. ખોડીદાસ લલુભાઈ એન્ડ
અધર્મ (જૈન).

(પાલેજવાળા)

ઠેકાણું—રતનપોળ, અમદાવાદ

સિદ્ધાચાર્ય વર્ણન.

૧૨૬

સ્તવન સંયોગ.

શ્રી મુનિ સુવ્રતજિન સ્તવન.

સમકિત દ્વાર ગભારે પેસતાંજી—એ દેશી.

મુનિસુવ્રત પ્રભુ એક વિનતિજી, મુણ્ણે જગત દયાળરે;
 લવલવમાં પ્રભુ હું બહુ લાગ્યોજી, હવે તારોને કૃપાળરે. મુ. ૧
 સુમિત્ર પિતા કુળે દિનમણીજી, માતા પદ્માવતીતા નંદરે;
 અંજન સમ તન અતિ ઓપતુંજી, કરજીપ લંછન સુચંગરે. મુ. ૨
 ત્રીમુવનમાં તિરથ રાજીયોજી, શ્રી શેત્રુંજય શિષુગારરે;
 ટુંક લલી કેસવજી તણીજી, ત્યાંથી વસીઆ ખેડ મોઝારરે. મુ. ૩
 ખેડમંડળ જિન લાવે લોટતાંજી, પામીએ શીવપુર કેડું તાજરે;
 મોં માથા પ્રભુ પાતા ઢાળાજી, ફાળીઆ મનોરથ આજરે. મુ. ૪
 સંવત ઓગણીસેધોતરોજી, વૈશાખ ફુલે રૂડો માત્રરે,
 છઠ અજવાળી રાત્રીઆ પણીજી, તખ્તે ગિરાજ્યા પ્રભુ ખાસરે. મુ. ૫
 પૂરવ પુન્યે હું પ્રભુ પામીએજી, વીશમા શ્રી જિનચંદરે;
 રાજવિજયગુરુ શુભ ગાવતાંજી, લવથી તારો કંકુચંદરે. મુ. ૬

ધોરાનંડનું સંભવાંજન સ્તવન.

તુમ ચિદધનચંદ આનંદલાલ—એ દેશી.

તુમ ચિદધન સમ્ભવજ્યામ લાલ, તોરે દર્શનકી બલિહારી;
 નાથ તોરે દર્શનકી બલિહારી. ટેક

૧૩૦

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

આપ ચરણકો શરણુ ગ્રહ્યોમે, વિકથા ખાત ખિસારી;
 આપ ખિના નહિં ઓર જગતમે તારણુહારા કો ભારી. તુમ. ૧
 ભવજલ માંહે ડૂબ ગયો મેં, સંભવ લીજો ઉગારી;
 શુદ્ધ સમ્યક્ત્વ માર્ગ ખતાદેછ, દાંભિક પંથ વિદારી. તુમ. ૨
 શઠ મોહાદિકો ભય હે મુજકો, મુખસેં કહું કયા પોકારી;
 સેનાનંદન શુદ્ધ સમર્પો, અખંડિત ભક્તિ તુમારી. તુમ. ૩
 ઘોડા લાંછન ઘોડા મંડન, સંભવ મૂરતી ખ્યારી;
 રાજવિજય ગુરૂવર બાધે, કંકુ મિલે શીવનારી. તુમ. ૪

પ્રાતઃસ્મરણ મંગળપદ.

શ્રી રે સિદ્ધાચળ ભેટવા—એ દેશી.

પ્રભાતે ઉઠીને જીવડા, સ્મરો મંગળ ચાર;
 મંગળ અરિહંત આદિનું, જપીએ પ્રથમ આધાર. પ્ર૦ ૧
 ખીજું મંગળ શ્રી સિદ્ધનું, કર્મ આઠને તોડે;
 મુક્તિમંદિરમાં જઈ ચડે, ભાવ પ્રાણુની જોડે. પ્ર૦ ૨
 સાધુનું ત્રીજું જાણીએ, ભવ તર્યા રઢીઆળા;
 મુક્તિપંથને સાધતાં, મૂળ ઉત્તર ગુણુવાળા. પ્ર૦ ૩
 ચોથું તે જિન ધર્મનું જેહના ચાર પ્રકાર;
 દાન શિયળ તપ ભાવના, આરાધ્યે ભવપાર. પ્ર૦ ૪
 વિજયાનંદસૂરિ જેહના, દાદ ગુરૂ ગુણુ ગેહ;
 રાજવિજયની મહેરથી પલણે કંકુ સ્નેહ. પ્ર૦ ૫

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૧૩૧

સંગમનેર—અમીઝરા પાર્શ્વજિન સ્તવન.

મુણ્ણજિનવર શેત્રુંજી ધણીજી—એદેશી.

પાર્શ્વપ્રભુ તેવીશમાજી, સાંભળો દીનદયાળ;

આ સંસાર તરવા ભણીજી, જલજો હાથ કૃપાલરે.

જીનજી. પ્રગટ્યા પારશનાથ. ટેક ૧

નથેર બનારસ રાજિયોજી, અશ્વસેન કુલભાણ;

માત વામાઉર અવતર્યોજી, સ્વામી ગુણની ખાણરે.

જીનજી. પ્રગટ્યા. ૨

પ્રગટ હુધ તુજ મૂરતિજી, અમીઝરતી જલમાંહિ;

જલકિડાએ બહુ બાલકોજી, જુએ અચરિજ ઉછાંહીરે.

જીનજી. પ્રગટ્યા. ૩

નદીજલમાં નહીં કાંકરાજી, તો ક્યાંથી પત્થરા આજ;

કાઢ્યા પત્થર સહુ મળીજી, થયા તિહાં ગેળી અવાજરે.

જીનજી. પ્રગટ્યા. ૪

એ બાલકના પગ વિશેજી, લાગ્યો સુવાળો છેક;

જલડૂબકીએ કાઢીઓજી, તો દીઠી મૂરતિ એક રે.

જીનજી. પ્રગટ્યા. ૫

અમીઝરતી પ્રભુ તાહરીજી, પ્રતિમા તેહ અખંડ;

દૂબી અમત્કાર સહુ નમેજી, યશ પ્રસર્યો બ્રહ્માંડરે.

જીનજી. પ્રગટ્યા ૬

૧૩૨

સિદ્ધાયળનું વર્ણન.

દક્ષિણ સંગમનેરમાંજ, યાત્રુ આવેરે અહુનિશ;
વિજયાનંદ સૂરિતણાજ, રાજવિજય પ્રશિધરે.

જનજ પ્રગટ્યા. ૭

પ્રભુદર્શન કરતાં થકાંજ, વાધીયું સેવક નૂર;
કંકુને ઉજવલ કરોજ, આવું આપ હજારે.

જનજ. પ્રગટ્યા. ૮

સંગમનેર મંડન પાર્શ્વનાથોત્પત્તિનું સ્તવન.
કપૂર હોયે અતિ ઉજળોરે—દેશી.

અમીય ઝરંતા અમીઝરા; ત્રેવીશમા પ્રભુ પાસ,
દક્ષિણ દેશમાં મનહરે, ગામ સંગમનેર ખાસરે;

ભવિયાં. વંદો પાર્શ્વજિનંદ. ટેક

વંદો પાપ નિકંદરે, ભવિયાં. વંદો પાર્શ્વજિનંદ ૧

એક દિન કેધક બાળકોરે, જળક્રિડાએ જાય,

નદિ પરવરા વેગમાંરે, જોયું અચળિજ ત્યાંયરે. ભવિયાં. ૨

નહિં વેળુ નહિં કાંકરાંરે, ત્યાં પથ્થર કેમ આજ,

લેગા મળી સહુ કાઢનાંરે, કાઢ્યા અતીહી ઇલાજરે. ભવિયાં. ૩

એક કહે મુજ પાઉલેરે, સુવાળું લાગે છે કાંઈ,

ખીજો કહે ભાઈ સત્ય છેરે; હીસે છે કાંઈ આંહીરે. ભવિયાં. ૪

ડુમકી મારી બેઠ જણેરે; સુવાળું ઉચકયું જેમ,

પ્રગટ ભયું ઝિંબ પાસનુંરે; ત્યાંથી સંઘમાં ક્ષેમરે. ભવિયાં. ૫

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૧૩૩

ભાદ્રવા પૂનમ અતિ ભલીરે; પ્રગથ્યા પ્રભુ પ્રખ્યાત,
 શ્રવણી યાત્રુ આવતાંરે; દેખે અમિય સાક્ષાત્ રે. ભવિયાં. ૬
 ઓગણીશ ઇકાત્તેર સંવતેરે, કહે કંકૂચંદ પ્રેમ,
 ઇચ્છિત પૂરશે પાર્શ્વજીરે; ભાવે ભજતાં શ્રેમરે. ભવિયાં. ૭

શ્રી જીનેર સંખેશ્વરા પાર્શ્વજિન સ્તવન.

રાગ—કલ્યાણ.

શ્રી જિનવરા, પાસ સંખેશ્વરા,
 ભક્ત નિજ બાણી જિન, અર્જ ધારશો જરા. ટેક.
 કાશી દેશ વણારસી નયરી, અશ્વસેન કુળચંદ,
 માત વમાજી ઉર સરહંસા, હીકે પરમાનંદ. શ્રી જિન૦ ૧
 કમઠ અજ્ઞાની કેરા યજે; પરજળતો ફણીધર,
 કાઢી તાર્યો મંત્ર પ્રજાવે, ઇંદ્ર બનાયો ધરણીધર. શ્રી જિન૦ ૨
 પ્રભુ દામોદર ગર્ભ ચોવીશી, શ્રવણી તેહના મુખ,
 સ્થાપી અષાઢી વિવેકવંતે; પાર્શ્વ પ્રતિમા મુખ. શ્રી જિન૦ ૩
 પાર્શ્વ પસાયે મુક્તિ મળવા; ણિંબ બનાવ્યું સાર,
 તેહ પ્રભુજી આજે રાજે, પરચા પૂરણહાર. શ્રી જિન૦ ૪
 વિશ્વ વિખ્યાતા બદ્ધવરાબ; જરા નિવારી જેમ,
 એક કંકૂચંદ નિહાળી; ભવથી તારો એમ. શ્રી જિન૦ ૫

૧૩૪

સિદ્ધાચળતું વર્ણન.

સ્તવન પદ.

વારી જાઉં સંજેશ્વર શ્યામનેરે; જેના એકસત આઠ
 રૂડા નામછેરે. વારી૦
 જેને પૂર્વકેરી ઓળખાણુ છેરે; જેને ઘરે તે હીરાની
 ખાણુ છેરે. વારી૦
 રાય રાણા નમે તુજ નામનેરે; તે તો વધારતા
 નિજ મામનેરે. વારી૦
 નિવારો ચોરાશીના કુંદનેરે; પ્રભુ પાર ઉતારો
 કંકુચુંદનેરે. વારી૦

શ્રી શાંતિનાથનું સ્તવન.

શાંતિ જિનેશ્વર સાચો સાહિબ, શાંતિ કરણુ અનુકુલ મેં
 હો જીનજી. તું મેરે મનમેં તું મેરે દિલમેં. ધ્યાન ધરૂં પલ
 પલમેં સાહેબજી તું મેરે૦ ભવમાં ભમતાં મેં દરિસન પાચો,
 આશા પૂરો એક પલમેં સાહેબજી. તું મેરે૦ નિર્મળ જયોત
 વહનપર સોહો, નિકસ્યોજી ચંદ બાદલમેં હો જીનજી તું મેરે૦
 મેરો મન તુમ સાથે લીનો, મિનવસે જ્યું જલમેં સાહેબજી.
 તું મેરે૦ જીનરંગ કહે પ્રભુ શાંતિ જિનેશ્વર, દીઠોજી દેવ સક-
 લમેં સાહેબજી. તું મેરે૦ ૫ ઇતિપૂર્ણ.

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૧૩૫

શ્રી રિપભદ્રેવનું સ્તવન.

માતા માદ્રેવીના નંદ ! દેખી તાહરી મૂરતિ માહરૂં
 મન લોભાણુંજી, માદ્રં દિલ લોભાણુંજી નિરખી તાહરી મૂરતિ
 માહરૂં ચિત્ત લોભાણુંજી ટેક. કરૂણા નાગર કરૂણા સાગર,
 કાચા કંચન વાન; ધોરી લંછન પાઉલે કાંઈ, ધનૂષ પાંચસે માન.
 માતાં ૧ ત્રિગટે એસી ધર્મ કહંતા, સૂણે પર્જદા બાર; જો-
 જન ગામિની વાણી મીડી, વરસંતિ જલધાર. માતાં ૨ ઉ-
 વ્વંશી રૂડી અપત્સરાને, રામા છે મનરંગ; પાયે નેપૂર રણુજી
 કાંઈ, કરતી નાટારંભ. માતાં ૩ તુંહિ બ્રહ્મા તુંહિ વિધાતા,
 તું જગતારણુ હાર; તુંજ સરિખો નહીં દેવ જગતમાં, અરવ-
 ડીઓ આધાર. માતાં ૪ તુંહિ બ્રાતા તુંહિ ત્રાતા, તુંહિ જ-
 મતનો દેવ; સૂરનર કિન્નર વાસુદેવા, કરતા તુજપદ સેવ.
 માતાં ૫ શ્રી સિદ્ધાચળ તિરથ કેરો, રાજા રિપભ જિજ્ઞંસ;
 કીર્તિ કરે માણેક મુનિ તાહરી, ટાળો ભવ ભય ફંદ. માતાં ૬
 ધૃતિપૂર્ણ.

શ્રી પુંડરિક સ્વામીનું સ્તવન.

એક દિન પુંડરિક ગણુધરે લાલ, પૂછે શ્રી આદિ જિજ્ઞંસ
 મુખકારીરે. કહીએ તે ભવજલ ઉતરીરે લાલ, પામીશ પરમાન-
 દ ભવવારીરે. એકં ૧ કહે જિન ઇણુગિરી પામશોરે લાલ,
 જ્ઞાન અને નિરવાણુ જયકારીરે; તિરથ મહિમા વાધશોરે લાલ,

૧૩૬

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

અધિક અધિક મંડાણુ નિરધારીરે. એકં ૨ એમનિસૂણીને
 ઇહાં આવીઆરે લાલ, ઘાતિ કરમ કર્યાં દૂર તમવારીરે; પંચ
 કોડ મુનિ પરિવર્યારે લાલ, હુઆ સિદ્ધિ હજુર ભવવારીરે. એકં
 ૩ ચૈત્રિ પૂનમ દિન કીજિયેરે લાલ, પૂજા વિવિધ પ્રકાર દિલધા-
 રીરે; કૃળ પ્રદક્ષિણા કાઉસ્તગારે લાલ, લોગસ્ત સ્થુઈ નમુક્કાર
 નરનારીરે. એકં ૪ દશત્રીશ ત્રીશ ચાલીસ લલારે લાલ, પચા-
 સ પુષ્પની માલ અતિસારીરે; નરભવ લાહો લીજિયેરે લાલ,
 જેમ હોય જ્ઞાનવિશાળ મનોહારીરે એકં ૫ ઇતિ.

શ્રી સિદ્ધાચળનું સ્તવન.

સિદ્ધાચળ ગિરી લેટયારે ધન્ય લાખ્ય હમારા. યહ
 ગિરીવરનો મહિમા મોટો, કહેતાં ન આવે પાર. રાયણુ રૂપ
 સમોસર્યા સ્વામિ પૂર્વ નવાણું વારરે. ધન્યં ૧ મૂળનાયક શ્રી
 આદિજિનેશ્વર, ચૌમુખ પ્રતિમા ચાર. અષ્ટ દ્રવ્ય સુપૂજે ભાવે,
 સમકિત મૂળ આધારરે, ધન્યં ૨ ભાવ ભગતીસુ પ્રભુ ગુણ
 ગાવે, અપના જન્મ સૂધારા, યાત્રા કરો ભવિજન સુભલાવે,
 નર્ક તિર્યચગતિ વારારે. ધન્યં ૩ દૂર દેશાંતરથી હું આઠ્યો,
 શ્રવણે સૂણી ગુણ તોરા, પતિત ઉદારણુ ગિરદ તુમારો, એ
 તિરથ જગ સારા રે. ધન્યં ૪ અદારસે ત્યાશી માત્ર અષાઠા
 વદ આઠમે લોભવાર, પ્રભુકે ચરણ પ્રતાપ કે સંઘમાં, ખીમા
 રતન પ્રભુ પ્યારા રે. ધન્યં ૫ ઇતિ પૂર્ણ.

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૧૩૭

૨

તે દિન ક્યારે આવશે, શ્રી સિદ્ધાચળ જાણુ, ઋષભ જિજ્ઞુષુ જુહારીને, સૂરજ કુંડમાં ન્હાણું; તે દિન ૧ સમવસરણમાં બેશીને, જિનવરની વાણી, સાંભળણું સાચે મને, પરમારથ જાણી. તે દિન ૨. સમકિત વૃત સુદ્ધાં ધરી, સદગુરને વાંદી, પાપ સરવ આલોધને, નિજ આતમ નંદી. તે દિન ૩. પડિભ્રમણ દોઈ દંકનું, કરણું મન કોડે, વિષય કષાય વિસારીને, તપ કરણું હોડે. તે દિન ૪. વાહુને વયરી વિચે, નવિ કરવો વહિરો, પરના અવગુણ દેખીને; નવી કરવો ચેહિરો. તે દિન ૫. ધરમ થાનક ધન વાવરી, છાયાને હેતે, પંચ મહાવ્રત લેઈને; પાલણું મન પ્રીતે તે દિન ૬. કાયાની માયા મેહીને, જેમ પરીસહ સહિણું; સુખ દુઃખ સરવે વીસારીને સમ ભાવે રહિણું. તે દિન ૭ અરિહંત દેવને ઝાળખી, ગુણ તેહના ગાણું; જિદ્ય રત્ન ઈમ ઉચ્ચરે, ક્યારે નિર્મળ થાણું. તે દિન ૮.

૩

શ્રીરે સિદ્ધાચળ ભેટવા, મુજ મન અધિક ઉમાહો ટેક. શ્રી ઋષભદેવ પૂજા કરી, લીજે ભવ તણો લાહો. શ્રીરે ૧. મણિમય મૂરત ઋષભની, નિપાઈ અભિરામ, ભવન કરાયો કનકમય, રાખ્યો ભરતજી નામ. શ્રીરે ૨. નેમ વિના ત્રેવીશ જિન, આવ્યા સિદ્ધક્ષેત્ર જાણી, શેતરૂંજય સમતીર્થ નહિ જાલે

૧૩૮

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

સીમંધર વાણી. શ્રીરે૦ ૩ પૂરવ નવાણું સમોસયા, સ્વામી
રૂપલ જિજ્ઞુદા, રામ પાંડવે સૌ યાં રહ્યાં, પામ્યા પરમાનંદા.
શ્રીરે૦ ૪ પુરવ પુણ્ય પસાઉલે, પુંડરિક ગિરિ પાયા, કાંતીવિ-
જય હરખેં કરી, વિમળાચલ ગુણ ગાયા. શ્રીરે૦ ૫.

૪

આંખડીયેરે મેં આજ શત્રુંજય દીઠારે, સવાલાખ ટકાનો
ઢહાડારે, લાગે મુને મીઠારે ॥ સફલ થયોરે માહારા મનનો
ઉમાહો, વાહાલા મારા ભવનો સંશય ભાંગ્યોરે ॥ નરક તિર્થ અ
ગતિ દૂર નિવારી, ચરણે પ્રભુજીને લાગ્યોરે ॥ શત્રુંજય દીઠારે
॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ માનવ ભવનો લાહો લીજે ॥ વા૦ ॥
દેહડી પાવન કીજેરે ॥ સોના રૂપાને ફૂલડે વધાવી, પ્રેમે પ્રદિ-
ક્ષણા દિજેરે ॥ શેતરૂં ॥ ૨ ॥ દુધડે પખાલીને કેશરે ઘોલી,
વા ૦ ॥ શ્રી આદીશ્વર પૂજ્યારે; શ્રી સિદ્ધાચલ નયણેં જોતાં,
પાપ મેવાસી ધુળ્યારે ॥ શત્રું ॥ ૩ ॥ શ્રી મુખ સૌધર્મા
સુરપતિ આગેં, વા૦ ॥ વીર જિજ્ઞુદ એમ જોધેરે; ત્રણ
બુવનમાં તીરથ મહોટું, નહિ કોઈ શત્રુંજય તોલેં રે ॥ શત્રું ॥
૪ ॥ ઇંદ્ર સરીખા એ તીરથની, વા૦ ॥ આકરી ચિત્તમાં આહેરે;
કાયાની તો કાઢ્યર કાઢી, સૂરજકુંડમાં નાહેરે ॥ શત્રું ॥ ૫ ॥ કાંકરે
કાંકરે શ્રી સિદ્ધક્ષેત્રેં વ૦ ॥ સાધુ અનંતા સિધ્યારે; તે માટે એ તીરથ
તાડે, ઉદ્ધાર અનંતા કીધારે. ॥ શત્રું ॥ ૬ ॥ નાભિરાયા

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૧૩૮

સુત નયણે જોતાં, મેહ અમીરસ વૂઠારે; બિદ્યરત્ન કહે આજ
મ્હારે પોતે, શ્રી આદેસર તૂઠારે. ॥ શત્રું ॥ ૭ ॥

રાયણનું સ્તવન.

નિહુડીશયણ તરૂતળે, સુણ સુંદરી, પીલુડા પ્રભુના
પાયરે, ગુણમંજરી, ઉજવળ ધ્યાને ધ્યાઈએ, સુણં એહીજ
મુક્તિ ઉપાયરે. ગુણં શિતળ છાંયાએ એશીએ. સુણં રાતડો
કરી મન રંગરે. ગુણં પુણ્યે સોવન કુલડે. સુણં જેમ હોય
પાવન અંગરે. ગુણં ખીર ઝરે જેહ ઉપરે. સુણં નેહ ધરીને
એહરે. ગુણં ત્રીજે ભવે તે શીવ લહે સુણં થાયે નિર્મળ
દેહરે. ગુણં પ્રીત ધરી પ્રદક્ષિણા સુણં દીએ એહને જે સારરે
ગુણં અલંગ પ્રીતિ હોય જેહને. સુણં ભવ ભવ તુમ આધારરે
ગુણં કુસુમફળ પત્ર મંજરે. સુણં શીખા થડને મૂળરે. ગુણં
દેવતણા વાસાંચ છે, સુણં તીરથને અનુકુળરે ગુણં જ્ઞાનવિમળ
ગુણ બાખિયો. સુણં શેત્રુંજી મહાત્મ્ય માંહરે ગુણમંજરી.

શ્રી મહાવીરસ્વામીનું સ્તવન.

વીરજી સુણો એક વિનતી મોરી, વાત વિચારો તુમે ધ-
ણીરે. વીર મુને તારો, મહાવીર મને તારો. ભવજળ પાર ઉતા-
રેનેરે. એ આંકણી. પરીબ્રમણ મેં અનંતારે કીધાં, હમુએ ના
આવ્યો છડલોરે. તુમે તો થયા પ્રભુ સિદ્ધ નિરંજન, હમે તો

૧૪૦

સિદ્ધાચલનું વર્ણન.

અનંતા ભવં ભમ્યારે. વીરં ૧. તુમે હમે વાર અનંતી લેળા,
 રમીઆ સંસારીપણેરે. તેહ પ્રીતી જો પૂરણ પાગો, તો હમને
 તુમ સમ કરોરે. વીરં ૨ તુમ સમ હમને જોગના જાણો, તો
 કાંઈ થોડું દીજીએરે. ભવોભવ તુમ ચરણની સેવા, પામી હમે
 ઘણું રીજીએરે. વીર. ૩ ઇંદ્રજાળીયો કહેતોરે આગ્યો, ગણધર
 પદ તેહને દીઓરે. અરજુનમાળી જે ધુર પાપી, તેહને જિન
 તમે ઉધયોરે. વીરં ૪. ચંદનખાળાએ અડકના ખાકુળ; પડિ-
 લાજ્યા તુમને પ્રભુરે. તેહને સાહુણી સાચીરે કીધી, શીવવધુ
 સાથે લેળવીરે. વીરં ૫. ચરણે ચંડકોશીયો ડશીયો, કંપ
 આડમે તે ગયોરે. ગુણ તો તમારા પ્રભુ મુખથી સુણીને, આવી
 તુમ સનમુખ રહ્યોરે. વીરં ૬. નિરંજન પ્રભુ નામ ધરાવો,
 તો સહુને સરખા ગણોરે. ભેદ ભાવ પ્રભુ દુર કરીને, મુજશું
 રમો એકમેકશુંરે. વીરં ૭. મોડા વેલા તુમહીજ તારણ, હવે
 વીલંબ શા કારણેરે, જ્ઞાનતણા ભવના પાપ મીટાવે, વારી
 જાઉં વીર તોરા વારણેરે. વીરં ૮.

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

૧૪૨

અગાઉથી ગ્રાહક થઈ આશ્રય આપનારના મુખારક નામ.

પાણીતાણા.

- ૧ શા જુઠાભાઈ માવજી
- ૫ ઉમરશી કાનજી કચ્છી દેવશી
પુનશીના મુનીમ
- ૩૫ શા વજ્રભજી વસ્તાભાઈ નરશી
કેશવજીના મુનીમ
- ૧ શેડ ત્રાભાવન જોકા
- ૧ પંડ્યા વાઘજી હીરજી
- ૧ ઘડીઆળી પુલકચંદ જગનજીવલ
મુખ્ય.
- ૫૦૦ શેડ કંકુચંદ મુલચંદ પટણી
ચોપાટી
- ૫ શ્રાવક ભીમસીંહ માણેક જૈન
જુકસેલર
- ૧ વનમાળી નરોત્તમદાશ શાહ
- ૧ શા. જીવરાજ મોતીચંદ પાલી-
તાણાવાળા
- ૧ શા દેવચંદ મુળચંદ
- ૧ શામજી તેજ ગાંધી
- ૧ બરવાળાવાળા ગુલાબચંદ
પા. ચંદ
- ૧ દયાળજી જગનજીવલ શાહવાળા
- ૧ શા પોપટલાલ ગુલાબચંદ વાવ-

૧ શા જોડાલાલ દામોદર પીપ-
ળવાવાળા

૧ શા નાથાલાલ અમથારામ

૧ શા મોહનલાલ વીરચંદ દેરડી-
વાળા૧૦ શા લંદલુ પીતામ્બર શીહોર-
વાળા૧ શા ભગવાન કમળશી હા.
નાનચંદ૧ શા પરશોત્તમ ઝવેર સાંગ-
ણાવાળા

૧ શા મણીજીવલ છોટાલાલ

૧ શેડ બાવચંદ વીઠલ ભંડ-
રીયાવાળા

માંગરોલ.

૧ શેડ લીલાધર પ્રેમજી

ખે. ૧.

૨ શા નાથાલાલ જવેરચંદ
ખીડીવાળા

રા. ૨૬૨.

૧ શા કાળીદાસ દેવચંદ પેશાપુ-
રવાળા

૧૪૨

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

થરાદ.

- ૧ વડીલ દેવચંદ સવાધચંદ
 ૧ પારેખ અનોપચંદ હડીસંગ
ખારાઘોડા.
 ૨ શા રતનચંદ ઝવેરચંદ
ખાળાપુર
 ૧ શેઠ ધશ્વરદાસ અમીચંદજી

પાલણપુર.

- ૧ શેઠ ગોદડ લવજી
 ૩ રાવસાહેબ ગોદડભાઈ પૃથ્વી-
 રાજ

પુના.

- ૧ શા. વાડીલાલ દીપચંદ

નાગોર.

- ૧ મુની રૂપમુની ગુલાબમુની
કચ્છ-માંડવી.
 ૧ ખડોળ ભગવાનજી આશકરજી
 ૧ શા જેવંતભાઈ લખમશી
 ૧ „ શામજી પદમશી
લાનોલી.
 ૧ શા ભોગીલાલ ગીરધરદાશ

પરીયાં.

- ૧ શા જેચંદ જમનાજી
કચ્છ-કોટડા.
 ૧ મેતા જેસીંગ સોમચંદ
 ૧ રાજગર જયશંકર રાધવજી
 ૧ શા શામજી ખેરાજ

આણંદ.

- ૧ શા મોહનલાલ અમુલખ
અલીયાખાડા.
 ૧ ફોફળીયા કરમચંદ હરજી.
લોયળી.
 ૧ શા. છોટાલાલ માણેકચંદ
ભંડારીયા.
 ૧ શેઠ રાધચંદ વીઠલ.
જામનગર.
 ૨ સુતરીયા વર્ધમાન મુલજી.
મુંડામેતા.
 ૧ માસ્તર મુલચંદ સુરચંદ.
મણદેવી.
 ૧ શા. છોટાલાલ શીવચંદ.
આંટ. (જલાલપુર થઇ)
 ૧ શા. ખુબચંદ નેમાજી.
 ૧ શા. નાના મોટાજી.
કરંજ.
 ૧ શેઠ. હીરાચંદ ચંદાજી.
મહુડી.
 ૧ શા લલ્લુભાઈ ખેમચંદ.
કાવનધ.
 ૨ શા. મુલચંદ દયારામ.
લાણવડ.
 ૧ મી. મોતીચંદ પાનાચંદ એલ. ડી.
 મેનેજર.
ભુનેર.
 ૨ શેઠ વીરચંદ લાલચંદ.

સિક્કાચળનું વર્ણન.

૧૪૩

૧ શેઠ લખમીચંદ છગનલાલ.

૧ શા ચુનીલાલ રવચંદ.

૧ શેઠ વાડીલાલ ડાહ્યાભાઈ.

૧ શેઠ. કચુભાઈ પાનાચંદ.

૧ બાઈ માણેકબેન.

૧ બાઈ સુંદરબેન.

મુઠ રાંદેર.

૧ શા. ચીમનલાલ પ્રેમચંદ.

ધાન્વાડ.

૨ શા. ખેમચંદ વૃદ્ધિચંદ.

કરંચી.

૧ ,, દુર્લભજી અમરશી.

૧ ,, છગનલાલ દેવચંદ.

ઉંઝા.

૧ શા. મુળચંદ ધરમચંદ.

ખામગામ.

૧ શ્રી બાલચન્દ્રાચાર્યજી મહારાજ.

કંથારીયા.

૧ શા. લાલચંદ તલકચંદ.

૧ શા તલકશી ખીમજી.

૧ શા ત્રીભોવન પુલચંદ.

જાસલપુર.

૧ શા મણીલાલ છગનલાલ.

મંચર.

૧ શેઠ. રાજમલ માનમલ.

અમદાવાદ.

૧ શા. જીવનલાલ પ્રેમચંદ.

૧ શા મનસુખરામ નાહાનચંદ.

૧ શા. જેસંગ દલપત

૧ શા. મુરજમલ ચુનીલાલ.

બદનાવર.

૧ શ્રી જ્ઞાન મંડલ જૈનસભા.

બાટવા.

૧ શા. પાનાચંદ હરજીવન.

ખીખપુર.

૧ શા ત્રીભોવન કેશવજી.

ડીસા.

૧ ડીસા જૈન લાયબેરી તરફથી

૧ મેતા પાનાચંદ માણેકચંદ

૧ લણસાલી નાથાચંદ અવચલ-
ભાઈ

૧ ,, ઝોખાલાલ નાથાચંદ

૧ મારતર પરશોતમ મગનલાલ

૧ મેતા પુનમચંદ ન્યાલચંદ

૧ શેઠ નથમલ હાથીચંદ

૧ દોશી રામચંદ ખેતસી

૧ મંગલાણી પુનમચંદ ખેમચંદ

૧ સામઢીઆ વહાલચંદ લલ્લુ-
ભાઈ

૧ મેતા ગગલદાસ રામચંદ

૧ શેઠ મણીલાલ કકલભાઈ

જેતપોર.

૨ શા બીમજી પ્રાગજી હા. માણે-
કચંદ જેઠા

૧૪૪

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

તાસગામ.

૧ શા હરીભાઈ રવચંદ

વાંકાનેર.

૧ શેઠ ઉમેદચંદ રામજી

અંકલેધરવાલીયા.

૩ શા કૃતેચંદ તારાચંદ

જલગામ.

૧ શા પદમશી તેજપાળ

રાધેજી.

૧ સંઘવી લલ્લુભાઈ સાકરચંદ

કોચીન.

૧ ઝવેરચંદ દેવચંદ વડાલીઆ

પેઠામણી.

૧ શા બકાભાઈ જુમખરામ

જુમપુર.

૧ શા પુળલાલ ગોરધન

કુવેરા (બલુચીરાન)

૧ વર્ધમાન સોમચંદ દોશી ટંકા

રાવાળા

નીપાણી

૧ શેઠ કેશવજી અમથારામ

ભરૂચ

૧ જુઠાભાઈ સુદરજી

ગંલીર.

૧ નગીનદાસ મોતીલાલ

દુધ-મુદરા.

(સંઘવી મોતીચંદ હરદાસ હથુ)

૧ શેઠ સાકરચંદ કપુરચંદ

૧ સંઘવી દામોદર ચાંપશી

૧ પારેખ નાનચંદ જેઠા

૧ શા નાગજી હંસરાજ

૧ શા પ્રાગજી શામજી

૧ શા જીવરાજ રવજી

૧ પારેખ કલ્યાણજી વસનજી

૧ સંઘવી વીસનજી તેજશી

૧ જવેરી લખમીચંદ નાગજી

૧ શા પોપટલાલ વીક્રમશી

૧ શા દામજી સાકરચંદ

૧ શા મુરજી લીલાધર

૧ શા લખમીચંદ ગોપાળજી

૧ શા મુરારજી લાલચંદ

૧ દોશી વચ્છરાજ સાકરચંદ

૧ શા નાનચંદ મુરારજી

૧ એન. એસ. હકીર પદરવાળા

૧ સંઘવી મોતીચંદ હરદાસ

૧ શા હરખચંદ કલ્યાણજી

૧ એન સંતેકબાઈ હરદાસ

માંડલે (અર્મા)

૨૦ શેઠ કૃતેચંદ નારણદાસ

કીડીયાનગર.

૧ વોરા જીવરાજ ભગવાનજી

ખાખરા.

૧ મેતા માનસંગ ટેકરશી

વેળલપુર.

૧ ગાંધી અમીચંદ પ્રેમચંદ

